ZEBUR

Mezmurlar

1. KİTAP

1. Mezmur

BÖLÜM 1

1: 1 Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,
Günahkârların yolunda durmaz,
Alaycıların arasında oturmaz.
1: 2 Ancak zevkini RAB'bin Yasası'ndan alır
Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.
1: 3 Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer,
Meyvesini mevsiminde verir,
Yaprağı hiç solmaz.
Yaptığı her işi başarır.

1: 4 Kötüler böyle değil,
Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.
1: 5 Bu yüzden yargılanınca aklanamaz,
Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.
1: 6 Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir,
Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

2. Mezmur

BÖLÜM 2

2: 1 Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa,
Neden boş düzenler kurar bu halklar?
2: 2 Dünyanın kralları saf bağlıyor,
Hükümdarlar birleşiyor
RAB'be ve meshettiği krala karşı.
2: 3 "Koparalım onların kayışlarını" diyorlar,

“Atalım üzerimizden bağlarını.”
2: 4 Göklerde oturan Rab gülüyor,
Onlarla eğleniyor.
2: 5 Sonra öfkeyle uyarıyor onları,
Gazabıyla dehşete düşürüyor
2: 6 Ve, “Ben kralımı
Kutsal dağım Siyon’a oturttum” diyor.

2: 7 RAB’bin bildirisini ilan edeceğim:
Bana, “Sen benim oğlumsun” dedi,
“Bugün ben sana baba oldum.
2: 8 Dile benden, miras olarak sana ulusları,
Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.
2: 9 Demir çomakla kıracaksın onları,
Çömlek gibi parçalayacaksın.”

2: 10 Ey krallar, akıllı olun!
Ey dünya önderleri, ders alın!
2: 11 RAB’be korkuyla hizmet edin,
Titreyerek sevinin.
2: 12 Oğulu öpün ki öfkelenmesin,
Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz.
Çünkü öfkesi bir anda alevleniverir.
Ne mutlu O’na sığınanlara!

3. Mezmur

Davut’un oğlu Avşalom’dan kaçtığı zaman yazdığı mezmur

BÖLÜM 3

3: 1 Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı,
Hele bana karşı ayaklananlar!
3: 2 Birçoğu benim için:
“Tanrı katında ona kurtuluş yok!” diyor. *Sela*[1]
3: 3 Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,
Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.

[1] “Sela”: Müzikte duruş ifade eden bir terim olduğu sanılıyor.

3: 4 RAB'be seslenirim,
Yanıtlar beni kutsal dağından. *Sela*

3: 5 Yatar uyurum,
Uyanır kalkarım,
RAB destektir bana.
3: 6 Korkum yok
Çevremi saran binlerce düşmandan.

3: 7 Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni!
Vur bütün düşmanlarımın çenesine,
Kır kötülerin dişlerini.
3: 8 Kurtuluş RAB'dedir,
Halkının üzerinde olsun bereketin! *Sela*

4. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 4

4: 1 Sana seslenince yanıtla beni,
Ey adil Tanrım!
Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde,
Lütfet bana, kulak ver duama.

4: 2 Ey insanlar, ne zamana dek
Onurumu utanca çevireceksiniz?
Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek,
Yalan peşinde koşacaksınız?

4: 3 Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır,
Ne zaman seslensem, duyar beni.

4: 4 Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin;
İyi düşünün yatağınızda, susun. *Sela*
4: 5 Doğruluk kurbanları sunun RAB'be,
O'na güvenin.

4: 6 "Kim bize iyilik yapacak?" diyen çok.

Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!
4: 7 Öyle bir sevinç verdin ki bana,
Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.

4: 8 Esenlik içinde yatar uyurum,
Çünkü yalnız sen, ya RAB,
Güvenlik içinde tutarsın beni.

5. Mezmur

Müzik şefi için - Ney için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 5

5: 1 Sözlerime kulak ver, ya RAB,
İniltilerimi işit.
5: 2 Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım!
Duam sanadır.

5: 3 Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,
Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.

5: 4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin,
Kötülük senin yanında barınmaz.
5: 5 Böbürlenenler önünde duramaz,
Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,
5: 6 Yalan söyleyenleri yok edersin;
Ya RAB, sen eli kanlılardan,
Aldatıcılardan tiksinirsin.

5: 7 Bense bol sevgin sayesinde
Kutsal tapınağına gireceğim;
Oraya doğru saygıyla eğileceğim.
5: 8 Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB,
Düşmanlarıma karşı!
Yolunu önümde düzle.

5: 9 Çünkü onların sözüne güvenilmez,
Yürekleri yıkım dolu.
Ağızları açık birer mezardır,

Yaltaklanır dururlar.
5: 10 Ey Tanrı, onları suçlu çıkar!
Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın.
Kov onları sayısız isyanları yüzünden.
Çünkü sana karşı ayaklandılar.

5: 11 Sevinsin sana sığınan herkes,
Sevinç çığlıkları atsın sürekli,
Kanat ger üzerlerine;
Sevinçle coşsun adını sevenler sende.
5: 12 Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB,
Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

6. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla[2] *Davut'un mezmuru*

BÖLÜM 6

6: 1 Ya RAB, öfkeyle azarlama beni,
Gazapla yola getirme.
6: 2 Lütfet bana, ya RAB, bitkinim;
Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,
6: 3 Çok acı çekiyorum.
Ah, ya RAB! Ne zamana dek sürecek bu?

6: 4 Gel, ya RAB, kurtar beni,
Yardım et sevginden dolayı.
6: 5 Çünkü ölüler arasında kimse seni anmaz,
Kim şükür sunar sana ölüler diyarından?

6: 6 İnleye inleye bittim,
Döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan,
Yatağım sırılsıklam gözyaşlarımdan.
6: 7 Kederden gözlerimin feri sönüyor,
Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.

[2] "*Sekiz telli sazlarla*": İbranice "*Sekizinciye göre*", anlamı kesin olarak bilinmiyor.

6: 8 Ey kötülük yapanlar,
Uzak durun benden,
Çünkü RAB ağlayışımı işitti.
6: 9 Yalvarışımı duydu,
Duamı kabul etti.
6: 10 Bütün düşmanlarım utanacak,
Hepsini dehşet saracak,
Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

7. Mezmur

Benyaminli Kûş'un sözlerine ilişkin Davut'un RAB'be okuduğu şigayon[3]

BÖLÜM 7

7: 1 Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım!
Peşime düşenlerden kurtar beni,
Özgür kıl.
7: 2 Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni,
Kurtaracak biri yok diye,
Lime lime edecekler etimi.

7: 3 Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam:
Birine haksızlık ettiysem,
7: 4 Dostuma ihanet ettiysem,
Düşmanımı nedensiz soyduysam,
7: 5 Ardıma düşsün düşman,
Yakalasın beni,
Canımı yerde çiğnesin,
Ayak altına alsın onurumu.

7: 6 Öfkeyle kalk, ya RAB!
Düşmanlarımın gazabına karşı çık!
Benim için uyan!
Buyur, adalet olsun.
7: 7 Uluslar topluluğu çevreni sarsın,
Onları yüce katından yönet.

[3] "Şigayon": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

7: 8 RAB halkları yargılar;
Beni de yargıla, ya RAB,
Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.

7: 9 Ey adil Tanrım!
Kötülerin kötülüğü son bulsun,
Doğrular güvene kavuşsun,
Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.

7: 10 Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda,
Temiz yüreklileri O kurtarır.
7: 11 Tanrı adil bir yargıçtır,
Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.
7: 12 Kötüler yola gelmezse,
Tanrı kılıcını biler,
Yayını gerip hedefine kurar.
7: 13 Hazır bekler ölümcül silahları,
Alevli okları.

7: 14 İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor,
Fesada gebe kalmış,
Yalan doğuruyor.
7: 15 Bir kuyu açıp kazıyor,
Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
7: 16 Kötülüğü kendi başına gelecek,
Zorbalığı kendi tepesine inecek.

7: 17 Şükredeyim doğruluğu için RAB'be,
Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

8. Mezmur

Müzik şefi için – Gittit[4] üzerine - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 8

8: 1 Ey Egemenimiz RAB,

[4] "Gittit": Bir müzik terimi ya da üzüm sıkma mevsiminde okunan bir ilahi olabilir.

Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkeminle kapladın.
8: 2 Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyle
Set çektin hasımlarına,
Düşmanı, öç alanı yok etmek için.

8: 3 Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri,
Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
8: 4 Soruyorum kendi kendime:
"İnsan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

8: 5 Nerdeyse bir tanrı yaptın onu[5],
Başına yücelik ve onur tacını koydun.
8: 6 Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın,
Her şeyi ayaklarının altına serdin;
8: 7 Davarları, sığırları,
Yabanıl hayvanları,
8: 8 Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,
Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.

8: 9 Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

9. Mezmur

Müzik şefi için - "Oğulun Ölümü" makamında - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 9

9: 1 Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım.
9: 2 Sende sevinç bulacak, coşacağım,
Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!

9: 3 Düşmanlarım geri çekilirken,
Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.

[5] "Nerdeyse bir tanrı yaptın onu": İbranice "Onu Tanrı'dan(tanrılardan) pek aşağı yaratmadın" (bkz. Yar. 1: 26-28; İbr. 2: 6-8).

9: 4 Çünkü hakkımı, davamı sen savundun,
Adil yargıç olarak tahta oturdun.

9: 5 Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin,
Sonsuza dek adlarını sildin.
9: 6 Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,
Kökünden söktün kentlerini,
Anıları bile silinip gitti.

9: 7 Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer,
Yargı için kurmuştur tahtını;
9: 8 O yönetir doğrulukla dünyayı,
O yargılar adaletle halkları.

9: 9 RAB ezilenler için bir sığınak,
Sıkıntılı günlerde bir kaledir.
9: 10 Seni tanıyanlar sana güvenir,
Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.

9: 11 Siyon'da oturan RAB'bi ilahilerle övün!
Yaptıklarını halklar arasında duyurun!
9: 12 Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar,
Ezilenlerin feryadını unutmaz.

9: 13 Acı bana, ya RAB!
Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran,
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!
9: 14 Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım,
Siyon Kenti'nin kapılarında
Sağladığın kurtuluşla sevineyim.

9: 15 Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü,
Ayakları gizledikleri ağa takıldı.
9: 16 Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi,
Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. - *Higayon*[6] *Sela*

9: 17 Kötüler ölüler diyarına gidecek,
Tanrı'yı unutan bütün uluslar...
9: 18 Ama yoksul büsbütün unutulmayacak,

[6] "Higayon": Anlamı kesin olarak bilinmeyen bir müzikterimi.

Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.

9: 19 Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmasın,
Huzurunda yargılansın uluslar!
9: 20 Onlara dehşet saç, ya RAB!
Sadece insan olduklarını bilsin uluslar. *Sela*

10. Mezmur

BÖLÜM 10

10: 1 Ya RAB, neden uzak duruyorsun,
Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?
10: 2 Kötüler gururla mazlumları avlıyor,
Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.

10: 3 Kötü insan içindeki isteklerle övünür,
Açgözlü insan RAB'be lanet okur, O'nu hor görür.
10: 4 Kendini beğenmiş kötü insan Tanrı'ya yönelmez,
Hep, "Tanrı yok!" diye düşünür.

10: 5 Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür.
Öyle yücedir ki senin yargıların,
Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvırır.
10: 6 İçinden, "Ben sarsılmam" der,
"Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem."
10: 7 Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu,
Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.

10: 8 Köylerin çevresinde pusu kurar,
Masumu gizli yerlerde öldürür,
Çaresizi sinsice gözler.
10: 9 Gizli yerlerde pusuya yatar
Çalılıktaki aslan gibi,
Kapmak için mazlumu bekler
Ve ağına düşürüp yakalar.

10: 10 Kurbanları çaresiz çöker,
Saldıranın üstün gücü altında ezilir.

10: 11 Kötü insan içinden, “Tanrı unuttu” der,
“Örttü yüzünü, asla göre”

10: 12 Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı!
Mazlumları unutma!
10: 13 Neden kötü insan seni hor görsün,
İçinden, “Tanrı hesap sormaz” desin?

10: 14 Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün,
Yardım etmek için onları izlersin;
Çaresizler sana dayanır,
Öksüzün yardımcısı sensin.

10: 15 Kötünün, haksızın kolunu kır,
Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

10: 16 RAB sonsuza dek kral kalacak,
Uluslar O’nun ülkesinden temizlenecek.

10: 17 Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB,
Yüreklendirirsin onları,
Kulağın hep üzerlerinde;
10: 18 Öksüze, düşküne hakkını vermek için,
Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

11. Mezmur

Müzik şefi için - Davut’un mezmuru

BÖLÜM 11

11: 1 Ben RAB’be sığınırım,
Nasıl dersiniz bana,
“Kuş gibi kaç dağlara.
11: 2 Bak, kötüler yaylarını geriyor,
Temiz yürekli insanları
Karanlıkta vurmak için
Oklarını kirişine koyuyor.
11: 3 Temeller yıkılırsa,
Ne yapabilir doğru insan?”

11: 4 RAB kutsal tapınağındadır,
O'nun tahtı göklerdedir,
Bütün insanları görür,
Herkesi sınar.
11: 5 RAB doğru insanı sınar,
Kötüden, zorbalığı sevenden tiksinir.

11: 6 Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak,
Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.
11: 7 Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever;
Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek.

12. Mezmur

Müzik şefi için - Sekiz telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 12

12: 1 Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı,
Güvenilir insanlar yok oldu.
12: 2 Herkes birbirine yalan söylüyor,
Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.

12: 3 Sustursun RAB dalkavukların ağzını,
Büyüklenen dilleri.
12: 4 Onlar ki, "Dilimizle kazanırız,
Dudaklarımız emrimizde,
Kim bize efendilik edebilir?" derler.

12: 5 "Şimdi kalkacağım" diyor RAB,
"Çünkü mazlumlar eziliyor,
Yoksullar inliyor,
Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara."

12: 6 RAB'bin sözleri pak sözlerdir;
Toprak ocakta eritilmiş,
Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

12: 7 Sen onları koru, ya RAB,
Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!

12: 8 İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce,
Kötüler her yanda dolaşır oldu.

13. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 13

13: 1 Ne zamana dek, ya RAB,
Sonsuza dek mi beni unutacaksın?
Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?
13: 2 Ne zamana dek içimde tasa,
Yüreğimde hep keder olacak?
Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?

13: 3 Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım,
Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.
13: 4 Düşmanlarım, "Onu yendik!" demesin,
Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.

13: 5 Ben senin sevgine güveniyorum,
Yüreğim kurtarışınla coşsun.
13: 6 Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB,
Çünkü iyilik ettin bana.

14. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 14

14: 1 Akılsız içinden, "Tanrı yok!" der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.

14: 2 RAB göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

14: 3 Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

14: 4 Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
RAB'be yakarmıyorlar.

14: 5 Dehşete düşecekler yeryüzünde,
Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.
14: 6 Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız,
Ama RAB onun sığınağıdır.

14: 7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!
RAB halkını eski gönencine kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek,
İsrail halkı coşacak.

15. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 15

15: 1 Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?
Kutsal dağında kim oturabilir?

15: 2 Kusursuz yaşam süren, adil davranan,
Yürekten gerçeği söyleyen.
15: 3 İftira etmez,
Dostuna zarar vermez,
Komşusuna kara çalmaz böylesi.
15: 4 Aşağılık insanları hor görür,
Ama RAB'den korkanlara saygı duyar.
Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.
15: 5 Parasını faize vermez,
Suçsuza karşı rüşvet almaz.
Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

16. Mezmur

Davut'un Miktamı[7]

BÖLÜM 16

16: 1 Koru beni, ey Tanrı,
Çünkü sana sığınıyorum.
16: 2 RAB'be dedim ki,
"Efendim sensin.
Senden öte mutluluk yok benim için."

16: 3 Ülkedeki kutsallara gelince,
Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.

16: 4 Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak.
Onların kan sunularını dökmeyeceğim,
Adlarını ağzıma almayacağım.

16: 5 Benim payıma,
Benim kâseme düşen sensin, ya RAB;
Yaşamım senin ellerinde.
16: 6 Payıma ne güzel yerler düştü,
Ne harika bir mirasım var!

16: 7 Övgüler sunarım bana öğüt veren RAB'be,
Geceleri bile vicdanım uyarır beni.
16: 8 Gözümü RAB'den ayırmam,
Sağımda durduğu için sarsılmam.

16: 9 Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor,
Bedenim güven içinde.
16: 10 Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin,
Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin.[8]

16: 11 Yaşam yolunu bana bildirirsin.
Bol sevinç vardır senin huzurunda,
Sağ elinden mutluluk eksil

---

[7] "Miktam": Bir edebiyat ya da müzik terimi.

[8] "*Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin*" ya da "*Sadık kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin*."

17. Mezmur

Davut'un duası

BÖLÜM 17

17: 1 Haklı davamı dinle, ya RAB,
Feryadımı işit!
Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!
17: 2 Haklı çıkar beni,
Çünkü sen gerçeği görürsün.

17: 3 Yüreğimi yokladın,
Gece denedin,
Sınadın beni,
Kötü bir şey bulmadın;
Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz,
17: 4 Başkalarının yaptıklarına gelince,
Ben senin sözlerine uyarak
Şiddet yollarından kaçındım.
17: 5 Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum,
Kaymadı ayaklarım.

17: 6 Sana yakarıyorum, ey Tanrı,
Çünkü beni yanıtlarsın;
Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!
17: 7 Göster harika sevgini,
Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

17: 8 Koru beni gözbebeği gibi;
Kanatlarının gölgesine gizle
17: 9 Kötülerin saldırısından,
Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.

17: 10 Yürekleri yağ bağlamış,
Ağızları büyük laflar ediyor.
17: 11 İzimi buldular, üzerime geliyorlar,
Yere vurmak için gözetliyorlar.
17: 12 Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan,
Pusuya yatan genç bir aslan gibi.
17: 13 Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını!

Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
17: 14 Elinle bu insanlardan, ya RAB,
Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan.
Varsın karınları vereceğin cezalara doysun,
Çocukları da yiyip doysun,
Artanı torunlarına kalsın!

17: 15 Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin,
Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

18. Mezmur

(2 Sa. 22: 1-51) *Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru - RAB kendisini bütün düşmanlarının pençesinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün Davut RAB'be şu ezgiyi okudu:*

BÖLÜM 18

18: 1 Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!
18: 2 RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir,
Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!
18: 3 Övgüye değer RAB'be seslenir,
Kurtulurum düşmanlarımdan.

18: 4 Ölüm iplerine dolanmıştım,
Yıkım selleri basmıştı beni,
18: 5 Ölüler diyarının bağları sarmıştı,
Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
18: 6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım,
Yardıma çağırdım Tanrım'ı.
Tapınağından sesimi duydu,
Haykırışım kulaklarına ulaştı.

18: 7 O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,
Titreyip sarsıldı dağların temelleri,
Çünkü RAB öfkelenmişti.

18: 8 Burnundan duman yükseldi,
Ağzından kavurucu ateş

Ve korlar fışkırdı.
18: 9 Kara buluta basarak
Gökleri yarıp indi.
18: 10 Bir Keruv'a binip uçtu,
Rüzgâr kanatlar takarak hızla geldi.
18: 11 Karanlığı örtündü,
Kara bulutları kendine çardak yaptı.
18: 12 Varlığının parıltısından,
Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.
18: 13 RAB göklerden gürledi,
Duyurdu sesini Yüceler Yücesi,
Dolu ve alevli korlarla.
18: 14 Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,
Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.
18: 15 Denizin dibi göründü,
Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB,
Senin azarlamandan,
Burnundan çıkan güçlü soluktan.

18: 16 RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,
Çıkardı beni derin sulardan.
18: 17 Beni zorlu düşmanımdan,
Benden nefret edenlerden kurtardı,
Çünkü onlar benden güçlüydü.
18: 18 Felaket günümde karşıma dikildiler,
Ama RAB bana destek oldu.
18: 19 Beni huzura kavuşturdu,
Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.

18: 20 RAB doğruluğumun karşılığını verdi,
Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
18: 21 Çünkü RAB'bin yolunda yürüdüm,
Tanrım'dan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
18: 22 O'nun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,
Kurallarından ayrılmadım.
18: 23 O'nun gözünde kusursuzdum,
Suç işlemekten sakındım.
18: 24 Bu yüzden RAB beni doğruluğuma
Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.

18: 25 Sadık kuluna sadakat gösterir,
Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
18: 26 Pak olanla pak olur,
Eğriye eğri davranırsın.
18: 27 Alçakgönüllüleri kurtarır,
Gururluların başını eğersin.
18: 28 Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım!
Karanlığımı aydınlatırsın.
18: 29 Desteğinle akıncılara saldırır,
Seninle surları aşarım, Tanrım.
18: 30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur,
RAB'bin sözü arıdır.
O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
18: 31 Var mı RAB'den başka tanrı?
Tanrımız'dan başka kaya var mı?
18: 32 Tanrı beni güçle donatır,
Yolumu kusursuz kılar.
18: 33 Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,
Doruklarda tutar beni.
18: 34 Bana savaşmayı öğretti,
Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
18: 35 Bana zafer kalkanını bağışlarsın,
Sağ elin destekler,
Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.
18: 36 Bastığım yerleri genişletirsin,
Burkulmaz bileklerim.

18: 37 Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma,
Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
18: 38 Ezdim onları, kalkamaz oldular,
Ayaklarımın altına serildiler.
18: 39 Savaş için beni güçle donattın,
Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
18: 40 Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,
Benden nefret edenleri yok ettim.
18: 41 Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;
RAB'bi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
18: 42 Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler,
Sokak çamuru gibi savurup attım.

18: 43 Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,
Ulusların önderi yaptın,
Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
18: 44 Duyar duymaz sözümü dinlediler,
Yabancılar bana yaltaklandılar.
18: 45 Yabancıların betleri benizleri attı,
Titreyerek çıktılar kalelerinden.
18: 46 RAB yaşıyor! Kayam'a övgüler olsun!
Yücelsin kurtarıcım Tanrı!
18: 47 O'dur öcümü alan,
Halkları bana bağımlı kılan.
18: 48 Düşmanlarımdan kurtarır,
Başkaldıranlardan üstün kılar beni,
Zorbaların elinden alır.
18: 49 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,
Adını ilahilerle öveceğim.

18: 50 RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,
Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna
Sonsuza dek sevgi gösterir.

19. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 19

19: 1 Gökler Tanrı'nın görkemini açıklamakta,
Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
19: 2 Gün güne söz söyler,
Gece geceye bilgi verir.
19: 3 Ne söz geçer orada, ne de konuşma,
Sesleri duyulmaz.
19: 4 Ama sesleri yeryüzünü dolaşır,
Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır.

Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.
19: 5 Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,
Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.

19: 6 Göğün bir ucundan çıkar,
Öbür ucuna döner,
Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.

19: 7 RAB'bin yasası yetkindir, cana can katar,
RAB'bin buyrukları güvenilirdir,
Saf adama bilgelik verir,
19: 8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir,
RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.
19: 9 RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır,
RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.
19: 10 Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur,
Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
19: 11 Uyarırlar kulunu,
Onlara uyanların ödülü büyüktür.

19: 12 Kim yanlışlarını görebilir?
Bağışla göremediğim kusurlarımı,
19: 13 Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu,
İzin verme bana egemen olmalarına!
O zaman büyük isyandan uzak,
Kusursuz olurum.

19: 14 Ağzımdan çıkan sözler,
Yüreğimdeki düşünceler,
Kabul görsün senin önünde,
Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim![9]

20. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 20

20: 1 Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın,
Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun!
20: 2 Yardım göndersin sana kutsal yerden,

[9] "Kurtarıcım benim": Kurtarıcı diye çevrilen İbranice"Goel" sözcüğü "Yakın akraba" anlamına gelir (bkz. Rut 2: 20).

Siyon'dan destek versin.
20: 3 Bütün tahıl sunularını anımsasın,
Yakmalık sunularını kabul etsin! *Sela*
20: 4 Gönlünce versin sana,
Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
20: 5 O zaman zaferini sevinç çığlıklarıyla kutlayacağız,
Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.

20: 6 Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor,
Sağ elinin kurtarıcı gücüyle
Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor.
20: 7 Bazıları savaş arabalarına,
Bazıları atlarına güvenir,
Bizse Tanrımız RAB'be güveniriz.
20: 8 Onlar çöküyor, düşüyorlar;
Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.

20: 9 Ya RAB, kralı kurtar!
Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

21. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 21

21: 1 Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce.
Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!
21: 2 Gönlünün istediğini verdin,
Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin. *Sela*
21: 3 Onu güzel armağanlarla karşıladın,
Başına saf altından taç koydun.
21: 4 Senden yaşam istedi, verdin ona:
Uzun, sonsuz bir ömür.
21: 5 Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti,
Onu görkem ve büyüklükle donattın.
21: 6 Üzerine sürekli bereket yağdırdın,
Varlığınla onu sevince boğdun.
21: 7 Çünkü kral RAB'be güvenir,

Yüceler Yücesi'nin sevgisi sayesinde sarsılmaz.

21: 8 Elin bütün düşmanlarına erişecek,
Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.
21: 9 Öfkelendiğin an, ya RAB,
Kızgın fırına döndüreceksin onları;
Gazapla yutacak,
Ateşle tüketeceksin.
21: 10 Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden,
Soylarını insanlar arasından.

21: 11 Düzenler kursalar sana,
Aldatmaya çalışsalar,
Yine de başarılı olamazlar.
21: 12 Çünkü sırtlarını döndüreceksin,
Yayını yüzlerine doğru gerince.

21: 13 Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle!
Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

22. Mezmur

Müzik şefi için - "Tan Geyiği" makamında - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 22

22: 1 Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?
Niçin bana yardım etmekten,
Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?
22: 2 Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun,
Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.
22: 3 Oysa sen kutsalsın,
İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.
22: 4 Sana güvendiler atalarımız,
Sana dayandılar, onları kurtardın.
22: 5 Sana yakarıp kurtuldular,
Sana güvendiler, aldanmadılar.

22: 6 Ama ben insan değil, toprak kurduyum,
İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.

22: 7 Beni gören herkes alay ediyor,
Sırıtıp baş sallayarak diyorlar ki,
22: 8 “Sırtını RAB’be dayadı, kurtarsın bakalım onu,
Madem onu seviyor, yardım etsin!”

22: 9 Oysa beni ana rahminden çıkaran,
Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin.
22: 10 Doğuşumdan beri sana teslim edildim,
Ana rahminden beri Tanrım sensin.
22: 11 Benden uzak durma!
Çünkü sıkıntı yanıbaşımda,
Yardım edecek kimse yok.

22: 12 Boğalar kuşatıyor beni,
Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.
22: 13 Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi
Ağızlarını açıyorlar bana.
22: 14 Su gibi dökülüyorum,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor;
Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
22: 15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu,
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.
22: 16 Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
22: 17 Bütün kemiklerimi sayar oldum,
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
22: 18 Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.

22: 19 Ama sen, ya RAB, uzak durma;
Ey gücüm benim, yardımıma koş!
22: 20 Canımı kılıçtan,
Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!
22: 21 Kurtar beni aslanın ağzından,
Yaban öküzlerinin boynuzundan.
Yanıt ver bana!
22: 22 Adını kardeşlerime duyurayım,
Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:

22: 23 Ey sizler, RAB'den korkanlar,
O'na övgüler sunun!
Ey Yakup soyu, O'nu yüceltin!
Ey İsrail soyu,
O'na saygı gösterin!
22: 24 Çünkü O mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı,
Ondan tiksinmedi, yüz çevirmedi;
Kendisini yardıma çağırdığında ona kulak verdi.

22: 25 Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta,
Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.
22: 26 Yoksullar yiyip doyacak, RAB'be yönelenler
O'na övgü sunacak.
Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
22: 27 Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RAB'be dönecek,
Ulusların bütün soyları O'nun önünde yere kapanacak.
22: 28 Çünkü egemenlik RAB'bindir,
Ulusları O yönetir.

22: 29 Yeryüzündeki bütün zenginler doyacak
Ve O'nun önünde yere kapanacak,
Toprağa gidenler,
Ölümlerine engel olamayanlar,
Eğilecekler O'nun önünde.
22: 30 Gelecek kuşaklar O'na kulluk edecek,
Rab yeni kuşaklara anlatılacak.
22: 31 O'nun kurtarışını,
"Rab yaptı bunları" diyerek,
Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

23. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 23

23: 1 RAB çobanımdır,
Eksiğim olmaz.
23: 2 Beni yemyeşil çayırlarda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.

23: 3 İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.
23: 4 Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir bana.

23: 5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın,
Başıma yağ sürersin,
Kâsem taşıyor.
23: 6 Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'bin evinde oturacağım.

24. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 24

24: 1 RAB'bindir yeryüzü ve içindeki her şey,
Dünya ve üzerinde yaşayanlar;
24: 2 Çünkü O'dur denizler üzerinde onu kuran,
Sular üzerinde durduran.

24: 3 RAB'bin dağına kim çıkabilir,
Kutsal yerinde kim durabilir?
24: 4 Elleri pak, yüreği temiz olan,
Gönlünü putlara kaptırmayan,
Yalan yere ant içmeyen.
24: 5 RAB kutsar böylesini,
Kurtarıcısı Tanrı aklar.
24: 6 O'na yönelenler,
Yakup'un Tanrısı'nın yüzünü arayanlar
İşte böyledir. *Sela*

24: 7 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
24: 8 Kimdir bu Yüce Kral?
O RAB'dir, güçlü ve yiğit,

Savaşta yiğit olan RAB.
24: 9 Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!
Yüce Kral girsin içeri!
24: 10 Kimdir bu Yüce Kral?
Her Şeye Egemen
RAB'dir bu Yüce Kral! *Sela*

25. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 25

25: 1 Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,
25: 2 Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni,
Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!
25: 3 Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez;
Nedensiz hainlik edenler utanır.

25: 4 Ya RAB, yollarını bana öğret,
Yönlerini bildir.
25: 5 Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni;
Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.
Bütün gün umudum sende.
25: 6 Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;
Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.
25: 7 Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,
Sevgine göre anımsa beni,
Çünkü sen iyisin, ya RAB.

25: 8 RAB iyi ve doğrudur,
Onun için günahkârlara yol gösterir.
25: 9 Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder,
Kendi yolunu öğretir onlara.
25: 10 RAB'bin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır
Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.

25: 11 Ya RAB, adın uğruna
Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.

25: 12 Kim RAB'den korkarsa,
RAB ona seçeceği yolu gösterir.
25: 13 Gönenç içinde yaşayacak o insan,
Soyu ülkeyi sahiplenecek.
25: 14 RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını,
Onlara açıklar antlaşmasını.
25: 15 Gözlerim hep RAB'dedir,
Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
25: 16 Halime bak, lütfet bana;
Çünkü garip ve mazlumum.
25: 17 Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor,
Kurtar beni dertlerimden!
25: 18 Üzüntüme, acılarıma bak,
Bütün günahlarımı bağışla!
25: 19 Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar,
Nasıl da benden nefret ediyorlar!
25: 20 Canımı koru, kurtar beni!
Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!
25: 21 Dürüstlük, doğruluk korusun beni,
Çünkü umudum sendedir.

25: 22 Ey Tanrı, kurtar İsrail'i
Bütün sıkıntılarından!

26. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 26

26: 1 Beni haklı çıkar, ya RAB,
Çünkü dürüst bir yaşam sürdüm;
Sarsılmadan RAB'be güvendim.
26: 2 Dene beni, ya RAB, sına;
Duygularımı, düşüncelerimi yokla.
26: 3 Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor,
Senin gerçeğini yaşıyorum ben.
26: 4 Yalancılarla oturmam,
İkiyüzlülerin suyuna gitmem.
26: 5 Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim,

Fesatçıların arasına girmem.
26: 6 Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar,
Sunağının çevresinde dönerim, ya RAB,
26: 7 Yüksek sesle şükranımı duyurmak
Ve bütün harikalarını anlatmak için.
26: 8 Severim, ya RAB, yaşadığın evi,
Görkeminin bulunduğu yeri.

26: 9 Günahkârların,
Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.
26: 10 Onların elleri kötülük aletidir,
Sağ elleri rüşvet doludur.
26: 11 Ama ben dürüst yaşarım,
Kurtar beni, lütfet bana!

26: 12 Ayağım emin yerde duruyor.
Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

27. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 27

27: 1 RAB benim ışığım, kurtuluşumdur,
Kimseden korkmam.
RAB yaşamımın kalesidir,
Kimseden yılmam.
27: 2 Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler,
Beni yutmak için üzerime gelirken
Tökezleyip düşerler.
27: 3 Karşımda bir ordu konaklasa,
Kılım kıpırdamaz,
Bana karşı savaş açılsa,
Yine güvenimi yitirmem.

27: 4 RAB'den tek dileğim, tek isteğim şu:
RAB'bin güzelliğini seyretmek,
Tapınağında O'na hayran olmak için
Ömrümün bütün günlerini O'nun evinde geçirmek.

27: 5 Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek,
Çadırının emin yerinde saklayacak,
Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.
27: 6 O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı
Başım yukarı kalkacak,
Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım
O'nun çadırında,
O'nu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.

27: 7 Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime,
Lütfet, yanıtla beni!
27: 8 Ya RAB, içimden bir ses duydum:
"Yüzümü ara!" dedin,
İşte yüzünü arıyorum.
27: 9 Yüzünü benden gizleme,
Kulunu öfkeyle geri çevirme!
Bana hep yardımcı oldun;
Bırakma, terk etme beni,
Ey beni kurtaran Tanrı!
27: 10 Annemle babam beni terk etseler bile,
RAB beni kabul eder.
27: 11 Ya RAB, yolunu öğret bana,
Düşmanlarıma karşı
Düz yolda bana öncülük et.
27: 12 Beni hasımlarımın keyfine bırakma,
Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma,
Ağızları şiddet saçıyor.

27: 13 Yaşam diyarında
RAB'bin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok.
27: 14 Umudunu RAB'be bağla,
Güçlü ve yürekli ol;
Umudunu RAB'be bağla!

28. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 28

28: 1 Ya RAB, sana yakarıyorum,

Kayam benim, kulak tıkama sesime;
Çünkü sen sessiz kalırsan,
Ölüm çukuruna inen ölülere dönerim ben.
28: 2 Seni yardıma çağırdığımda,
Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda,
Kulak ver yalvarışlarıma.
28: 3 Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla
Aynı kefeye koyup cezalandırma.
Onlar komşularıyla dostça konuşur,
Ama yüreklerinde kötülük beslerler.

28: 4 Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla;
Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.
28: 5 Onlar RAB'bin yaptıklarına,
Ellerinin eserine önem vermezler;
Bu yüzden RAB onları yıkacak,
Bir daha ayağa kaldırmayacak.

28: 6 RAB'be övgüler olsun!
Çünkü yalvarışımı duydu.
28: 7 RAB benim gücüm, kalkanımdır,
O'na yürekten güveniyor ve yardım görüyorum.
Yüreğim coşuyor,
Ezgilerimle O'na şükrediyorum.

28: 8 RAB halkının gücüdür,
Meshettiği kralın zafer kalesidir.
28: 9 Halkını kurtar, kendi halkını kutsa;
Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

29. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 29

29: 1 Ey ilahi varlıklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
29: 2 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!

29: 3 RAB'bin sesi sulara hükmediyor,
Yüce Tanrı gürlüyor,
RAB engin sulara hükmediyor.
29: 4 RAB'bin sesi güçlüdür,
RAB'bin sesi görkemlidir.
29: 5 RAB'bin sesi sedir ağaçlarını kırar,
Lübnan sedirlerini parçalar.
29: 6 Lübnan'ı buzağı gibi,
Siryon Dağı'nı yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.
29: 7 RAB'bin sesi şimşek gibi çakar,
29: 8 RAB'bin sesi çölü titretir,
RAB Kadeş Çölü'nü sarsar.
29: 9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur[10],
Ormanları çıplak bırakır.
O'nun tapınağında herkes
"Yücesin!" diye haykırır.
29: 10 RAB tufan üstünde taht kurdu,
O sonsuza dek kral kalacak.
29: 11 RAB halkına güç verir,
Halkını esenlikle kutsar!

30. Mezmur

Tapınak adanırken söylenen bir ilahi - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 30

30: 1 Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB,
Çünkü beni kurtardın,
Düşmanlarımı bana güldürmedin.
30: 2 Ya RAB Tanrım,
Sana yakardım, bana şifa verdin.
30: 3 Ya RAB, beni ölüler diyarından çıkardın,
Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.
30: 4 Ey RAB'bin sadık kulları,
O'nu ilahilerle övün,
Kutsallığını anarak O'na şükredin.
30: 5 Çünkü öfkesi bir an sürer,

[10] "*Geyikleri doğurtur*" ya da "*Yabanıl fıstık ağaçlarını eğer*".

Lütfu ise bir ömür;
Gözyaşlarınız belki bir gece akar,
Ama sabahla sevinç doğar.

30: 6 Huzur duyunca dedim ki,
"Asla sarsılmayacağım!"
30: 7 Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi
Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince,
Dehşete düştüm.

30: 8 Ya RAB, sana sesleniyorum,
Rab'be yalvarıyorum:
30: 9 "Ne yararı olur senin için dökülen kanımın,
Ölüm çukuruna inersem?
Toprak sana övgüler sunar mı,
Senin sadakatini ilan eder mi?
30: 10 Dinle, ya RAB, acı bana;
Yardımcım ol, ya RAB!"

30: 11 Yasımı şenliğe döndürdün,
Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.
30: 12 Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın!
Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

31. Mezmur

(71: 1-3) *Müzik şefi için - Davut'un mezmuru*

BÖLÜM 31

31: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum.
Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni!
31: 2 Kulak ver bana,
Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için,
Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
31: 3 Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana

Kendi adın uğruna.
31: 4 Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni,
Çünkü sığınağım sensin.
31: 5 Ruhumu ellerine bırakıyorum,
Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.

31: 6 Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksinirim,
RAB'be güvenirim ben.
31: 7 Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım,
Çünkü düşkün halimi görüyor,
Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
31: 8 Beni düşman eline düşürmedin,
Bastığım yerleri genişlettin.

31: 9 Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,
Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.
31: 10 Ömrüm acıyla,
Yıllarım iniltiyle tükeniyor,
Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor,
Kemiklerim eriyor.
31: 11 Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,
Özellikle komşularıma.
Tanıdıklarıma dehşet salar oldum;
Beni sokakta görenler benden kaçar oldu.
31: 12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum,
Kırılmış bir çömleğe döndüm.
31: 13 Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,
Her yer dehşet içinde,
Bana karşı anlaştılar,
Canımı almak için düzen kurdular.

31: 14 Ama ben sana güveniyorum, ya RAB,
"Tanrım sensin!" diyorum.
31: 15 Hayatım senin elinde,
Kurtar beni düşmanlarımın pençesinden,
Ardıma düşenlerden.
31: 16 Yüzün kulunu aydınlatsın,
Sevgi göster, kurtar beni!
31: 17 Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum;
Kötüler utansın, ölüler diyarında sesleri kesilsin.

31: 18 Sussun o yalancı dudaklar;
Doğru insana karşı
Gururla, tepeden bakarak,
Küçümseyerek konuşan dudaklar.

31: 19 İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,
Onu senden korkanlar için saklarsın,
Herkesin gözü önünde,
Sana sığınanlara iyi davranırsın.
31: 20 İnsanların düzenlerine karşı,
Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin;
Saldırgan dillere karşı
Onları çardağında gizlersin.
31: 21 RAB'be övgüler olsun,
Kuşatılmış bir kentte
Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.
31: 22 Telaş içinde demiştim ki,
"Huzurundan atıldım!"
Ama yardıma çağırınca seni,
Yalvarışımı işittin.

31: 23 RAB'bi sevin, ey O'nun sadık kulları!
RAB kendisine bağlı olanları korur,
Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.
31: 24 Ey RAB'be umut bağlayanlar,
Güçlü ve yürekli olun!

32. Mezmur

Davut'un mezmuru - Maskil[11]

BÖLÜM 32

32: 1 Ne mutlu isyanı bağışlanan,
Günahı örtülen insana!
32: 2 Suçu RAB tarafından sayılmayan,
Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!

[11] "Maskil": Anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik veya edebiyat terimi. "Didaktik şiir" anlamına gelebilir.

32: 3 Sustuğum sürece
Kemiklerim eridi,
Gün boyu inlemekten.
32: 4 Çünkü gece gündüz
Elin üzerimde ağırlaştı.
Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi. *Sela*
32: 5 Günahımı açıkladım sana,
Suçumu gizlemedim.
"RAB'be isyanımı itiraf edeceğim" deyince,
Günahımı, suçumu bağışladın. *Sela*

32: 6 Bu nedenle her sadık kulun
Ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin.
Engin sular taşsa bile ona erişe
32: 7 Sığınağım sensin,
Beni sıkıntıdan korur,
Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın.

32: 8 Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim,
Öğüt vereceğim sana,
Gözüm sendedir.
32: 9 At ya da katır gibi anlayışsız olmayın;
Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir,
Yoksa sana yaklaşmazlar.
32: 10 Kötülerin acısı çoktur,
Ama RAB'be güvenenleri O'nun sevgisi kuşatır.
32: 11 Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun;
Ey yüreği temiz olanlar,
Hepiniz sevinç çığlıkları atın!

33. Mezmur

BÖLÜM 33

33: 1 Ey doğru insanlar, RAB'be sevinçle haykırın!
Dürüstlere O'nu övmek yaraşır.
33: 2 Lir çalarak RAB'be şükredin,
On telli çenk eşliğinde O'nu ilahilerle övün.
33: 3 O'na yeni bir ezgi söyleyin,

Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.

33: 4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur,
Her işi sadakatle yapar.
33: 5 Doğruluğu, adaleti sever,
RAB'bin sevgisi yeryüzünü doldurur.

33: 6 Gökler RAB'bin sözüyle,
Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.
33: 7 Deniz sularını bir araya toplar,
Engin suları ambarlara depolar.
33: 8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun,
Dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun.

33: 9 Çünkü O söyleyince, her şey var oldu;
O buyurunca, her şey belirdi.
33: 10 RAB ulusların planlarını bozar,
Halkların tasarılarını boşa çıkarır.
33: 11 Ama RAB'bin planları sonsuza dek sürer,
Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değiş

33: 12 Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa,
Kendisi için seçtiği halka!
33: 13 RAB göklerden bakar,
Bütün insanları görür.
33: 14 Oturduğu yerden,
Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.
33: 15 Herkesin yüreğini yaratan,
Yaptıkları her şeyi tartan O'dur.

33: 16 Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var,
Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.
33: 17 Zafer için at boş bir umuttur,
Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.
33: 18 Ama RAB'bin gözü kendisinden korkanların,
Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;
33: 19 Böylece onları ölümden kurtarır,
Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.

33: 20 Umudumuz RAB'dedir,

Yardımcımız, kalkanımız O'dur.
33: 21 O'nda sevinç bulur yüreğimiz,
Çünkü O'nun kutsal adına güveniriz.
33: 22 Madem umudumuz sende,
Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

34. Mezmur

Davut'un mezmuru Avimelek'in önünde kendini deli gösterip kovulduğu, gittiği zaman

BÖLÜM 34

34: 1 Her zaman RAB'be övgüler sunacağım,
Övgüsü dilimden düşmeyecek.
34: 2 RAB'le övünürüm,
Mazlumlar işitip sevinsin!
34: 3 Benimle birlikte RAB'bin büyüklüğünü duyurun,
Adını birlikte yüceltelim.

34: 4 RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,
Bütün korkularımdan kurtardı beni.
34: 5 O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar,
Yüzleri utançtan kızarmaz.
34: 6 Bu mazlum yakardı, RAB duydu,
Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
34: 7 RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugâh kurar,
Kurtarır onları.

34: 8 Tadın da görün, RAB ne iyidir,
Ne mutlu O'na sığınan adama!
34: 9 RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları,
Çünkü O'ndan korkanın eksiği olmaz.
34: 10 Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;
Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgen

34: 11 Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni:
Size RAB korkusunu öğreteyim.
34: 12 Kim yaşamdan zevk almak,
İyi günler görmek istiyorsa,

34: 13 Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
34: 14 Kötülükten sakının, iyilik yapın;
Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.

34: 15 RAB'bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir,
Kulakları onların yakarışına açıktır.
34: 16 RAB kötülük yapanlara karşıdır,
Onların anısını yeryüzünden siler.

34: 17 Doğrular yakarır, RAB duyar;
Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.
34: 18 RAB gönlü kırıklara yakındır,
Ruhu ezginleri kurtarır.

34: 19 Doğrunun dertleri çoktur,
Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
34: 20 Bütün kemiklerini korur,
Hiçbiri kırılmaz.

34: 21 Kötü insanın sonu kötülükle biter,
Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.
34: 22 RAB kullarını kurtarır,
O'na sığınanların hiçbiri ceza görmez.

35. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 35

35: 1 Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş,
Benimle savaşanlarla sen savaş!
35: 2 Al küçük kalkanla büyük kalkanı,
Yardımıma koş!
35: 3 Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara,
"Seni ben kurtarırım" de bana!

35: 4 Canıma kastedenler utanıp rezil olsun!

Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!
35: 5 Rüzgârın sürüklediği saman çöpüne dönsünler,
RAB'bin meleği artlarına düşsün!
35: 6 Karanlık ve kaygan olsun yolları,
RAB'bin meleği kovalasın onları!

35: 7 Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular,
Nedensiz çukur kazdılar,
35: 8 Başlarına habersiz felaket gelsin,
Gizledikleri ağa kendileri tutulsun,
Felakete uğrasınlar.

35: 9 O zaman RAB'de sevinç bulacağım,
Beni kurtardığı için coşacağım.
35: 10 Bütün varlığımla şöyle diyeceğim:
"Senin gibisi var mı, ya RAB,
Mazlumu zorbanın elinden,
Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?"

35: 11 Kötü niyetli tanıklar türüyor,
Bilmediğim konuları soruyorlar.
35: 12 İyiliğime karşı kötülük ediyor,
Yalnızlığa itiyorlar beni.
35: 13-14 Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır,
Oruç tutup alçakgönüllü olurdum.
Duam yanıtsız kalınca,
Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım.
Kederden belim bükülürdü,
Annesi için yas tutan biri gibi.
35: 15 Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler,
Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar,
Durmadan didiklediler beni.
35: 16 Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi,
Diş gıcırdattılar bana.
35: 17 Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab?
Kurtar canımı bunların saldırısından,
Hayatımı bu genç aslanlardan!
35: 18 Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım,
Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.

35: 19 Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar,
Göz kırpmasınlar birbirlerine
Nedensiz benden nefret edenler.
35: 20 Çünkü barış sözünü etmez onlar,
Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.
35: 21 Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar:
"Oh! Oh!" diyorlar,
"İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!"

35: 22 Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma,
Ya Rab, benden uzak durma!
35: 23 Uyan, kalk savun beni,
Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rab'bim!
35: 24 Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB,
Tanrım benim! Gülmesinler halime!
35: 25 Demesinler içlerinden:
"Oh! İşte buydu dileğimiz!",
Konuşmasınlar ardımdan:
"Yedik başını!" diye.

35: 26 Utansın kötü halime sevinenler,
Kızarsın yüzleri hepsinin;
Gururla karşıma dikilenler
Utanca, rezalete bürünsün.

35: 27 Benim haklı çıkmamı isteyenler,
Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar;
Şöyle desinler sürekli:
"Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!"
35: 28 O zaman gün boyu adaletin,
Övgülerin dilimden düşmeyecek.

36. Mezmur

Müzik şefi için - RAB'bin kulu Davut'un mezmuru

BÖLÜM 36

36: 1 Günah fısıldar kötü insana,
Yüreğinin dibinden:

Tanrı korkusu yoktur onda.
36: 2 Kendini öyle beğenmiş ki,
Suçunu görmez, ondan tiksinmez
36: 3 Ağzından kötülük ve yalan akar,
Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.
36: 4 Yatağında bile fesat düşünür,
Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.
36: 5 Ya RAB, sevgin göklere,
Sadakatin gökyüzüne erişir.
36: 6 Doğruluğun ulu dağlara benzer,
Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.
İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.

36: 7 Sevgin ne değerli, ey Tanrı!
Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.
36: 8 Evindeki bolluğa doyarlar,
Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.
36: 9 Çünkü yaşam kaynağı sensin,
Senin ışığınla aydınlanırız.

36: 10 Sürekli göster
Seni tanıyanlara sevgini,
Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.
36: 11 Gururlunun ayağı bana varmasın,
Kötülerin eli beni kovmasın.

36: 12 Kötülük yapanlar oracıkta düştüler,
Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

37. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 37

37: 1 Kötülük edenlere kızıp üzülme,
Suç işleyenlere özenme!
37: 2 Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,
Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.

37: 3 Sen RAB'be güven, iyilik yap,
Ülkede otur, sadakatle çalış.
37: 4 RAB'den zevk al,
O senin içindeki istekleri yerine getirecektir.

37: 5 Her şeyi RAB'be bırak,
O'na güven, O gerekeni yapar.
37: 6 O senin doğruluğunu ışık gibi,
Hakkını öğle güneşi gibi
Aydınlığa çıkarır.

37: 7 RAB'bin önünde sakin dur, sabırla bekle;
Kızıp üzülme işi yolunda olanlara,
Kötü amaçlarına kavuşanlara.

37: 8 Kızmaktan kaçın, bırak öfkeyi,
Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.
37: 9 Çünkü kötülerin kökü kazınacak,
Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.

37: 10 Yakında kötünün sonu gelecek,
Yerini arasan da bulunmayacak.
37: 11 Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak,
Derin bir huzurun zevkini tadacak.
37: 12 Kötü insan doğru insana düzen kurar,
Diş gıcırdatır.
37: 13 Ama Rab kötüye güler,
Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.

37: 14 Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,
Mazlumu, yoksulu yıkmak,
Doğru yolda olanları öldürmek için.
37: 15 Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak,
Yayları kırılacak.

37: 16 Doğrunun azıcık varlığı,
Pek çok kötünün servetinden iyidir.
37: 17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Ama doğrulara RAB destek olacak.

37: 18 RAB yetkinlerin her gününü gözetir,
Onların mirası sonsuza dek sürecek.
37: 19 Kötü günde utanmayacaklar,
Kıtlıkta karınları doyacak.

37: 20 Ama kötüler yıkıma uğrayacak;
RAB'bin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek,
Duman gibi dağılıp yok olacak.

37: 21 Kötüler ödünç alır, geri vermez;
Doğrularsa cömertçe verir.
37: 22 RAB'bin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü kazınacak.

37: 23 RAB insana sağlam adım attırır,
İnsanın yolundan hoşnut olursa.
37: 24 Düşse bile yıkılmaz insan,
Çünkü elinden tutan RAB'dir.

37: 25 Gençtim, ömrüm tükendi,
Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini.
37: 26 O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır.

37: 27 Kötülükten kaç, iyilik yap;
Sonsuz yaşama kavuşursun.
37: 28 Çünkü RAB doğruyu sever,
Sadık kullarını terk etmez
Onlar sonsuza dek korunacak,
Kötülerinse kökü kazınacak.
37: 29 Doğrular ülkeyi miras alacak,
Orada sonsuza dek yaşayacak.
37: 30 Doğrunun ağzından bilgelik akar,
Dilinden adalet damlar.
37: 31 Tanrısı'nın yasası yüreğindedir,
Ayakları kaymaz.

37: 32 Kötü, doğruya pusu kurar,
Onu öldürmeye çalışır.

37: 33 Ama RAB onu kötünün eline düşürmez,
Yargılanırken mahkûm etmez

37: 34 RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut,
Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.
Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.

37: 35 Kötü ve acımasız adamı gördüm,
İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi
Dal budak salıyordu;
37: 36 Geçip gitti, yok oldu,
Aradım, bulunmaz oldu.

37: 37 Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,
Çünkü yarınlar barışseverindir.
37: 38 Ama başkaldıranların hepsi yok olacak,
Kötülerin kökü kazınacak.

37: 39 Doğruların kurtuluşu RAB'den gelir,
Sıkıntılı günde onlara kale olur.
37: 40 RAB onlara yardım eder, kurtarır onları,
Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınırlar.

38. Mezmur

Anma sunusu için Davut'un mezmuru

BÖLÜM 38

38: 1 Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,
Gazapla yola getirme!
38: 2 Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi.
38: 3 Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,
Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
38: 4 Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.

38: 5 Akılsızlığım yüzünden

Yaralarım iğrenç, irinli.
38: 6 Eğildim, iki büklüm oldum,
Gün boyu yaslı dolaşıyorum.
38: 7 Çünkü belim ateş içinde,
Sağlığım bozuk.
38: 8 Tükendim, ezildim alabildiğine,
İnliyorum yüreğimin acısından.

38: 9 Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin,
İniltilerim senden gizli değil.
38: 10 Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,
Gözlerimin feri bile söndü.
38: 11 Eşim dostum kaçar oldu derdimden,
Yakınlarım uzak duruyor benden.
38: 12 Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor,
Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor,
Gün boyu hileler düşünüyorlar.

38: 13 Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,
Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;
38: 14 Duymaz,
Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.
38: 15 Umudum sende, ya RAB,
Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!
38: 16 Çünkü dua ediyorum: “Halime sevinmesinler,
Ayağım kayınca böbürlenmesinler!”

38: 17 Düşmek üzereyim,
Acım hep içimde.
38: 18 Suçumu itiraf ediyorum,
Günahım yüzünden kaygılanıyorum.
38: 19 Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,
Yok yere benden nefret edenler çok.
38: 20 İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar,
İyiliğin peşinde olduğum için.

38: 21 Beni terk etme, ya RAB!
Ey Tanrım, benden uzak durma!
38: 22 Yardımıma koş,
Ya Rab, kurtuluşum benim!

39. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için – Davut'un mezmuru

BÖLÜM 39

39: 1 Karar verdim: "Adımlarıma dikkat edeceğim,
Dilimi günahtan sakınacağım;
Karşımda kötü biri oldukça,
Ağzıma gem vuracağım."
39: 2 Dilimi tutup sustum,
Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile.
Acım alevlendi,
39: 3 Yüreğim tutuştu içimde,
Ateş aldı derin derin düşünürken,
Şu sözler döküldü dilimden:

39: 4 "Bildir bana, ya RAB, sonumu,
Sayılı günlerimi;
Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!
39: 5 Yalnız bir karış ömür verdin bana,
Hiç kalır hayatım senin önünde.
Her insan bir soluktur sadece,
En güçlü çağında bile. *Sela*

39: 6 "Bir gölge gibi dolaşır insan,
Boş yere çırpınır,
Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.

39: 7 "Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?
Umudum sende.
39: 8 Kurtar beni bütün isyanlarımdan,
Aptalların hakaretine izin verme.
39: 9 Sustum, açmayacağım ağzımı;
Çünkü sensin bunu yapan.
39: 10 Uzaklaştır üzerimden yumruklarını,
Tokadının altında mahvoldum.
39: 11 Sen insanı suçundan ötürü
Azarlayarak yola getirirsin,
Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri.
Her insan bir soluktur sadece. *Sela*

39: 12 “Duamı işit, ya RAB,
Kulak ver yakarışıma,
Gözyaşlarıma kayıtsız kalma!
Çünkü ben bir garibim senin yanında,
Bir yabancı, atalarım gibi.
39: 13 Uzaklaştır üzerimden bakışlarını,
Göçüp yok olmadan mutlu olayım!”

40. Mezmur

(70: 1-5) *Müzik şefi için - Davut’un mezmuru*

BÖLÜM 40

40: 1 RAB’bi sabırla bekledim;
Bana yönelip yakarışımı duydu.
40: 2 Ölüm çukurundan,
Balçıktan çıkardı beni,
Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu,
Kaymayayım diye.
40: 3 Ağzıma yeni bir ezgi,
Tanrımız’a bir övgü ilahisi koydu.
Çokları görüp korkacak
Ve RAB’be güvenecekler.

40: 4 Ne mutlu RAB’be güvenen insana,
Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.
40: 5 Ya RAB, Tanrım,
Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için;
Sana eş koşulmaz!
Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını,
Saymakla bitmez.

40: 6 Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın,
Ama kulaklarımı açtın.
Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin.
40: 7-8 O zaman şöyle dedim: “İşte geldim;
Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.
Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben,
Yasan yüreğimin derinliğindedir.”

40: 9 Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini,
Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!
40: 10 Zaferini içimde gizlemem,
Bağlılığını ve kurtarışını duyururum,
Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.

40: 11 Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden!
Sevgin, sadakatin hep korusun beni!

40: 12 Sayısız belalar çevremi sardı,
Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum;
Başımdaki saçlardan daha çoklar,
Çaresiz kaldım.

40: 13 Ne olur, ya RAB, kurtar beni!
Yardımıma koş, ya RAB!
40: 14 Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!
40: 15 Bana, “Oh! Oh!” çekenler
Dehşete düşsün utançlarından!

40: 16 Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
“RAB yücedir!” desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

40: 17 Bense mazlum ve yoksulum,
Düşün beni, ya Rab.
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ey Tanrım!

41. Mezmur

Müzik şefi için - Davut’un mezmuru

BÖLÜM 41

41: 1 Ne mutlu yoksulu düşünene!

RAB kurtarır onu kötü günde.
41: 2 Korur RAB, yaşatır onu,
Ülkede mutlu kılar,
Terk etmez düşmanlarının eline.
41: 3 Destek olur RAB ona
Yatağa düşünce;
Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.

41: 4 “Acı bana, ya RAB!” dedim,
“Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!”
41: 5 Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan:
“Ne zaman ölecek adı batası?” diyorlar.
41: 6 Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor,
Fesat topluyor içinde,
Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.

41: 7 Benden nefret edenlerin hepsi
Fısıldaşıyor aralarında bana karşı,
Zararımı düşünüyorlar,
41: 8 “Başına öyle kötü bir şey geldi ki” diyorlar,
“Yatağından kalkamaz artık.”
41: 9 Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile
İhanet etti bana.

41: 10 Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni.
Bunların hakkından geleyim.
41: 11 Düşmanım zafer çığlığı atmazsa,
O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.
41: 12 Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur,
Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.

41: 13 Öncesizlikten sonsuza dek,
Övgüler olsun İsrail’in Tanrısı RAB’be!
Amin! Amin!

2. KİTAP

42. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 42

42: 1 Geyik akarsuları nasıl özlerse,
Canım da seni öyle özler, ey Tanrı!
42: 2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı;
Ne zaman görmeye gideceğim Tanrı'nın yüzünü?
42: 3 Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz,
Gün boyu, "Nerede senin Tanrın?" dedikleri için.
42: 4 Anımsayınca içim içimi yiyor,
Nasıl toplulukla birlikte yürür,
Tanrı'nın evine kadar alaya öncülük ederdim,
Sevinç ve şükran sesleri arasında,
Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.

42: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

42: 6-7 Gönlüm üzgün,
Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım.
Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında
Çağlayanların gümbürdeyince,
Enginler birbirine sesleniyor,
Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.

42: 8 Gündüz RAB sevgisini gösterir,
Gece ilahi söyler, dua ederim
Yaşamımın Tanrısı'na.

42: 9 Kayam olan Tanrım'a diyorum ki,
"Neden beni unuttun?
Niçin düşmanlarımın baskısı altında
Yaslı gezeyim?"
42: 10 Gün boyu hasımlarım:
"Nerede senin Tanrın?" diyerek
Bana sataştıkça,
Kemiklerim kırılıyor sanki.

42: 11 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

43. Mezmur

BÖLÜM 43

43: 1 Hakkımı ara, ey Tanrı,
Savun beni vefasız ulusa karşı,
Kurtar hileci, haksız insandan.
43: 2 Çünkü sen Tanrım, kalemsin;
Neden beni reddettin?
Niçin düşmanlarımın baskısı altında
Yaslı gezeyim?
43: 3 Gönder ışığını, gerçeğini,
Yol göstersinler bana,
Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.
43: 4 O zaman Tanrı'nın sunağına,
Neşe, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim
Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim,
Lirle şükredeceğim.

43: 5 Neden üzgünsün, ey gönlüm,
Neden içim huzursuz?
Tanrı'ya umut bağla,
Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;
O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

44. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın Maskili

BÖLÜM 44

44: 1 Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk,
Atalarımız anlattı bize,
Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.
44: 2 Elinle ulusları kovdun,
Ama atalarımıza yer verdin;
Halkları kırdın,
Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.
44: 3 Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar,
Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar.
Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu;
Çünkü sen onları sevdin.
44: 4 Ey Tanrı, kralım sensin,
Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!
44: 5 Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz,
Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.
44: 6 Çünkü ben yayıma güvenmem,
Kılıcım da beni kurtarmaz;
44: 7 Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,
Bizden nefret edenleri utanca boğan.
44: 8 Her gün Tanrı'yla övünür,
Sonsuza dek adına şükran sunarız. *Sela*

44: 9 Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,
Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.
44: 10 Düşman karşısında bizi gerilettin,
Bizden tiksinenler bizi soydu.
44: 11 Kasaplık koyuna çevirdin bizi,
Ulusların arasına dağıttın.
44: 12 Yok pahasına sattın halkını,
Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.
44: 13 Bizi komşularımızın yüzkarası,
Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.
44: 14 Ulusların diline düşürdün bizi,
Gülüyor halklar halimize.
44: 15 Rezilliğim gün boyu karşımda,

Utancımdan yerin dibine geçtim
44: 16 Hakaret ve sövgü duya duya,
Öç almak isteyen düşman karşısında.

44: 17 Bütün bunlar başımıza geldi,
Yine de seni unutmadık,
Antlaşmana ihanet etmedik,
44: 18 Döneklik etmedik,
Adımlarımız senin yolundan sapmadı.
44: 19 Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin,
Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.

44: 20 Eğer Tanrımız'ın adını unutsaydık,
Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
44: 21 Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı?
Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
44: 22 Senin uğruna her gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz.

44: 23 Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?
Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
44: 24 Niçin yüzünü gizliyorsun?
Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?

44: 25 Çünkü yere serildik,
Bedenimiz toprağa yapıştı.
44: 26 Kalk, yardım et bize!
Kurtar bizi sevgin uğruna!

45. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında Korahoğulları'nın Maskili - Aşk ilahisi

BÖLÜM 45

45: 1 Yüreğimden güzel sözler taşıyor,
Kral için söylüyorum şiirlerimi,
Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.
45: 2 Sen insanların en güzelisin,

Lütuf saçılmış dudaklarına.
Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
45: 3 Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline,
Görkemine, yüceliğine bürün.
45: 4 At sırtında görkeminle, zaferle ilerle,
Gerçek ve adalet uğruna
Sağ elin korkunç işler göstersin.
45: 5 Okların sivridir,
Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,
Halklar ayaklarının altına serilir.
45: 6 Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır[1],
Krallığının asası adalet asasıdır.
45: 7 Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin.
Bunun için Tanrı, senin Tanrın,
Seni sevinç yağıyla
Arkadaşlarından daha çok meshetti.
45: 8 Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor;
Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!
45: 9 Kral kızları senin saygın kadınların arasında,
Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.

45: 10 Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver,
Halkını, baba evini unut.
45: 11 Kral senin güzelliğine vuruldu,
Efendin olduğu için önünde eğil.
45: 12 Sur halkı armağan getirecek,
Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.

45: 13 Kral kızı odasında ışıl ışıl parıldıyor,
Giysisi altınla dokunmuş.
45: 14 İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak,
Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.
45: 15 Sevinç ve coşkuyla götürülecek,
Kralın sarayına girecekler.

45: 16 Atalarının yerini oğulların alacak,
Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.
45: 17 Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım,

[1] "*Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır*" ya da "*Tanrı'nın sana armağan ettiği krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır*".

Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

46. Mezmur

Müzik şefi için - Tiz sesliler[2] için -Korahoğulları'nın ezgisi

BÖLÜM 46

46: 1 Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür,
Sıkıntıda hep yardıma hazırdır.
46: 2 Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa,
Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
46: 3 Sular kükreyip köpürse,
Kabaran deniz dağları titretse bile. *Sela*

46: 4 Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine,
Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna.
46: 5 Tanrı onun ortasındadır,
Sarsılmaz o kent.
Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
46: 6 Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor,
Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.

46: 7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir. *Sela*

46: 8 Gelin, görün RAB'bin yaptıklarını,
Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
46: 9 Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında,
Yayları kırar, mızrakları parçalar,
Kalkanları yakar.
46: 10 "Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim!
Uluslar arasında yüceleceğim,
Yeryüzünde yüceleceğim!"

46: 11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir,
Yakup'un Tanrısı kalemizdir. *Sela*

---

[2] "Tiz sesliler": İbranice "Alamot", anlamı tam olarak bilinmeyen bir müzik terimi.

47. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 47

47: 1 Ey bütün uluslar, el çırpın!
Sevinç çığlıkları atın Tanrı'nın onuruna!
47: 2 Ne müthiştir yüce RAB,
Bütün dünyanın ulu Kralı.
47: 3 Halkları altımıza,
Ulusları ayaklarımızın dibine serer.
47: 4 Sevdiği Yakup'un gururu olan mirasımızı
O seçti bizim için. *Sela*

47: 5 RAB Tanrı sevinç çığlıkları,
Boru sesleri arasında yükseldi.
47: 6 Ezgiler sunun Tanrı'ya, ezgiler;
Ezgiler sunun Kralımız'a, ezgiler!
47: 7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır,
Maskil sunun!.

47: 8 Tanrı kutsal tahtına oturmuş,
Krallık eder uluslara.
47: 9 Ulusların önderleri
İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş;
Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları.
O çok yücedir.

48. Mezmur

İlahi - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 48

48: 1 RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer
Tanrımız'ın kentinde, kutsal dağında.
48: 2 Yükselir zarafetle,
Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı,

Safon'un[3] doruğu, ulu Kral'ın kenti.
48: 3 Tanrı onun kalelerinde
Sağlam kule olarak gösterdi kendini.

48: 4 Krallar toplandı,
Birlikte Siyon'un üzerine yürüdüler.
48: 5 Ama onu görünce şaşkına döndüler,
Dehşete düşüp kaçtılar.
48: 6 Doğum sancısı tutan kadın gibi,
Bir titreme aldı onları orada.
48: 7 Doğu rüzgârının parçaladığı ticaret gemileri gibi
Yok ettin onları.

48: 8 Her Şeye Egemen RAB'bin kentinde,
Tanrımız'ın kentinde,
Nasıl duyduksa, öyle gördük.
Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak. *Sela*

48: 9 Ey Tanrı, tapınağında,
Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.
48: 10 Adın gibi, ey Tanrı, övgün de
Dünyanın dört bucağına varıyor.
Sağ elin zafer dolu.
48: 11 Sevinsin Siyon Dağı,
Coşsun Yahuda beldeleri
Senin yargılarınla!

48: 12 Siyon'un çevresini gezip dolanın,
Kulelerini sayın,
48: 13 Surlarına dikkatle bakın,
Kalelerini yoklayın ki,
Gelecek kuşağa anlatasınız:
48: 14 Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak,
Bize hep yol gösterecektir.

[3] "Safon": İlah Baal'ın oturduğu sanılan bir dağ.

49. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 49

49: 1 Ey bütün halklar, dinleyin!
Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,
49: 2 Halk çocukları, bey çocukları,
Zenginler, yoksullar!
49: 3 Bilgelik dökülecek ağzımdan,
Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,
49: 4 Kulak vereceğim özdeyişlere,
Lirle yorumlayacağım bilmecemi.

49: 5 Niçin korkayım kötü günlerde
Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?
49: 6 Onlar varlıklarına güvenir,
Büyük servetleriyle böbürlenirler.
49: 7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez,
Tanrı'ya fidye veremez.
49: 8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,
Kimse ödemeye yeltenmemeli.
49: 9 Böyle olmasa,
Sonsuza dek yaşar insan,
Mezar yüzü görmez.

49: 10 Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü,
Aptallarla budalaların yok olduğunu.
Mallarını başkalarına bırakıyorlar.
49: 11 Mezarları, sonsuza dek evleri,
Kuşaklar boyu konutları olacak,
Topraklarına kendi adlarını verseler bile.
49: 12 Bütün gösterişine karşın geçicidir insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

49: 13 Budalaların yolu,
Onların sözünü onaylayanların sonu budur. *Sela*
49: 14 Sürü gibi ölüler diyarına sürülecekler,
Ölüm güdecek onları.
Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak,

Cesetleri çürüyecek,
Ölüler diyarı onlara konut olacak.
49: 15 Ama Tanrı beni
Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak
Ve yanına alacak. *Sela*

49: 16 Korkma biri zenginleşirse,
Evinin görkemi artarsa.
49: 17 Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez,
Görkemi onunla mezara gitmez.
49: 18 Yaşarken kendini mutlu saysa bile,
Başarılı olunca övülse bile.
49: 19 Atalarının kuşağına katılacak,
Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.
49: 20 Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan,
Ölüp giden hayvanlar gibi.

50. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 50

50: 1 Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;
Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
Yeryüzünün tümüne sesleniyor.
50: 2 Güzelliğin doruğu Siyon'dan
Parıldıyor Tanrı.

50: 3 Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak,
Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor,
Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.
50: 4 Halkını yargılamak için
Yere göğe sesleniyor:
50: 5 "Toplayın önüme sadık kullarımı,
Kurban keserek benimle antlaşma yapanları."
50: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyuruyor,
Çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. *Sela*

50: 7 "Ey halkım, dinle de konuşayım,

Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim:
Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım!
50: 8 Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum,
Yakmalık sunuların sürekli önümde.
50: 9 Ne evinden bir boğa,
Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
50: 10 Çünkü bütün orman yaratıkları,
Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.
50: 11 Dağlardaki bütün kuşları korurum,
Kırlardaki bütün yabanıl hayvanlar benimdir.
50: 12 Acıksam sana söylemezdim,
Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.
50: 13 Ben boğa eti yer miyim?
Ya da keçi kanı içer miyim?
50: 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun,
Yüceler Yücesi'ne adadığın adakları yerine getir.
50: 15 Sıkıntılı gününde seslen bana,
Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.

50: 16 Ama Tanrı kötüye şöyle diyor:
"Kurallarımı ezbere okumaya
Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
50: 17 Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor,
Sözlerimi arkana atıyorsun.
50: 18 Hırsız görünce onunla dost oluyor,
Zina edenlere ortak oluyorsun.
50: 19 Ağzını kötülük için kullanıyor,
Dilini yalana koşuyorsun.
50: 20 Oturup kardeşine karşı konuşur,
Annenin oğluna kara çalarsın.
50: 21 Sen bunları yaptın, ben sustum,
Beni kendin gibi sandın.
Seni azarlıyorum,
Suçlarını gözünün önüne seriyorum.

50: 22 "Dikkate alın bunu, ey Tanrı'yı unutan sizler!
Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.
50: 23 Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir;
Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim."

51. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru Davut Bat-Şeva'yla yattıktan sonra Peygamber Natan kendisine geldiği zaman

BÖLÜM 51

51: 1 Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.
51: 2 Tümüyle yıka beni suçumdan,
Arıt beni günahımdan.

51: 3 Çünkü biliyorum isyanlarımı,
Günahım sürekli karşımda.
51: 4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım.
Öyle ki, konuşurken haklı,
Yargılarken adil olasın.
51: 5 Nitekim suç içinde doğdum ben,
Günah içinde annem bana hamile kaldı.

51: 6 Madem sen gönülde sadakat istiyorsun,
Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
51: 7 Beni mercanköşk otuyla arıt, paklanayım,
Yıka beni, kardan beyaz olayım.
51: 8 Neşe, sevinç sesini duyur bana,
Bayram etsin ezdiğin kemikler.
51: 9 Bakma günahlarıma,
Sil bütün suçlarımı.

51: 10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
51: 11 Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun'u benden alma.
51: 12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,
Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
51: 13 Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana.

51: 14 Kurtar beni kan dökme suçundan,
Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı,
Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.
51: 15 Ya Rab, aç dudaklarımı,
Ağzım senin övgülerini duyursun.

51: 16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
51: 17 Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.

51: 18 Lütfet, Siyon'a iyilik yap,
Yeruşalim'in surlarını onar.
51: 19 O zaman doğru sunulan kurbanlar,
Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular,
Seni hoşnut kılar;
O zaman sunağında boğalar sunulur.

52. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un Maskili Edomlu Doek gelip Saul'a "Davut Ahimelek'in evine girdi" diye bildirdiği zaman

BÖLÜM 52

52: 1-2 Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı,
Tanrı'nın sadık kullarına karşı
Bütün gün dilin yıkım tasarlar
Keskin ustura gibi, ey hilekâr.
52: 3 İyilikten çok kötülüğü,
Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin. *Sela*
52: 4 Seni hileli dil seni!
Her yıkıcı sözü seversin.

52: 5 Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak,
Seni kapıp çadırından fırlatacak,
Yaşam diyarından kökünü sökecek. *Sela*
52: 6 Doğrular bunu görünce korkacak,
Gülerek şöyle diyecekler:

52: 7 “İşte bu adam, Tanrı’ya sığınmak istemedi,
Servetinin bolluğuna güvendi,
Başkalarını yıkarak güçlendi!”

52: 8 Ama ben Tanrı’nın evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim,
Sonsuza dek Tanrı’nın sevgisine güvenirim.
52: 9 Sürekli sana şükrederim yaptıkların için,
Sadık kullarının önünde umut bağlarım,
Çünkü adın iyidir.

53. Mezmur

Müzik şefi için – Mahalat[4] makamında Davut’un Maskili

BÖLÜM 53

53: 1 Akılsız içinden, “Tanrı yok!” der.
İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,
İyilik eden yok.

53: 2 Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,
Akıllı, Tanrı’ya yönelen biri var mı diye.
53: 3 Hepsi saptı,
Tümü yozlaştı,
İyilik eden yok,
Bir kişi bile!

53: 4 Suç işleyenler görmüyor mu?
Halkımı ekmek yer gibi yiyor,
Tanrı’ya yakarmıyorlar.

53: 5 Ama korkulmayacak yerde korkacaklar,
Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak,
Onları reddettiği için hepsini utandıracak.

53: 6 Keşke İsrail’in kurtuluşu Siyon’dan gelse!
Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca,
Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

[4] “Mahalat”: Bir müzik terimi, büyük olasılıkla “Nefesli sazlar”.

54. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili Zifliler gelip Saul'a: "Davut aramızda gizleniyor" dedikleri zaman

BÖLÜM 54

54: 1 Ey Tanrı, beni adınla kurtar,
Gücünle akla beni!
54: 2 Ey Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
54: 3 Çünkü küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar canımı almak istiyor,
Tanrı'ya aldırmıyorlar. *Sela*

54: 4 İşte Tanrı benim yardımcımdır,
Tek desteğim Rab'dir.
54: 5 Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun,
Sadakatin uyarınca yok et onları.

54: 6 Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım,
Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.
54: 7 Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın,
Gözlerim düşmanlarımın yok oluşunu gördü.

55. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla Davut'un Maskili

BÖLÜM 55

55: 1 Ey Tanrı, kulak ver duama,
Sırt çevirme yalvarışıma!
55: 2 Dikkatini çevir, yanıt ver bana.
Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınım
55: 3 Düşman sesinden, kötünün baskısından;
Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni,
Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.

55: 4 Yüreğim sızlıyor içimde,

Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
55: 5 Korku ve titreme sardı beni,
Ürperti kapladı içimi.
55: 6 “Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!”
Dedim kendi kendime,
“Uçar, rahatlardım.
55: 7 Uzaklara kaçar,
Çöllerde konaklardım. *Sela*
55: 8 Sert rüzgâra, kasırgaya karşı
Hemen bir barınak bulurdum.”
55: 9 Şaşkına çevir kötüleri, ya Rab, karıştır dillerini,
Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.
55: 10 Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar,
Haksızlık, fesat dolu kentin içi.
55: 11 Yıkıcılık kentin göbeğinde,
Zorbalık, hile eksilmez meydanından.

55: 12 Beni aşağılayan bir düşman olsaydı,
Katlanabilirdim;
Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı,
Gizlenebilirdim.
55: 13 Ama sensin, bana denk,
Yoldaşım, yakın arkadaşım.
55: 14 Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder,
Toplulukla Tanrı’nın evine giderdik.
55: 15 Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın,
Diri diri ölüler diyarına insinler;
Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.

55: 16 Bense Tanrı’ya seslenirim,
RAB kurtarır beni.
55: 17 Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim,
O işitir sesimi.
55: 18 Bana karşı girişilen savaştan
Esenlikle kurtarır canımı,
Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.
55: 19 Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı,
Duyacak ve ezecek onları. *Sela*
Çünkü hiç değişmiyor
Ve Tanrı’dan korkmuyorlar.

55: 20 Yoldaşım dostlarına saldırarak
Yaptığı antlaşmayı bozdu.
55: 21 Ağzından bal damlar,
Ama yüreğinde savaş var.
Sözleri yağdan yumuşak,
Ama yalın birer kılıçtır.

55: 22 Yükünü RAB'be bırak,
O sana destek olur.
Asla izin vermez
Doğru insanın sarsılmasına.

55: 23 Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötüleri,
Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler;
Bense sana güveniyorum.

56. Mezmur

Müzik şefi için "Uzak Yabanıl Fıstık Ağaçlarındaki Güvercin" makamında Davut'un Miktamı - Gat Kenti'nde Filistliler kendisini yakaladığı zaman

BÖLÜM 56

56: 1 Acı bana, ey Tanrı,
Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni,
Gün boyu saldırıp eziyorlar.
56: 2 Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün,
Küstahça saldırıyor çoğu.
56: 3 Sana güvenirim korktuğum zaman.
56: 4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya
Güvenirim ben, korkmam.
İnsan bana ne yapabilir?

56: 5 Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar,
Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.
56: 6 Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor,
Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.
56: 7 Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı?
Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!

56: 8 Çektiğim acıları kaydettin,
Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin!
Bunlar defterinde yazılı değil mi?
56: 9 Seslendiğim zaman,
Düşmanlarım geri çekilecek.

Biliyorum, Tanrı benden yana.
56: 10 Sözünü övdüğüm Tanrı'ya,
Sözünü övdüğüm RAB'be,
56: 11 Tanrı'ya güvenirim ben, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?

56: 12 Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım,
Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.
56: 13 Çünkü canımı ölümden kurtardın,
Ayaklarımı tökezlemekten korudun;
İşte yaşam ışığında,
Tanrı huzurunda yürüyorum.

57. Mezmur

(108: 1-5) *Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı - Saul'dan kaçıp mağaraya sığındığı zaman*

BÖLÜM 57

57: 1 Acı bana, ey Tanrı, acı,
Çünkü sana sığınıyorum;
Felaket geçinceye kadar,
Kanatlarının gölgesine sığınacağım.

57: 2 Yüce Tanrı'ya,
Benim için her şeyi yapan
Tanrı'ya sesleniyorum.
57: 3 Gökten gönderip beni kurtaracak,
Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, *Sela*
Sevgisini, sadakatini gösterecektir.

57: 4 Aslanların arasındayım,
Alev kusan insanlar arasında yatarım,

Mızrak gibi, ok gibi dişleri,
Keskin kılıç gibi dilleri.

57: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

57: 6 Ayaklarım için ağ serdiler,
Çöktüm;
Yoluma çukur kazdılar,
İçine kendileri düştüler. *Sela*

57: 7 Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım,
Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
57: 8 Uyan, ey canım,
Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!
57: 9 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab,
Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

57: 10 Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
57: 11 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

58. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı

BÖLÜM 58

58: 1 Ey yöneticiler[5], gerçekten adil mi karar verirsiniz?
Doğru mu yargılarsınız insanları?
58: 2 Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içinizde,
Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.

58: 3 Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar,
Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.
58: 4 Zehirleri yılan zehiri gibidir.

[5] "Yöneticiler" ya da "Dilsizler".

Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,
58: 5 Usta büyücülerin,
Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.

58: 6 Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini,
Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!
58: 7 Akıp giden su gibi yok olsunlar.
Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.
58: 8 Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler.
Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.
58: 9 Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.

58: 10 Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek
Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.
58: 11 O zaman insanlar,
"Gerçekten doğrulara ödül var" diyecek,
"Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var."

59. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında Davut'un Miktamı - Saul'un Davut'u öldürtmek için adam gönderip evini gözetlediği zaman

BÖLÜM 59

59: 1 Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım,
Kalem ol hasımlarıma karşı.
59: 2 Kurtar beni suç işleyenlerden,
Uzak tut kanlı katillerden.

59: 3 Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar,
Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,
Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.
59: 4 Suç işlemediğim halde,
Koşuşup hazırlanıyorlar.
Kalk bana yardım etmek için, halime bak!
59: 5 Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
İsrail'in Tanrısı,
Uyan bütün ulusları cezalandırmak için,

Acıma bu suçlu hainlere! *Sela*

59: 6 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
59: 7 Bak, neler dökülür ağızlarından,
Kılıç çıkar dudaklarından.
"Kim duyacak?" derler.
59: 8 Ama sen onlara gülersin, ya RAB, Bütün uluslarla eğlenirsin.
59: 9 Gücüm sensin, seni gözlüyorum,
Çünkü kalemsin, ey Tanrı.
59: 10 Tanrım sevgisiyle karşılar beni,
Bana düşmanlarımın yıkımını gösterir.

59: 11 Onları öldürme, yoksa halkım unutur,
Gücünle dağıt ve alçalt onları,
Ya Rab, kalkanımız bizim.
59: 12 Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden,
Gururlarının tuzağına düşsünler.
Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden
59: 13 Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler;
Bilsinler ki, Tanrı'nın egemenliği Yakup soyundan
Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır.

59: 14 Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.
59: 15 Yiyecek bulmak için gezerler,
Doymazlarsa ulurlar.

59: 16 Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek,
Sevgini sevinçle dile getireceğim.
Çünkü sen bana kale,
Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
59: 17 Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim,
Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

60. Mezmur

Müzik şefi için - "Antlaşma Zambağı" makamında Davut'un öğretici Miktamı Davut'un Aram-Naharayimliler ve Aram-Sovalılar'la çarpış-

tığı ve Yoav geri dönüp Tuz Vadisi'nde on iki bin Edomlu öldürdüğü zaman

BÖLÜM 60

60: 1 Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı,
Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!
60: 2 Salladın yeri, yarıklar açtın;
Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.
60: 3 Halkına sıkıntı çektirdin,
Sersemletici bir şarap içirdin bize.

60: 4 Sancak verdin senden korkanlara,
Okçulara karşı[6] açsınlar diye. *Sela*
60: 5 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

60: 6 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştürecek,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
60: 7 Gilat benimdir,
Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,
Yahuda asam.
60: 8 Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım[7],
Filist'e zaferle haykıracağım."

60: 9 Kim beni surlu kente götürecek?
Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
60: 10 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
60: 11 Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
60: 12 Tanrı'yla zafer kazanırız,
O çiğner düşmanlarımızı.

---

[6] "Okçulara karşı" ya da "Doğruluk uğruna".

[7] "Çarığımı fırlatacağım": Eski törelere göre çarığın fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.

61. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 61

61: 1 Ey Tanrı, yakarışımı işit,
Duama kulak ver!
61: 2 Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan,
Yüreğime hüzün çökünce.

Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,
61: 3 Çünkü sen benim için sığınak,
Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.

61: 4 Çadırında sonsuza dek oturmak
Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim. *Sela*
61: 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun,
Adından korkanların mirasını bana verdin.

61: 6 Kralın günlerine gün kat,
Yılları yüzyıllar olsun!
61: 7 Tanrı'nın huzurunda sonsuza dek tahtında otursun;
Onu sevgin ve sadakatinle koru!
61: 8 O zaman adını hep ilahilerle öveceğim,
Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

62. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 62

62: 1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur,
Kurtuluşum O'ndan gelir.
62: 2 Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, asla sarsılmam.

62: 3 Birini ezmek için daha ne vakte kadar

Hep birlikte üstüne saldıracaksınız,
Eğri bir duvara,
Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?
62: 4 Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir.
Yalandan zevk alırlar.
Ağızlarıyla hayırdua ederken,
İçlerinden lanet okurlar. *Sela*

62: 5 Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul,
Çünkü umudum O'ndadır.
62: 6 Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem O'dur, sarsılmam.
62: 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'ya bağlıdır,
Güçlü kayam, sığınağım O'dur.

62: 8 Ey halkım, her zaman O'na güven,
İçini dök O'na,
Çünkü Tanrı sığınağımızdır. *Sela*

62: 9 Sıradan insan ancak bir soluk,
Soylu insansa bir yalandır.
Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.
62: 10 Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin;
Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.

62: 11 Tanrı bir şey söyledi,
Ben iki şey duydum:
Güç Tanrı'nındır,
62: 12 Sevgi de senin, ya Rab!
Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

63. Mezmur

Yahuda kırlarında bulunduğu zaman - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 63

63: 1 Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,
Seni çok özlüyorum,
Canım sana susamış,

Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,
Bütün varlığımla seni arıyorum.
63: 2 Kutsal yerde baktım sana,
Gücünü, görkemini görmek için.
63: 3 Senin sevgin yaşamdan iyidir,
Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
63: 4 Ömrümce sana övgüler sunacağım,
Senin adınla ellerimi kaldıracağım.
63: 5 Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,
Şakıyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.

63: 6 Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
63: 7 Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
63: 8 Canım sana sımsıkı sarılır,
Sağ elin bana destek olur.

63: 9 Ama canımı almak isteyenler,
Yerin derinliklerine inecek,
63: 10 Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.
63: 11 Kralsa Tanrı'da sevinç bulacak.
Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek,
Yalancıların ağzıysa kapanacak.

64. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 64

64: 1 Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman,
Hayatımı düşman korkusundan koru.
64: 2 Kötülerin gizli tasarılarından,
O suçlu güruhun şamatasından esirge beni.
64: 3 Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş,
Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,
64: 4 Pusularından masum insanın üzerine atmak için.
Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.

64: 5 Birbirlerini kötülük yapmaya iter,
Gizli tuzaklar tasarlarken,
“Kim görecek?” derler.
64: 6 Haksızlık yapmayı düşünür,
“Kusursuz bir plan yaptık!” derler.
İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilin

64: 7 Ama Tanrı onlara ok atacak,
Ansızın yaralanacaklar.
64: 8 Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar,
Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.
64: 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak,
Tanrı’nın işini duyuracak,
O’nun yaptıkları üzerinde düşünecekler.
64: 10 Doğru insan RAB’de sevinç bulacak,
O’na sığınacak,
Bütün temiz yürekliler O’nu övecek.

65. Mezmur

Müzik şefi için - Davut’un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 65

65: 1 Ey Tanrı, Siyon’da seni övgü bekliyor,
Yerine getirilecek sana adanan adaklar.
65: 2 Ey sen, duaları işiten,
Bütün insanlar sana gelecek.
65: 3 Suçlarımızın altında ezildik,
Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.
65: 4 Ne mutlu avlularında otursun diye
Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye!
Evinin, kutsal tapınağının
Nimetlerine doyacağız.

65: 5 Ey bizi kurtaran Tanrı,
Müthiş işler yaparak
Zaferle yanıtlarsın bizi.
Sen yeryüzünün dört bucağında,
Uzak denizlerdekilerin umudusun;

65: 6 Kudret kuşanan,
Gücüyle dağları kuran,
65: 7 Denizlerin kükremesini,
Dalgaların gümbürtüsünü,
Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.
65: 8 Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar
Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında.
Doğudan batıya kadar insanlara
Sevinç çığlıkları attırırsın.

65: 9 Toprağa bakar, çok verimli kılarsın,
Onu zenginliğe boğarsın.
Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur,
İnsanlara tahıl sağlarsın,
Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
65: 10 Sabanın açtığı yarıkları bolca sular,
Sırtlarını düzlersin.
Yağmurla toprağı yumuşatır,
Ürünlerine bereket katarsın.
65: 11 İyiliklerinle yılı taçlandırırsın,
Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,
65: 12 Otlaklar yeşillenir,
Tepeler sevince bürünür,
65: 13 Çayırlar sürülerle bezenir,
Vadiler ekinle örtünür,
Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

66. Mezmur

Müzik şefi için - İlahi - Mezmur

BÖLÜM 66

66: 1 Ey yeryüzündeki bütün insanlar,
Tanrı'ya sevinç çığlıkları atın!
66: 2 Adının yüceliğine ilahiler söyleyin,
O'na görkemli övgüler sunun!
66: 3 "Ne müthiş işlerin var!" deyin Tanrı'ya,
"Öyle büyük gücün var ki,
Düşmanların eğiliyor önünde.

66: 4 Bütün yeryüzü sana tapınıyor,
İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor.” *Sela*

66: 5 Gelin, bakın Tanrı’nın neler yaptığına!
Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:
66: 6 Denizi karaya çevirdi,
Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan.
Yaptığına sevindik orada.
66: 7 Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer,
Gözleri ulusları süzer;
Başkaldıranlar gurura kapılmasın! *Sela*

66: 8 Ey halklar, Tanrımız’a şükredin,
Övgülerini duyurun.
66: 9 Hayatımızı koruyan,
Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen O’dur.

66: 10 Sen bizi sınadın, ey Tanrı,
Gümüş arıtır gibi arıttın.
66: 11 Ağa düşürdün bizi,
Sırtımıza ağır yük vurdun.
66: 12 İnsanları başımıza çıkardın,
Ateşten, sudan geçtik.
Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.

66: 13 Yakmalık sunularla evine gireceğim,
Adaklarımı yerine getireceğim,
66: 14 Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen,
Ağzımdan çıkan adakları.
66: 15 Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan
Sana yakmalık sunular sunacağım,
Tekeler, sığırlar kurban edeceğim. *Sela*

66: 16 Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrı’dan korkanlar,
Benim için neler yaptığını size anlatayım.
66: 17 Ağzımla O’na yakardım,
Övgüsü dilimden düşmedi.
66: 18 Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,
Rab beni dinlemezdi.
66: 19 Oysa Tanrı dinledi beni,

Kulak verdi duamın sesine.
66: 20 Övgüler olsun Tanrı'ya,
Çünkü duamı geri çevirmedi,
Sevgisini benden esirgemedi.

67. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Mezmur - İlahi

BÖLÜM 67

67: 1 Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin,
Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. *Sela*
67: 2 Öyle ki, yeryüzünde yolun,
Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.

67: 3 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsin!

67: 4 Uluslar sevinsin, sevinçten çığlık atsın,
Çünkü sen halkları adaletle yargılarsın,
Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsin. *Sela*

67: 5 Halklar sana şükretsin, ey Tanrı,
Bütün halklar sana şükretsin!

67: 6 Toprak ürününü verdi, Tanrı,
Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursun.
67: 7 Tanrı bize bolluk versin,
Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

68. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru - İlahi

BÖLÜM 68

68: 1 Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları,
Kaçsın önünden O'ndan nefret edenler!

68: 2 Dağıtsın onları dağılan duman gibi;
Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi
Yok olsun kötüler Tanrı'nın önünde!
68: 3 Ancak doğrular sevinsin,
Bayram etsinler Tanrı'nın önünde,
Neşeyle coşsunlar.

68: 4 Tanrı'ya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün,
Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın[8];
O'nun adı RAB'dir, bayram edin önünde!
68: 5 Kutsal konutundaki Tanrı,
Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.
68: 6 Tanrı kimsesizlere ev verir,
Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur,
Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.

68: 7 Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde,
Çölde yürüdüğünde, *Sela*
68: 8 Yer sarsıldı,
Göklerden yağmur boşandı Tanrı'nın önünde,
Sina Dağı sarsıldı Tanrı'nın,
İsrail'in Tanrısı'nın önünde.
68: 9 Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı,
Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.
68: 10 Halkın oraya yerleşti,
İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.

68: 11 Rab buyruk verdi,
Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:
68: 12 "Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları!
Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.
68: 13 Ağılların arasında uyurken,
Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı
Bir güvercine benzersiniz."
68: 14 Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken,
Sanki Salmon Dağı'na kar yağıyordu.

68: 15 Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı!

---

[8] "*Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın*" ya da "*Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun*".

Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
68: 16 Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz
Tanrı'nın yerleşmek için seçtiği dağa?
Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.

68: 17 Tanrı'nın savaş arabaları sayısızdır,
Rab kutsallık içinde Sina'dan geldi.
68: 18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın,
İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın,
Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.

68: 19 Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be,
Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun.
68: 20 Tanrımız kurtarıcı bir Tanrı'dır,
Ölümden kurtarış yalnız Egemen RAB'be özgüdür.

68: 21 Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını,
Suçlu yaşayanların kıllı kafasını ezer.
68: 22 Rab, "Onları Başan'dan,
Denizin derinliklerinden geri getireceğim" der,
68: 23 "Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın,
Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın."

68: 24 Ey Tanrı, senin zafer alayını,
Tanrım'ın, Kralım'ın kutsal yere törenle gelişini gördüler:
68: 25 Başta okuyucular, arkada çalgıcılar,
Ortada tef çalan genç kızlar.
68: 26 "Ey sizler, İsrail soyundan gelenler,
Toplantılarınızda Tanrı'ya, RAB'be övgüler sunun!"
68: 27 Önde en küçük oymak Benyamin,
Kalabalık halinde Yahuda önderleri,
Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!

68: 28-29 Ey Tanrı, Yeruşalim'deki tapınağından göster gücünü,
Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı.
Krallar sana armağanlar sunacak.
68: 30 Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı,
Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü[9],

[9] Bu dizede geçen "Hayvan" Mısır'ı, "Buzağılarla boğalar" ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir.

Çiğne ayaklarınla gümüşe gönül verenleri,
Dağıt savaştan zevk alan halkları!
68: 31 Mısır'dan elçiler gelecek,
Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.

68: 32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin,
İlahilerle övün Rab'bi, *Sela*
68: 33 Göklere, kadim göklere binmiş olanı.
İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!
68: 34 Tanrı'nın gücünü tanıyın;
O'nun yüceliği İsrail'in üzerinde,
Gücü göklerdedir.
68: 35 Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında!
İsrail'in Tanrısı'na,
Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

69. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar" makamında - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 69

69: 1 Kurtar beni, ey Tanrı,
Sular boyuma ulaştı.
69: 2 Dipsiz batağa gömülüyorum,
Basacak yer yok.
Derin sulara battım,
Sellere kapıldım.
69: 3 Tükendim feryat etmekten,
Boğazım kurudu;
Gözlerimin feri sönüyor
Tanrım'ı beklemekten.

69: 4 Yok yere benden nefret edenler
Saçlarımdan daha çok.
Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım.
Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?
69: 5 Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı,
Suçlarım senden gizli değil.

69: 6 Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB,
Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden!
Ey İsrail'in Tanrısı,
Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!
69: 7 Senin uğruna hakarete katlandım,
Utanç kapladı yüzümü.
69: 8 Kardeşlerime yabancı,
Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
69: 9 Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi,
Sana edilen hakaretlere ben uğradım.
69: 10 Oruç tutup ağlayınca,
Yine hakarete uğradım.
69: 11 Çula büründüğüm zaman
Alay konusu oldum.
69: 12 Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor,
Sarhoşların türküsü oldum.

69: 13 Ama benim duam sanadır, ya RAB.
Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla,
Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde
Yanıtla beni.
69: 14 Beni çamurdan kurtar,
İzin verme batmama;
Benden nefret edenlerden,
Derin sulardan kurtulayım.
69: 15 Seller beni sürüklemesin,
Engin beni yutmasın,
Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.
69: 16 Yanıt ver bana, ya RAB,
Çünkü sevgin iyidir.
Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!
69: 17 Kulundan yüzünü gizleme,
Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!
69: 18 Yaklaş bana, kurtar canımı,
Al başımdan düşmanlarımı.

69: 19 Bana nasıl hakaret edildiğini,
Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun;
Düşmanlarımın hepsi senin önünde.
69: 20 Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim,

Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı,
Avutacak birini aradım, bulamadım.
69: 21 Yiyeceğime zehir kattılar,
Sirke içirdiler susadığımda.

69: 22 Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara,
Yandaşları için kapan olsun!
69: 23 Gözleri kararsın, göremesinler!
Bellerini hep bükük tut!
69: 24 Gazabını yağdır üzerlerine,
Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
69: 25 Issız kalsın konakları,
Çadırlarında oturan olmasın!
69: 26 Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor,
Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.
69: 27 Ceza yağdır başlarına,
Senin tarafından aklanmasınlar!
69: 28 Yaşam kitabından silinsin adları,
Doğrularla yan yana yazılmasınlar!

69: 29 Bense ezilmiş ve kederliyim,
Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!
69: 30 Tanrı'nın adını ezgilerle öveceğim,
Şükranlarımla O'nu yücelteceğim.
69: 31 RAB'bi bir öküzden,
Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan
Daha çok hoşnut eder bu.
69: 32 Mazlumlar bunu görünce sevinsin,
Ey Tanrı'ya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.
69: 33 Çünkü RAB yoksulları işitir,
Kendi tutsak halkını hor görmez.

69: 34 O'na övgüler sunun, ey yer, gök,
Denizler ve onlardaki bütün canlılar!
6935 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak,
Yahuda kentlerini onaracak;
Halk oraya yerleşip sahibi olacak.
69: 36 Kullarının çocukları orayı miras alacak,
O'nun adını sevenler orada oturacak.

70. Mezmur

(40: 13-17) *Müzik şefi için - Anma sunusu için - Davut'un mezmuru*

BÖLÜM 70

70: 1 Ey Tanrı, kurtar beni!
Yardımıma koş, ya RAB!
70: 2 Utansın canımı almaya çalışanlar,
Yüzleri kızarsın!
Geri dönsün zararımı isteyenler,
Rezil olsunlar!
70: 3 Bana, "Oh! Oh!" çekenler
Geri çekilsin utançlarından!

70: 4 Sende neşe ve sevinç bulsun
Bütün sana yönelenler!
"Tanrı yücedir!" desin hep
Senin kurtarışını özleyenler!

70: 5 Bense, mazlum ve yoksulum,
Ey Tanrı, yardımıma koş!
Yardımcım ve kurtarıcım sensin,
Geç kalma, ya RAB!

71. Mezmur

BÖLÜM 71

71: 1 Ya RAB, sana sığınıyorum,
Utandırma beni hiçbir zaman!
71: 2 Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır,
Kulak ver bana, kurtar beni!
71: Sığınacak kayam ol,
Her zaman başvurabileceğim;
Buyruk ver, kurtulayım,
Çünkü kayam ve kalem sensin.

71: 4 Ey Tanrım, kurtar beni

Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!
71: Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB,
Gençliğimden beri dayanağım sensin.
71: 6 Doğduğum günden beri sana güveniyorum,
Beni ana rahminden çıkaran sensin.
Övgülerim hep sanadır.

71: 7 Birçokları için iyi bir örnek oldum,
Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
71: 8 Ağzımdan sana övgü eksilmez,
Gün boyu yüceliğini anarım.
71: 9 Yaşlandığımda beni reddetme,
Gücüm tükendiğinde beni terk etme!
71: 10 Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor,
Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,
71: 11 "Tanrı onu terk etti" diyorlar,
"Kovalayıp yakalayın,
Kurtaracak kimsesi yok!"

71: 12 Ey Tanrı, benden uzak durma,
Tanrım, yardımıma koş!
71: 13 Utansın, yok olsun beni suçlayanlar,
Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.
71: 14 Ama ben her zaman umutluyum,
Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
71: 15 Gün boyu senin zaferini,
Kurtarışını anlatacağım,
Ölçüsünü bilmesem de.
71: 16 Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini,
Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.

71: 17 Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin,
Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
71: 18 Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile
Terk etme beni, ey Tanrı,
Gücünü gelecek kuşağa,
Kudretini sonrakilere anlatana dek.

71: 19 Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor,
Büyük işler yaptın,

Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
71: 20 Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin,
Bana yeniden yaşam verecek,
Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.
71: 21 Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.

71: 22 Ben de seni,
Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım,
Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,
Ey İsrail'in Kutsalı!
71: 23 Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim,
Çünkü sen beni kurtardın.
71: 24 Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek,
Çünkü kötülüğümü isteyenler
Utanıp rezil oldu.

72. Mezmur

Süleyman'ın mezmuru

BÖLÜM 72

72: 1 Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna armağan et.
72: 2 Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!
72: 3 Dağlar, tepeler,
Halka adilce gönenç getirsin!
72: 4 Mazlumlara hakkını versin,
Yoksulların çocuklarını kurtarsın,
Zalimleriyse ezsin!
72: 5 Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın;
72: 6 Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!
72: 7 Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin,
Ay ışıdığı sürece esenlik artsın!

72: 8 Egemenlik sürsün denizden denize,
Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!
72: 9 Çöl kabileleri diz çöksün önünde,
Düşmanları toz yalasın.
72: 10 Tarşiş'in ve kıyı ülkelerinin kralları
Ona haraç getirsin,
Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!
72: 11 Bütün krallar önünde yere kapansın,
Bütün uluslar ona kulluk etsin!

72: 12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.
72: 13 Yoksula, düşküne acır,
Düşkünlerin canını kurtarır.
72: 14 Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları,
Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.

72: 15 Yaşasın kral!
Ona Saba altını versinler;
Durmadan dua etsinler onun için,
Gün boyu onu övsünler!
72: 16 Ülkede bol buğday olsun,
Dağ başlarında dalgalansın!
Başakları Lübnan gibi verimli olsun,
Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!
72: 17 Kralın adı sonsuza dek yaşasın,
Güneş durdukça adı var olsun,
Onun aracılığıyla insanlar kutsansın,
Bütün uluslar "Ne mutlu ona" desin!

72: 18 RAB Tanrı'ya, İsrail'in Tanrısı'na övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız O'dur.
72: 19 Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,
Bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolsun!
Âmin! Âmin!

72: 20 İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

3. KİTAP

73. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 73

73: 1 Tanrı gerçekten İsrail'e,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.
73: 2 Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş,
Adımlarım az kalsın kaymıştı.
73: 3 Çünkü kötülerin gönencini gördükçe,
Küstahları kıskanıyordum.

73: 4 Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir.[1]
73: 5 Başkalarının derdini bilmez,
Onlar gibi çile çekmezler.
73: 6 Bu yüzden gurur onların gerdanlığı,
Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.
73: 7 Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar,
İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.
73: 8 İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur,
Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.
73: 9 Göklere karşı ağızlarını açarlar,
Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.
73: 10 Bu yüzden halk onlardan yana döner,
Sözlerini ağzı açık dinler.
73: 11 Derler ki, "Tanrı nasıl bilir?
Bilgisi var mı Yüceler Yücesi'nin?"
73: 12 İşte böyledir kötüler,
Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırlar.

---

[1] "*Onlar acı nedir bilmezler, bedenleri sağlıklı ve semizdir*" ya da "*Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir*".

73: 13 Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum,
Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.
73: 14 Gün boyu içim içimi yiyor,
Her sabah azap çekiyorum.

73: 15 “Ben de onlar gibi konuşayım” deseydim,
Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum.
73: 16 Bunu anlamak için düşündüğümde,
Zor geldi bana,
73: 17 Tanrı’nın Tapınağı’na girene dek;
O zaman anladım sonlarının ne olacağını.
73: 18 Gerçekten onları kaygan yere koyuyor,
Yıkıma sürüklüyorsun.
73: 19 Nasıl da bir anda yok oluyor,
Siliniveriyorlar dehşet içinde!
73: 20 Uyanan birisi için rüya nasılsa,
Sen de uyanınca, ya Rab,
Hor göreceksin onların görüntüsünü.

73: 21 Kalbim kırıldığında,
İçim acı dolduğunda,
73: 22 Akılsız ve bilgisizdim,
Karşında bir hayvan gibi.
73: 23 Yine de sürekli seninleyim,
Sağ elimden tutarsın beni.
73: 24 Öğütlerinle yol gösterir,
Beni sonunda yüceliğe eriştirirsin.
73: 25 Senden başka kimim var göklerde?
İstemem senden başkasını yeryüzünde.
73: 26 Bedenim ve yüreğim tükenebilir,
Ama Tanrı yüreğimde güç,
Bana düşen paydır sonsuza dek.

73: 27 Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar,
Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.
73: 28 Ama benim için en iyisi Tanrı’ya yakın olmaktır;
Bütün işlerini duyurayım diye
Sığınak yaptım Egemen RAB’bi kendime.

74. Mezmur

Asaf'ın Maskili

BÖLÜM 74

74: 1 Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmekte?
74: 2 Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu,
Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı
Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağı'nı.
74: 3 Yönelt adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru,
Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.

74: 4 Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi,
Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.
74: 5 Gür bir ormana
Baltayla dalar gibiydiler.
74: 6 Baltayla, balyozla kırdılar,
Bütün oymaları.
74: 7 Ateşe verdiler tapınağını,
Yerle bir edip kutsallığını bozdular
Adının yaşadığı konutun.
74: 8 İçlerinden, "Hepsini ezelim!" dediler.
Ülkede Tanrı'yla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.

74: 9 Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz,
Peygamberler de yok oldu,
İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...
74: 10 Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek,
Hasmın senin adını hor görecek?
74: 11 Niçin geri çekiyorsun elini?
Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!

74: 12 Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı,
Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
74: 13 Gücünle denizi yardın,
Canavarların kafasını sularda parçaladın.
74: 14 Livyatan'ın başlarını ezdin,
Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
74: 15 Kaynaklar, dereler fışkırttın,

Sürekli akan ırmakları kuruttun.
74: 16 Gün senindir, gece de senin,
Ay[2] ve güneşi sen yerleştirdin,
74: 17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın,
Yazı da kışı da yaratan sensin.

74: 18 Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü,
Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.
74: 19 Canavara teslim etme kumrunun canını,
Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.

74: 20 Yaptığın antlaşmayı göz önüne al,
Çünkü ülkenin her karanlık köşesi
Zorbaların inleriyle dolmuş.
74: 21 Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin,
Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizsin.

74: 22 Kalk, ey Tanrı, davanı savun!
Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!
74: 23 Unutma hasımlarının yaygarasını,
Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

75. Mezmur

Müzik şefi için - "Yok Etme" makamında -Asaf'ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 75

75: 1 Sana şükrederiz, ey Tanrı,
Şükrederiz, çünkü sen yakınsın[3],
Harikaların bunu gösterir.
75: 2 "Belirlediğim zaman gelince,
Doğrulukla yargılayacağım" diyor Tanrı,
75: 3 "Yeryüzü altüst olunca üzerindekilerle,
Ben pekiştireceğim onun direklerini. *Sela*
75: 4 Övünenlere, 'Övünmeyin artık!' dedim;
Kötülere, 'Kaldırmayın başınızı[4]!

---

[2] "Ay": İbranice "Işık". Ayı ya da yıldızları kastediyor.
[3] "Sen yakınsın": İbranice "Adın yakındır".

75: 5 Kaldırmayın başınızı!
Tepeden konuşmayın!”

75: 6 Çünkü ne doğudan, ne batıdan,
Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.
75: 7 Yargıç ancak Tanrı’dır,
Birini alçaltır, birini yükseltir.
75: 8 RAB elinde dolu bir kâse tutuyor,
Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor;
Yeryüzünün bütün kötüleri
Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.

75: 9 Bense sürekli duyuracağım bunu,
Yakup’un Tanrısı’nı ilahilerle öveceğim:
75: 10 “Kıracağım kötülerin bütün gücünü,
Doğruların gücüyse yükseltilecek.”

76. Mezmur

Müzik şefi için - Telli sazlarla - Asaf’ın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 76

76: 1 Yahuda’da Tanrı bilinir,
İsrail’de adı uludur;
76: 2 Konutu Şalem’dedir[5],
Yaşadığı yer Siyon’da.
76: 3 Orada kırdı alevli okları,
Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını. *Sela*

76: 4 Işıl ışıl parıldıyorsun,
Avı bol dağlardan daha görkemli.
76: 5 Yağmaya uğradı yiğitler,
Uykularına daldılar,
En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.
76: 6 Ey Yakup’un Tanrısı, sen kükreyince,
Atlarla atlılar son uykularına daldılar.

---

[4] “Başınızı”: İbranice “Boynuzunuzu” (Boynuz güç simgesidir).
[5] “Şalem”, yani “Yeruşalim”.

76: 7 Yalnız sensin korkulması gereken,
Öfkelenince kim durabilir karşında?
76: 8 Yargını göklerden açıkladın,
Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,
76: 9 Ey Tanrı, sen yargılamaya,
Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca. *Sela*

76: 10 İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor,
Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.

76: 11 Adaklar adayın Tanrı'nız RAB'be,
Yerine getirin adaklarınızı,
Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrı'ya,
Bütün çevresindekiler.
76: 12 RAB önderlerin soluğunu keser,
Korku salar yeryüzü krallarına.

77. Mezmur

Müzik Şefi Yedutun için - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 77

77: 1 Yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorum,
Haykırıyorum beni duysun diye.
77: 2 Sıkıntılı günümde Rab'be yönelir,
Gece hiç durmadan ellerimi açarım,
Gönlüm avunmaz bir türlü.
77: 3 Tanrı'yı anımsayınca inlerim,
Düşündükçe içim daralır. *Sela*

77: 4 Açık tutuyorsun göz kapaklarımı,
Sıkıntıdan konuşamıyorum.
77: 5 Geçmiş günleri,
Yıllar öncesini düşünüyorum.
77: 6 Gece ilahilerimi anacağım,
Kendi kendimle konuşacağım,
İnceden inceye soracağım:
77: 7 "Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek?
Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?

77: 8 Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu?
Sözü geçerli değil mi artık?
77: 9 Tanrı unuttu mu acımayı?
Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?”
77: 10 Sonra kendi kendime,
“İşte benim derdim bu!” dedim,
“Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık.”

77: 11 RAB’bin işlerini anacağım,
Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.
77: 12 Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim,
Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.

77: 13 Ey Tanrı, yolun kutsaldır!
Hangi ilah Tanrı kadar uludur?
77: 14 Harikalar yaratan Tanrı sensin,
Halklar arasında gücünü gösterdin.
77: 15 Güçlü bileğinle kendi halkını,
Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın.

77: 16 Sular seni görünce, ey Tanrı,
Sular seni görünce çalkalandı,
Enginler titredi.
77: 17 Bulutlar suyunu boşalttı,
Gökler gürledi,
Her yanda okların uçuştu.
77: 18 Kasırgada gürleyişin duyuldu,
Şimşekler dünyayı aydınlattı,
Yer titreyip sarsıldı.
77: 19 Kendine denizde,
Derin sularda yollar açtın,
Ama ayak izlerin belli değildi.
77: 20 Musa ve Harun’un eliyle
Halkını bir sürü gibi güttün.

78. Mezmur

Asaf’ın Maskili

BÖLÜM 78

78: 1 Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi,
Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
78: 2 Özdeyişlerle söze başlayacağım,
Eski sırları anlatacağım,
78: 3 Duyduğumuzu, bildiğimizi,
Atalarımızın bize anlattığını.
78: 4 Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz;
RAB'bin övgüye değer işlerini,
Gücünü, yaptığı harikaları
Gelecek kuşağa duyuracağız.

78: 5 RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi,
İsrail'e yasa koydu.
Bunları çocuklarına öğretsinler diye
Atalarımıza buyruk verdi.
78: 6 Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler,
Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
78: 7 Tanrı'ya güven duysunlar,
Tanrı'nın yaptıklarını unutmasınlar,
O'nun buyruklarını yerine getirsinler;
78: 8 Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı,
Yüreği kararsız,
Tanrı'ya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.

78: 9 Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları
Savaş günü sırtlarını döndüler.
78: 10 Tanrı'nın antlaşmasına uymadılar,
O'nun yasasına göre yaşamayı reddettiler.
78: 11 Unuttular O'nun işlerini,
Kendilerine gösterdiği harikaları.
78: 12 Mısır'da, Soan bölgesinde
Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.
78: 13 Denizi yarıp geçirmişti onları,
Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.
78: 14 Gündüz bulutla,
Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.
78: 15 Çölde kayaları yarmış,
Sanki dipsiz kaynaklardan

Onlara kana kana su içirmişti.
78: 16 Kayadan akarsular fışkırtmış,
Suları ırmak gibi akıtmıştı.

78: 17 Ama onlar çölde
Yüceler Yücesi'ne başkaldırarak
Günah işlemeye devam ettiler.
78: 18 Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek
İçlerinde Tanrı'yı denediler.
78: 19 "Tanrı çölde sofra kurabilir mi?" diyerek,
Tanrı'ya karşı konuştular.
78: 20 "Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı,
Dereler taştı.
Peki, ekmek de verebilir mi,
Et sağlayabilir mi halkına?"

78: 21 RAB bunu duyunca çok öfkelendi,
Yakup'a ateş püskürdü,
Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;
78: 22 Çünkü Tanrı'ya inanmıyorlardı,
O'nun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.
78: 23 Yine de RAB buyruk verdi bulutlara,
Kapaklarını açtı göklerin;
78: 24 Man yağdırdı onları beslemek için,
Göksel tahıl verdi onlara.
78: 25 Meleklerin[6] ekmeğini yedi her biri,
Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.
78: 26 Doğu rüzgârını estirdi göklerde,
Gücüyle güney rüzgârına yol gösterdi.
78: 27 Toz gibi et yağdırdı başlarına,
Deniz kumu kadar kuş;
78: 28 Ordugâhlarının ortasına,
Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.
78: 29 Yediler, tıka basa doydular,
İsteklerini yerine getirdi Tanrı.
78: 30 Ancak onlar isteklerine doymadan,
Daha ağızları doluyken,
78: 31 Tanrı'nın öfkesi parladı üzerlerine.
En güçlülerini öldürdü,

[6] "Meleklerin" ya da "Güçlülerin".

Yere serdi İsrail yiğitlerini.

78: 32 Yine de günah işlemeye devam ettiler,
O'nun harikalarına inanmadılar.
78: 33 Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk,
Yıllarını dehşet içinde bitirdi.
78: 34 Tanrı onları öldürdükçe O'na yönelmeye,
İstekle O'nu yeniden aramaya başlıyorlardı.
78: 35 Tanrı'nın kayaları olduğunu,
Yüce Tanrı'nın kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.
78: 36 Oysa ağızlarıyla O'na yaltaklanıyor,
Dilleriyle yalan söylüyorlardı.
78: 37 O'na yürekten bağlı değillerdi,
Antlaşmasına sadık kalmadılar.
78: 38 Yine de Tanrı sevecendi,
Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu;
Çok kez öfkesini tuttu,
Bütün gazabını göstermedi.
78: 39 Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı,
Geçip giden, dönmeyen bir rüzgâr gibi.
78: 40 Çölde kaç kez O'na başkaldırdılar,
Issız yerlerde O'nu gücendirdiler!
78: 41 Defalarca denediler Tanrı'yı,
İncittiler İsrail'in Kutsalı'nı.
78: 42 Anımsamadılar O'nun güçlü elini,
Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,
78: 43 Mısır'da gösterdiği belirtileri,
Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri.
78: 44 Mısır'ın kanallarını kana çevirdi,
Sularını içemediler.
78: 45 Gönderdiği at sinekleri yedi halkı,
Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.
78: 46 Ekinlerini tırtıllara,
Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.
78: 47 Asmalarını doluyla,
Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.
78: 48 Büyükbaş hayvanlarını kırgına,
Küçükbaş hayvanlarını yıldırıma teslim etti.
78: 49 Üzerlerine kızgın öfkesini,
Gazap, hışım, bela

Ve bir alay kötülük meleği gönderdi.
78: 50 Yol verdi öfkesine,
Canlarını ölümden esirgemedi,
Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.
78: 51 Mısır'da bütün ilk doğanları,
Ham'ın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.

78: 52 Kendi halkını davar gibi götürdü,
Çölde onları bir sürü gibi güttü.
78: 53 Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar;
Düşmanlarınıysa deniz yuttu.
78: 54 Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına,
Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.
78: 55 Önlerinden ulusları kovdu,
Mülk olarak topraklarını
İsrail oymakları arasında bölüştürdü.
Halkını konutlarına yerleştirdi.

78: 56 Ama onlar yüce Tanrı'yı denediler,
O'na başkaldırdılar,
Koşullarına uymadılar.
78: 57 Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler,
Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.
78: 58 Puta taptıkları yerlerle O'nu kızdırdılar,
Putlarıyla O'nu kıskandırdılar.
78: 59 Tanrı bunları duyunca çok öfkelendi,
İsrail'i büsbütün reddetti.
78: 60 İnsanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo'daki konutunu terk etti.
78: 61 Kudretini tutsaklığa,
Görkemini düşman eline teslim etti.[7]
78: 62 Halkını kılıç önüne sürdü,
Öfkesini kendi halkından çıkardı.
78: 63 Gençlerini ateş yuttu,
Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.
78: 64 Kâhinleri kılıç altında öldü,
Dul kadınları ağlayamadı.
78: 65 O zaman Rab uykudan uyanır gibi,

[7] Bu ayette geçen "Kudret" ve "Görkem" sözcükleri Antlaşma Sandığı'nı kastetmektedir.

Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.
78: 66 Düşmanlarını püskürttü,
Onları sonsuz utanca boğdu.

78: 67 Tanrı Yusuf soyunu reddetti,
Efrayim oymağını seçmedi;
78: 68 Ancak Yahuda oymağını,
Sevdiği Siyon Dağı'nı seçti.
78: 69 Tapınağını doruklar gibi,
Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
78: 70 Kulu Davut'u seçti,
Onu koyun ağılından aldı.
78: 71 Halkı Yakup'u, kendi halkı İsrail'i gütmek için,
Onu yavru kuzuların ardından getirdi.
78: 72 Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti,
Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

79. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 79

79: 1 Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı,
Kutsal tapınağını kirletti,
Yeruşalim'i taş yığınına çevirdi.
79: 2 Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara,
Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.
79: 3 Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalim'in çevresine,
Onları gömecek kimse yok.
79: 4 Komşularımıza yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.

79: 5 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi sürecek öfken,
Alev gibi yanan kıskançlığın?
79: 6 Öfkeni seni tanımayan ulusların,
Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.
79: 7 Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,
Yurdunu viraneye çevirdiler.

79: 8 Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme,
Sevecenliğini hemen göster bize,
Çünkü tükendikçe tükendik.
79: 9 Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı,
Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!
79: 10 Niçin uluslar, "Nerede onların Tanrısı?" diye konuşsun,
Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler,
Gözlerimizle bunu görelim!

79: 11 Tutsakların iniltisi senin katına erişsin,
Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.
79: 12 Komşularımızın sana ettikleri hakareti
Yedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!
79: 13 Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları
Sonsuza dek şükredeceğiz sana,
Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

80. Mezmur

Müzik şefi için - "Zambaklar Antlaşması" makamında - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 80

80: 1 Kulak ver, ey İsrail'in çobanı,
Ey Yusuf'u bir sürü gibi güden,
Keruvlar arasında taht kuran,
Saç ışığını,
80: 2 Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde
Uyandır gücünü,
Gel, kurtar bizi!

80: 3 Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

80: 4 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?
80: 5 Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin,
Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.
80: 6 Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza,

Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.

80: 7 Bizi eski halimize kavuştur,
Ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

80: 8 Mısır'dan bir asma çubuğu getirdin,
Ulusları kovup onu diktin.
80: 9 Onun için toprağı hazırladın,
Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.
80: 10 Gölgesi dağları,
Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.
80: 11 Sürgünleri Akdeniz'e,
Filizleri Fırat'a dek uzandı.
80: 12 Niçin yıktın bağın duvarlarını?
Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,
80: 13 Orman domuzları onu yoluyor,
Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.

80: 14 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize!
Göklerden bak ve gör,
İlgilen bu asmayla.
80: 15 İlgilen sağ elinin diktiği filizle,
Kendine seçtiğin oğulla!
80: 16 Asman kesilmiş, yakılmış,
Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!
80: 17 Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde,
Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!
80: 18 O zaman senden asla ayrılmayacağız;
Yaşam ver bize, adını analım!

80: 19 Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,
Bizi eski halimize kavuştur,
Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

81. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 81

81: 1 Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrı'ya,
Sevinç çığlıkları atın Yakup'un Tanrısı'na!
81: 2 Çalgıya başlayın, tef çalın,
Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.
81: 3 Yeni Ay'da, dolunayda,
Boru çalın bayram günümüzde.
81: 4 Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,
Yakup'un Tanrısı'nın ilkesidir.
81: 5 Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde,
Yusuf soyuna koydu bu koşulu.

Orada tanımadığım bir ses işittim:
81: 6 "Sırtındaki yükü kaldırdım,
Ellerin küfeden kurtuldu" diyordu,
81: 7 "Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım,
Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim,
Meriva[8] sularında seni sınadım. *Sela*

81: 8 "Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;
Ey İsrail, keşke beni dinlesen!
81: 9 Aranızda yabancı ilah olmasın,
Başka bir ilaha tapmayın!
81: 10 Seni Mısır'dan çıkaran Tanrın RAB benim.
Ağzını iyice aç, doldurayım!

81: 11 "Ama halkım sesimi dinlemedi,
İsrail bana boyun eğmek istemedi.
81: 12 Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,
Bildikleri gibi yaşasınlar diye.
81: 13 Keşke halkım beni dinleseydi,
İsrail yollarımda yürüseydi!
81: 14 Düşmanlarını hemen yere serer,
Hasımlarına el kaldırırdım!
81: 15 Benden nefret edenler bana boyun eğerdi,
Bu böyle sonsuza dek sürerdi.
81: 16 Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,
Kayadan akan balla doyururdum."

---

[8] "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık. 17:7).

82. Mezmur

Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 82

82: 1 Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda,
Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:
82: 2 "Ne zamana dek haksız karar verecek,
Kötüleri kayıracaksınız? *Sela*
82: 3 Zayıfın, öksüzün davasını savunun,
Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.
82: 4 Zayıfı, düşkünü kurtarın,
Onları kötülerin elinden özgür kılın."

82: 5 Bilmiyor, anlamıyorlar,
Karanlıkta dolaşıyorlar.

Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.
82: 6 "'Siz ilahlarsınız diyorum,
'Yüceler Yücesi'nin oğullarısınız hepiniz!
82: 7 Yine de insanlar gibi öleceksiniz,
Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!"

82: 8 Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!
Çünkü bütün uluslar senindir.

83. Mezmur

İlahi - Asaf'ın mezmuru

BÖLÜM 83

83: 1 Ey Tanrı, susma,
Sessiz, hareketsiz kalma!
83: 2 Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor,
Senden nefret edenler boy gösteriyor.
83: 3 Halkına karşı kurnazlık peşindeler,
Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.
83: 4 "Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım" diyorlar,

“İsrail’in adı bir daha anılmasın!”
83: 5 Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor,
Sana karşı anlaşmaya vardı:
83: 6 Edomlular, İsmaililer,
Moavlılar, Hacerliler,
83: 7 Geval, Ammon, Amalek,
Filist ve Sur halkı.
83: 8 Asur da onlara katıldı,
Lutoğulları’na güç verdiler. *Sela*

83: 9 Onlara Midyan’a,
Kişon Vadisi’nde Sisera’ya ve Yavin’e yaptığını yap:
83: 10 Onlar Eyn-Dor’da yok oldular,
Toprak için gübreye döndüler.
83: 11 Onların soylularına Orev ve Zeev’e yaptığını,
Beylerine Zevah ve Salmunna’ya yaptığını yap.
83: 12 Onlar: “Gelin, sahiplenelim Tanrı’nın otlaklarını” demişlerdi.

83: 13 Ey Tanrım, savrulan toza,
Rüzgârın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!
83: 14 Orman yangını gibi,
Dağları tutuşturan alev gibi,
83: 15 Fırtınanla kovala,
Kasırganla dehşete düşür onları!
83: 16 Utançla kapla yüzlerini,
Sana yönelsinler, ya RAB.
83: 17 Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar,
Rezil olup yok olsunlar.
83: 18 Senin adın RAB’dir,
Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

84. Mezmur

Müzik şefi için - Gittit üzerine - Korahoğulları’nın mezmuru

BÖLÜM 84

84: 1 Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne kadar severim konutunu!
84: 2 Canım senin avlularını özlüyor,

İçim çekiyor,
Yüreğim, bütün varlığım
Sana, yaşayan Tanrı'ya sevinçle haykırıyor.
84: 3 Kuşlar bile bir yuva,
Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu
Senin sunaklarının yanında,
Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
84: 4 Ne mutlu senin evinde oturanlara,
Seni sürekli överler! *Sela*

84: 5 Ne mutlu gücünü senden alan insana!
Aklı hep Siyon'u ziyaret etmekte.
84: 6 Baka Vadisi'nden geçerken,
Pınar başına çevirirler orayı,
İlk yağmurlar orayı berekete boğar.
84: 7 Gittikçe güçlenir,
Siyon'da Tanrı'nın huzuruna çıkarlar.

84: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle,
Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı! *Sela*
84: 9 Ey Tanrı, kalkanımıza bak,
Meshettiğin krala lütfet!

84: 10 Senin avlularında bir gün,
Başka yerdeki bin günden iyidir;
Kötülerin çadırında yaşamaktansa,
Tanrım'ın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.
84: 11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır.
Lütuf ve yücelik sağlar;
Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.

84: 12 Ey Her Şeye Egemen RAB,
Ne mutlu sana güvenen insana!

85. Mezmur

Müzik şefi için - Korahoğulları'nın mezmuru

BÖLÜM 85

85: 1 Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın,
Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.
85: 2 Halkının suçlarını bağışladın,
Bütün günahlarını yok saydın. *Sela*
85: 3 Bütün gazabını bir yana koydun,
Kızgın öfkenden vazgeçtin.

85: 4 Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir,
Bize karşı öfkeni dindir!
85: 5 Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize?
Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?
85: 6 Halkın sende sevinç bulsun diye
Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?
85: 7 Ya RAB, sevgini göster bize,
Kurtarışını bağışla!

85: 8 Kulak vereceğim RAB Tanrı'nın ne diyeceğine;
Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek,
Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.
85: 9 Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir,
Görkemi ülkemizde yaşasın diye.

85: 10 Sevgiyle sadakat buluşacak,
Doğrulukla esenlik öpüşecek.
85: 11 Sadakat yerden bitecek,
Doğruluk gökten bakacak.
85: 12 Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,
Toprağımızdan ürün fışkıracak.
85: 13 Doğruluk önü sıra yürüyecek,
Adımları için yol yapacak.

86. Mezmur

Davut'un duası

BÖLÜM 86

86: 1 Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni,

Çünkü mazlum ve yoksulum.
86: 2 Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum.
Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!
86: 3 Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.
86: 4 Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.
86: 5 Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab,
Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.
86: 6 Kulak ver duama, ya RAB,
Yalvarışlarımı dikkate al!
86: 7 Sıkıntılı günümde sana yakarırım,
Çünkü yanıtlarsın beni.

86: 8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab,
Eşsizdir işlerin.
86: 9 Yarattığın bütün uluslar gelip
Sana tapınacaklar, ya Rab,
Adını yüceltecekler.
86: 10 Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın,
Tek Tanrı sensin.
86: 11 Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.
86: 12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
86: 13 Çünkü bana sevgin büyüktür,
Canımı ölüler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

86: 14 Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar
Canımı almak istiyor,
86: 15 Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen,
Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrı'sın.
86: 16 Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver,
Kurtar hizmetçinin oğlunu.
86: 17 İyiliğinin bir belirtisini göster bana;
Benden nefret edenler görüp utansın;

Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,
Beni avuttun.

87. Mezmur

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi

BÖLÜM 87

87: 1 RAB Siyon'u kutsal dağlar üzerine kurdu.
87: 2 Siyon'un kapılarını
Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.
87: 3 Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir: *Sela*

87: 4 "Beni tanıyanlar arasında
Rahav[9] ve Babil'i anacağım,
Filist'i, Sur'u, Kûş'u da;
'Bu da Siyon'da doğdu diyeceğim."

87: 5 Evet, Siyon için şöyle denecek:
"Şu da orada doğmuş, bu da,
Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak."
87: 6 RAB halkları kaydederken,
"Bu da Siyon'da doğmuş" diye yazacak. *Sela*

87: 7 Okuyucular, kavalcılar,
"Bütün kaynaklarım sendedir!" diyecek.

88. Mezmur

Korahoğulları'nın mezmuru - İlahi - Müzik şefi için - "Mahalat Leannot" makamında Ezrahlı Heman'ın Maskili

BÖLÜM 88

88: 1 Ya RAB, beni kurtaran Tanrı,
Gece gündüz sana yakarıyorum.

[9] "Rahav": Mısır'ı simgeliyor.

88: 2 Duam sana erişsin,
Kulak ver yakarışıma.

88: 3 Çünkü sıkıntıya doydum,
Canım ölüler diyarına yaklaştı.
88: 4 Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum,
Tükenmiş gibiyim;
88: 5 Ölüler arasına atılmış,
Artık anımsamadığın,
İlginden yoksun,
Mezarda yatan cesetler gibiyim.
88: 6 Beni çukurun dibine,
Karanlıklara, derinliklere attın.
88: 7 Öfken üzerime çöktü,
Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin. *Sela*

88: 8 Yakınlarımı benden uzaklaştırdın,
İğrenç kıldın beni gözlerinde.
Kapalı kaldım, çıkamıyorum.
88: 9 Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor,
Her gün sana yakarıyorum, ya RAB,
Ellerimi sana açıyorum.

88: 10 Harikalarını ölülere mi göstereceksin?
Ölüler mi kalkıp seni övecek?
88: 11 Sevgin mezarda,
Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?
88: 12 Karanlıklarda harikaların,
Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?

88: 13 Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni,
Sabah duam sana varıyor.
88: 14 Niçin beni reddediyorsun, ya RAB,
Neden yüzünü benden gizliyorsun?
88: 15 Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım,
Dehşetlerinin altında tükendim.
88: 16 Şiddetli gazabın üzerimden geçti,
Saçtığın dehşet beni yedi bitirdi.
88: 17 Bütün gün su gibi kuşattılar beni,
Çevremi tümüyle sardılar.

88: 18 Eşi dostu benden uzaklaştırdın,
Tek dostum karanlık kaldı.

89. Mezmur

Ezrahlı Eytan'ın Maskili

BÖLÜM 89

89: 1 RAB'bin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim,
Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.
89: 2 Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim,
Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.
89: 3 Dedin ki, "Seçtiğim adamla antlaşma yaptım,
Kulum Davut'a şöyle ant içtim:
89: 4 "Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,
Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım." *Sela*

89: 5 Ya RAB, gökler över harikalarını,
Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.
89: 6 Çünkü göklerde RAB'be kim eş koşulur?
Kim benzer RAB'be ilahi varlıklar arasında?
89: 7 Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır,
Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.
89: 8 Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
Senin gibi güçlü RAB var mı?
Sadakatin çevreni sarar.
89: 9 Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer,
Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.
89: 10 Sen Rahav'ı[10] leş ezer gibi ezdin,
Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın.
89: 11 Gökler senindir, yeryüzü de senin;
Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.
89: 12 Kuzeyi, güneyi sen yarattın,
Tavor ve Hermon dağları
Sana sevincini dile getiriyor.
89: 13 Kolun güçlüdür,
Elin kudretli, sağ elin yüce.

[10] "Rahav": Deniz, deniz canavarı ya da Mısır gibi güçlü düşmanları kastediyor.

89: 14 Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu,
Sevgi ve sadakat önün sıra gider.

89: 15 Ne mutlu sevinç çığlıkları atmasını bilen halka, ya RAB!
Yüzünün ışığında yürürler.
89: 16 Gün boyu senin adınla sevinir,
Doğruluğunla yücelirler.
89: 17 Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin,
Lütfun sayesinde gücümüz artar.
89: 18 Kalkanımız RAB'be,
Kralımız İsrail'in Kutsalı'na aittir.

89: 19 Geçmişte bir görüm aracılığıyla,
Sadık kullarına şöyle dedin:
"Bir yiğide yardım ettim,
Halkın içinden bir genci yükselttim.
89: 20 Kulum Davut'u buldum,
Kutsal yağımla onu meshettim.
89: 21 Elim ona destek olacak,
Kolum güç verecek.
89: 22 Düşman onu haraca bağlayamayacak[11],
Kötüler onu ezmeyecek.
89: 23 Düşmanlarını onun önünde kıracağım,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
89: 24 Sadakatim, sevgim ona destek olacak,
Benim adımla gücü yükselecek.
89: 25 Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen kılacağım.
89: 26 'Babam sensin' diye seslenecek bana,
'Tanrım, kurtuluşumun kayası'.
89: 27 Ben de onu ilk oğlum,
Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.
89: 28 Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,
Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.
89: 29 Soyunu sonsuza dek,
Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.

89: 30 "Çocukları yasamdan ayrılır,
İlkelerime göre yaşamazsa;

[11] "Haraca bağlayamayacak" ya da "Aldatamayacak".

89: 31 Kurallarımı bozar,
Buyruklarıma uymazsa,
89: 32 İsyanlarını sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
89: 33 Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,
Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.
89: 34 Antlaşmamı bozmayacak,
Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
89: 35 Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,
Davut'a yalan söylemeyeceğim.
89: 36 Onun soyu sonsuza dek sürecek,
Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
89: 37 Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi
Sonsuza dek kalacak." *Sela*

89: 38 Ama sen reddettin, sırt çevirdin,
Çok öfkelendin meshettiğin krala.
89: 39 Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin,
Onun tacını yere atıp kirlettin.
89: 40 Yıktın bütün surlarını,
Viran ettin kalelerini.
89: 41 Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,
Yüzkarası oldu komşularına.
89: 42 Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın,
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
89: 43 Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,
Savaşta ona yan çıkmadın.
89: 44 Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.
89: 45 Gençlik günlerini kısalttın,
Onu utanca boğdun. *Sela*

89: 46 Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi gizleneceksin?
Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?
89: 47 Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,
Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!
89: 48 Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölüler diyarının pençesinden canını kurtaran? *Sela*

89: 49 Ya Rab, nerede o eski sevgin?
Davut'a göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!

89: 50-51 Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu,
Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı,
Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,
Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.

89: 52 Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!
Âmin! Âmin!

4. KİTAP

90. Mezmur

Tanrı adamı Musa'nın duası

BÖLÜM 90

90: 1 Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca.
90: 2 Dağlar var olmadan,
Daha evreni ve dünyayı yaratmadan,
Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.

90: 3 İnsanı toprağa döndürürsün,
"Ey insanoğulları, toprağa dönün!" diyerek.
90: 4 Çünkü senin gözünde bin yıl
Geçmiş bir gün, dün gibi,
Bir gece nöbeti gibidir.
90: 5 İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün,
Sabah biten ot misali:
90: 6 Sabah filizlenir, büyür,
Akşam solar, kurur.

90: 7 Eriyip bitiyoruz senin öfkenden,
Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.
90: 8 Suçlarımızı önüne,
Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

90: 9 Gazabından kısalıyor günlerimiz,
Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.
90: 10 Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor,
Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak;
En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor,
Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.

90: 11 Kim bilir gazabının gücünü?
Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.
90: 12 Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki,
Bilgelik kazanalım.

90: 13 Vazgeç, ya RAB!
Öfken ne zamana dek sürecek?
Acı kullarına!
90: 14 Sabah bizi sevginle doyur,
Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.
90: 15 Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa,
Kaç yıl çile çektirdinse,
O kadar sevindir bizi.
90: 16 Yaptıkların kullarına,
Görkemin onların çocuklarına görünsün.
90: 17 Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın.
Ellerimizin emeğini boşa çıkarma.
Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

91. Mezmur

BÖLÜM 91

91: 1 Yüceler Yücesi'nin barınağında oturan,
Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.
91: 2 "O benim sığınağım, kalemdir" derim RAB için,
"Tanrım'dır, O'na güvenirim."
91: 3 Çünkü O seni avcı tuzağından,
Ölümcül hastalıktan kurtarır.
91: 4 Seni kanatlarının altına alır,
Onların altına sığınırsın.
O'nun sadakati senin kalkanın, siperin olur.
91: 5-6 Ne gecenin dehşetinden korkarsın,
Ne gündüz uçan oktan,
Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan,
Ne de öğleyin yok eden kırgından.

91: 7 Yanında bin kişi,

Sağında on bin kişi kırılsa bile,
Sana dokunmaz.
91: 8 Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek,
Kötülerin cezasını göreceksin.

91: 9 Sen RAB'bi kendine sığınak,
Yüceler Yücesi'ni konut edindiğin için,
91: 10 Başına kötülük gelmeyecek,
Çadırına felaket yaklaşmayacak.
91: 11 Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek,
Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.
91: 12 Elleri üzerinde taşıyacaklar seni,
Ayağın bir taşa çarpmasın diye.
91: 13 Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin,
Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.

91: 14 "Beni sevdiği için
Onu kurtaracağım" diyor RAB,
"Beni iyi tanıdığı için
Ona kale olacağım.
91: 15 Bana seslenince onu yanıtlayacağım,
Sıkıntıda onun yanında olacağım,
Kurtarıp yücelteceğim onu.
91: 16 Onu uzun ömürle doyuracak,
Ona kurtarışımı göstereceğim."

92. Mezmur

Mezmur - Şabat Günü için ilahi

BÖLÜM 92

92: 1-3 Ya RAB, sana şükretmek,
Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,
Sabah sevgini,
Gece sadakatini,
On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
92: 4 Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB,
Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.

92: 5 Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB,
Düşüncelerin ne derin!
92: 6 Aptal insan bilemez,
Budala akıl erdiremez:
92: 7 Kötüler mantar gibi bitse,
Suçlular pıtrak gibi açsa bile,
Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
92: 8 Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.

92: 9 Ya RAB, düşmanların kesinlikle,
Evet, kesinlikle yok olacak,
Suç işleyen herkes dağılacak.
92: 10 Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,
Taze zeytinyağını başıma döktün.
92: 11 Gözlerim düşmanlarımın bozgununu gördü,
Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.

92: 12 Doğru insan hurma ağacı gibi serpilecek,
Lübnan sediri gibi yükselecek.
92: 13 RAB'bin evinde dikilmiş,
Tanrımız'ın avlularında serpilecek.
92: 14 Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek,
Taptaze ve yeşil kalacaklar.
92: 15 "RAB doğrudur!
Kayamdır benim!
O'nda haksızlık bulunmaz!" diye duyuracaklar.

93. Mezmur

BÖLÜM 93

93: 1 RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş,
Kudret giyinip kuşanmış.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
93: 2 Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş,
Varlığın öncesizliğe uzanır.
9
3: 3 Denizler gürlüyor, ya RAB,
Denizler gümbür gümbür gürlüyor,

Denizler dalgalarını çınlatıyor.
93: 4 Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden,
Denizlerin azgın dalgalarından
Daha güçlüdür.

93: 5 Koşulların hep geçerlidir;
Tapınağına kutsallık yaraşır
Sonsuza dek, ya RAB.

94. Mezmur

BÖLÜM 94

94: 1 Ya RAB, öç alıcı Tanrı,
Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!
94: 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı,
Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
94: 3 Kötüler ne zamana dek, ya RAB,
Ne zamana dek sevinip coşacak?

94: 4 Ağızlarından küstahlık dökülüyor,
Suç işleyen herkes övünüyor.
94: 5 Halkını eziyorlar, ya RAB,
Kendi halkına eziyet ediyorlar.
94: 6 Dulu, garibi boğazlıyor,
Öksüzleri öldürüyorlar.
94: 7 "RAB görmez" diyorlar,
"Yakup'un Tanrısı dikkat et"

94: 8 Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin;
Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?
94: 9 Kulağı yaratan işitmez mi?
Göze biçim veren görmez mi?
94: 10 Ulusları yola getiren yargılamaz mı?
İnsanı eğiten bilmez mi?
94: 11 RAB insanın düşüncelerinin
Boş olduğunu bilir.

94: 12 Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,

Yasanı öğrettiğin insana!
94: 13 Kötüler için çukur kazılıncaya dek,
Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.
94: 14 Çünkü RAB halkını reddetmez,
Kendi halkını terk etmez.
94: 15 Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak,
Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.

94: 16 Kötülere karşı beni kim savunacak?
Kim benim için suçlulara karşı duracak?
94: 17 RAB yardımcım olmasaydı,
Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.
94: 18 "Ayağım kayıyor" dediğimde,
Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
94: 19 Kaygılar içimi sarınca,
Senin avutmaların gönlümü sevindirir.
94: 20 Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibi
Seninle bağdaşır mı?
94: 21 Onlar doğruya karşı birleşiyor,
Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
94: 22 Ama RAB bana kale oldu,
Tanrım sığındığım kaya oldu.
94: 23 Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü
Kendi başlarına getirecek,
Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak,
Evet, köklerini kurutacak.

95. Mezmur

BÖLÜM 95

95: 1 Gelin, RAB'be sevinçle haykıralım,
Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,
95: 2 Şükranla huzuruna çıkalım,
O'na sevinç ilahileri yükseltelim!
95: 3 Çünkü RAB ulu Tanrı'dır,
Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
95: 4 Yerin derinlikleri O'nun elindedir,
Dağların dorukları da O'nun.

95: 5 Deniz O'nundur, çünkü O yarattı,
Karaya da O'nun elleri biçim verdi.

95: 6 Gelin, tapınalım, eğilelim,
Bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.
95: 7 Çünkü O Tanrımız'dır,
Bizse O'nun otlağının halkı,
Elinin altındaki koyunlarız.

Bugün sesini duyarsanız,
95: 8 Meriva'da[1], o gün çölde,
Massa'da[2] olduğu gibi,
Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
95: 9 Yaptıklarımı görmelerine karşın,
Atalarınız orada beni sınayıp denediler.
95: 10 Kırk yıl o kuşaktan hep iğrendim,
"Yüreği kötü yola sapan bir halktır" dedim,
"Yollarımı bilmiyorlar."
95: 11 Bu yüzden öfkeyle ant içtim:
"Huzur diyarıma[3] asla girmeyecekler!"

96. Mezmur

(1 Ta. 16: 23-33)

BÖLÜM 96

96: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be!
Ey bütün dünya, RAB'be ezgiler söyleyin!
96: 2 Ezgi söyleyin, RAB'bin adını övün,
Her gün duyurun kurtarışını!
96: 3 Görkemini uluslara,
Harikalarını bütün halklara anlatın!

96: 4 Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,
İlahlardan çok O'ndan korkulur.
96: 5 Halkların bütün ilahları bir hiçtir,

---

[1] "Meriva": "Çıkışma" anlamına gelir (bkz. Çık. 17: 7).
[2] "Massa": "Deneme" anlamına gelir (bkz. Çık. 17: 7).
[3] "Huzur diyarıma", yani "Vaat edilen toprağa" (bkz. Say. 14: 26-35; İbr. 4: 1-7).

Oysa gökleri yaratan RAB'dir.
96: 6 Yücelik, ululuk O'nun huzurundadır,
Güç ve güzellik O'nun tapınağındadır.

96: 7 Ey bütün halklar, RAB'bi övün,
RAB'bin gücünü, yüceliğini övün,
96: 8 RAB'bin görkemini adına yaraşır biçimde övün,
Sunular getirip avlularına girin!
96: 9 Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının!
Titreyin O'nun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!

96: 10 Uluslara, "RAB egemenlik sürüyor" deyin.
Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
O halkları adaletle yargılar.
96: 11 Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü!
Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!
96: 12-13 Bayram etsin kırlar ve üzerindekiler!
O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçları
Sevinçle haykıracak.
Çünkü O geliyor!
Yeryüzünü yargılamaya geliyor.
Dünyayı adaletle,
Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

97. Mezmur

BÖLÜM 97

97: 1 RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü,
Bütün kıyı halkları sevinsin!
97: 2 Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini,
Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.
97: 3 Ateş yürüyor O'nun önünde,
Düşmanlarını yakıyor çevrede.
97: 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır,
Yeryüzü görüp titrer.
97: 5 Dağlar balmumu gibi erir,
RAB'bin, bütün yeryüzünün Rab'bi önünde.
97: 6 Gökler O'nun doğruluğunu duyurur,

Bütün halklar görkemini görür.

97: 7 Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler!
RAB'be tapın, ey bütün ilahlar!
97: 8 Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB,
Yahuda kentleri coşuyor.
97: 9 Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi,
Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.

97: 10 Ey sizler, RAB'bi sevenler, kötülükten tiksinin.
O sadık kullarının canını korur,
Onları kötülerin elinden kurtarır.
97: 11 Doğrulara ışık,
Temiz yüreklilere sevinç saçar.
97: 12 Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun,
Kutsallığını anarak O'na şükredin!

98. Mezmur

Mezmur

BÖLÜM 98

98: 1 Yeni bir ezgi söyleyin RAB'be.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.
98: 2 RAB ulusların gözü önüne serdi kurtarışını,
Zaferini bildirdi.
98: 3 İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı;
Tanrımız'ın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.

98: 4 Sevinç çığlıkları yükseltin RAB'be, ey yeryüzündekiler!
Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!
98: 5 Lirle ezgiler sunun RAB'be,
Lir ve müzik eşliğinde!
98: 6 Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çığlıkları atın
Kral olan RAB'bin önünde.

98: 7 Gürlesin deniz ve içindekiler,
Gürlesin yeryüzü ve üzerindekiler.
98: 8-9 El çırpsın ırmaklar,
Sevinçle haykırsın dağlar RAB'bin önünde!
Çünkü O geliyor
Yeryüzünü yönetmeye.
Dünyayı adaletle,
Halkları doğrulukla yönetecek.

99. Mezmur

BÖLÜM 99

99: 1 RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar!
Keruvlar arasında tahtına oturmuş,
Sarsılsın yeryüzü!
99: 2 RAB Siyon'da uludur,
Yücedir O, bütün halklara egemendir.
99: 3 Övsünler büyük, müthiş adını!
O kutsaldır.

99: 4 Ey adaleti seven güçlü kral,
Eşitliği sen sağladın,
Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.
99: 5 Yüceltin Tanrımız RAB'bi,
Ayaklarının taburesi önünde tapının!
O kutsaldır.

99: 6 Musa'yla Harun O'nun kâhinlerindendi,
Samuel de O'na yakaranlar arasında.
RAB'be seslenirlerdi,
O da yanıtlardı.
99: 7 Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,
Uydular O'nun buyruklarına,
Kendilerine verdiği kurallara.

99: 8 Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara;
Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,
Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.

99: 9 Tanrımız RAB'bi yüceltin,
Tapının O'na kutsal dağında!
Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

100. Mezmur

Mezmur - Şükretmek için

BÖLÜM 100

100: 1 Ey bütün dünya,
RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin!
100: 2 O'na neşeyle kulluk edin,
Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!

100: 3 Bilin ki RAB Tanrı'dır.
Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz[4],
O'nun halkı, otlağının koyunlarıyız.

100: 4 Kapılarına şükranla,
Avlularına övgüyle girin!
Şükredin O'na, adına övgüler sunun!

100: 5 Çünkü RAB iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

101. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 101

101: 1 Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım,
Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.
101: 2 Dürüst davranmaya özen göstereceğim,
Ne zaman geleceksin bana?

[4] "Biz de O'nunuz" ya da "Kendimiz değil".

Temiz bir yaşam süreceğim evimde,
101: 3 Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim.
Tiksinirim döneklerin işinden,
Etkilemez beni.
101: 4 Uzak olsun benden sapıklık,
Tanımak istemem kötülüğü.
101: 5 Yok ederim dostunu gizlice çekiştireni,
Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.

101: 6 Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak,
Yanımda oturmalarını isterim;
Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.

101: 7 Dolap çeviren evimde oturmayacak,
Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.
101: 8 Her sabah ülkedeki kötüleri yok ederek
Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

102. Mezmur

Zayıf düşünce derdini RAB'be döken mazlumun duası

BÖLÜM 102

102: 1 Ya RAB, duamı işit,
Yakarışım sana erişsin.
102: 2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme,
Kulak ver sesime,
Seslenince yanıt ver bana hemen.

102: 3 Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor,
Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
102: 4 Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu,
Ekmek yemeyi bile unuttum.
102: 5 Bir deri bir kemiğe döndüm
Acı acı inlemekten.
102: 6 Issız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum,
Viranelerdeki kukumav gibiyim.
102: 7 Gözüme uyku girmiyor,
Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.

102: 8 Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor,
Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor.

102: 9-10 Kızıp öfkelendiğin için
Külü ekmek gibi yiyor,
İçeceğime gözyaşı katıyorum.
Beni kaldırıp bir yana attın.
102: 11 Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte,
Ot gibi sararmaktayım.

102: 12 Ama sen, sonsuza dek tahtında otururbut, ya RAB,
Ünün kuşaklar boyu sürer.
102: 13 Kalkıp Siyon'a sevecenlik göstereceksin,
Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
102: 14 Kulların onun taşlarından hoşlanır,
Tozunu bile severler.
102: 15 Uluslar RAB'bin adından,
Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.
102: 16 Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak,
Görkem içinde görünecek.
102: 17 Yoksulların duasına kulak verecek,
Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.

102: 18 Bunlar gelecek kuşak için yazılsın,
Öyle ki, henüz doğmamış insanlar
RAB'be övgüler sunsun.
102: 19 RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,
Göklerden yeryüzünü gözetledi,
102: 20 Tutsakların iniltisini duymak,
Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
102: 21-22 Böylece halklar ve krallıklar
RAB'be tapınmak için toplanınca,
O'nun adı Siyon'da,
Övgüsü Yeruşalim'de duyurulacak.
102: 23 RAB gücümü kırdı yaşam yolunda,
Ömrümü kısalttı.
102: 24 "Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!" dedim.
"Senin yılların kuşaklar boyu sürer!

102: 25 "Çok önceden attın dünyanın temellerini,

Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
102: 26 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.
Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin,
Geçip gidecekler.
102: 27 Ama sen hep aynısın,
Yılların tükenmeyecek.
102: 28 Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları,
Senin önünde duracak soyları."

103. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 103

103: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
O'nun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!
103: 2 RAB'be övgüler sun, ey canım!
İyiliklerinin hiçbirini unutma!
103: 3 Bütün suçlarını bağışlayan,
Bütün hastalıklarını iyileştiren,
103: 4 Canını ölüm çukurundan kurtaran,
Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,
103: 5 Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur,
Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.

103: 6 RAB bütün düşkünlere
Hak ve adalet sağlar.
103: 7 Kendi yöntemlerini Musa'ya,
İşlerini İsrailliler'e açıkladı.
103: 8 RAB sevecen ve lütfedendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
103: 9 Sürekli suçlamaz,
Öfkesini sonsuza dek sürdürmez
103: 10 Bize günahlarımıza göre davranmaz,
Suçlarımızın karşılığını ver
103: 11 Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,
Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
103: 12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa,

O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
103: 13 Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,
RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
103: 14 Çünkü mayamızı bilir,
Toprak olduğumuzu anımsar.

103: 15 İnsana gelince, ota benzer ömrü,
Kır çiçeği gibi serpilir;
103: 16 Rüzgâr üzerine esince yok olur gider,
Bulunduğu yer onu tanımaz.
103: 17-18 Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever,
Antlaşmasına uyan
Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.

103: 19 RAB tahtını göklere kurmuştur,
O'nun egemenliği her yeri kapsar.
103: 20 RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
O'nun melekleri,
O'nun sözünü dinleyen,
Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!
103: 21 RAB'be övgüler sunun, ey sizler,
O'nun bütün göksel orduları,
İsteğini yerine getiren kulları!
103: 22 RAB'be övgüler sunun,
Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

104. Mezmur

BÖLÜM 104

104: 1 RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
Ya RAB Tanrım, ne ulusun!
Görkem ve yücelik kuşanmışsın,
104: 2 Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün.
Gökleri bir çadır gibi geren,
104: 3 Evini yukarıdaki sular üzerine kuran,
Bulutları kendine savaş arabası yapan,
Rüzgârın kanatları üzerinde gezen,

104: 4 Rüzgârları kendine haberci,
Yıldırımları hizmetkâr eden sensin.[5]

104: 5 Yeryüzünü temeller üzerine kurdun,
Asla sarsılmasın diye.
104: 6 Engini ona bir giysi gibi giydirdin,
Sular dağların üzerinde durdu.
104: 7 Sen kükreyince sular kaçtı,
Göğü gürletince hemen çekildi.
104: 8 Dağları aşıp derelere aktı,
Onlar için belirlediğin yerlere doğru.
104: 9 Bir sınır koydun önlerine,
Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.

104: 10 Vadilerde fışkırttığın pınarlar,
Dağların arasından akar.
104: 11 Bütün kır hayvanlarını suvarır,
Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.
104: 12 Kuşlar yanlarında yuva kurar,
Dalların arasında ötüşürler.
104: 13 Gökteki evinden dağları sularsın,
Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.

104: 14 Hayvanlar için ot,
İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin;
İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,
104: 15 Yüreklerini sevindiren şarabı,
Yüzlerini güldüren zeytinyağını,
Güçlerini arttıran ekmeği hep sen verirsin.

104: 16 RAB'bin ağaçları,
Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.
104: 17 Kuşlar orada yuva yapar,
Leyleğin evi ise çamlardadır.
104: 18 Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı,
Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.
104: 19 Mevsimleri göstersin diye ayı,
Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.

---

[5] "*Rüzgârları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin*" ya da "*Meleklerini rüzgârlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin*".

104: 20 Karartırsın ortalığı, gece olur,
Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.
104: 21 Genç aslan av peşinde kükrer,
Tanrı'dan yiyecek ister.
104: 22 Güneş doğunca
İnlerine çekilir, yatarlar.
104: 23 İnsan işine gider,
Akşama dek çalışmak için.

104: 24 Ya RAB, ne çok eserin var!
Hepsini bilgece yaptın;
Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
104: 25 İşte uçsuz bucaksız denizler,
İçinde kaynaşan sayısız canlılar,
Büyük küçük yaratıklar.
104: 26 Orada gemiler dolaşır,
İçinde oynaşsın diye yarattığın Livyatan da orada.

104: 27 Hepsi seni bekliyor,
Yiyeceklerini zamanında veresin diye.
104: 28 Sen verince onlar toplar,
Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.
104: 29 Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar,
Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.
104: 30 Ruhun'u gönderince var olurlar,
Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.

104: 31 RAB'bin görkemi sonsuza dek sürsün!
Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
104: 32 O bakınca yeryüzü titrer,
O dokununca dağlar tüter.
104: 33 Ömrümce RAB'be ezgiler söyleyecek,
Var oldukça Tanrım'ı ilahilerle öveceğim.
104: 34 Düşüncem ona hoş görünsün,
Sevincim RAB olsun!
104: 35 Tükensin dünyadaki günahlılar,
Yok olsun artık kötüler!
RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!
RAB'be övgüler sunun!

105. Mezmur

(1 Ta. 16: 8-22)

BÖLÜM 105

105: 1 RAB'be şükredin, O'na yakarın,
Halklara duyurun yaptıklarını!
105: 2 O'nu ezgilerle, ilahilerle övün,
Bütün harikalarını anlatın!
105: 3 Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RAB'be yönelenler!
105: 4 RAB'be ve O'nun gücüne bakın,
Durmadan O'nun yüzünü arayın!
105: 5-6 Ey sizler, kulu İbrahim'in soyu,
Seçtiği Yakupoğulları,
O'nun yaptığı harikaları,
Olağanüstü işlerini
Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

105: 7 Tanrımız RAB O'dur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
105: 8-9 O antlaşmasını,
Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.
105: 10-11 "Hakkınıza düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,
İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

105: 12 O zaman bir avuç insandılar,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.
105: 13 Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
105: 14 RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:
105: 15 "Meshettiklerime dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin!" dedi.

105: 16 Ülkeye kıtlık gönderdi,

Bütün yiyeceklerini yok etti.
105: 17 Önlerinden bir adam göndermişti,
Köle olarak satılan Yusuf'tu bu.
105: 18 Zincir vurup incittiler ayaklarını,
Demir halka geçirdiler boynuna,
105: 19 Söyledikleri gerçekleşinceye dek,
RAB'bin sözü onu sınadı.
105: 20 Kral adam gönderip Yusuf'u salıverdi,
Halklara egemen olan onu özgür kıldı.
105: 21 Onu kendi sarayının efendisi,
Bütün varlığının sorumlusu yaptı;
105: 22 Önderlerini istediği gibi eğitsin,
İleri gelenlerine akıl versin diye.

105: 23 O zaman İsrail Mısır'a gitti,
Yakup Ham ülkesine yerleşti.
105: 24 RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
Düşmanlarından sayıca arttırdı onları.
105: 25 Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının:
Halkından tiksindiler,
Kullarına kurnazca davrandılar.

105: 26 Kulu Musa'yı,
Seçtiği Harun'u gönderdi aralarına.
105: 27 Onlar gösterdiler
RAB'bin belirtilerini,
Ham ülkesinde şaşılası işlerini.
105: 28 Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB,
Çünkü Mısırlılar O'nun sözlerine karşı gelmişti.
105: 29 Kana çevirdi sularını,
Öldürdü balıklarını.
105: 30 Ülkede kurbağalar kaynaştı
Krallarının odalarına kadar.
105: 31 RAB buyurunca sinek sürüleri,
Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.
105: 32 Dolu yağdırdı yağmur yerine,
Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.
105: 33 Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,
Parçaladı ülkenin ağaçlarını.
105: 34 O buyurunca çekirgeler,

Sayısız yavrular kaynadı.
105: 35 Ülkenin bütün bitkilerini yediler,
Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.
105: 36 RAB ülkede ilk doğanların hepsini,
İlk çocuklarını öldürdü.

105: 37 İsrailliler'i ülkeden altın ve gümüşle çıkardı,
Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.
105: 38 Onlar gidince Mısır sevindi,
Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısır'ın üzerine.
105: 39 RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine,
Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.
105: 40 İstediler, bıldırcın gönderdi,
Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.
105: 41 Kayayı yardı, sular fışkırdı,
Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.
105: 42 Çünkü kutsal sözünü,
Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.

105: 43 Halkını sevinç içinde,
Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.
105: 44 Ulusların topraklarını verdi onlara.
Halkların emeğini miras aldılar;
105: 45 Kurallarını yerine getirsinler,
Yasalarına uysunlar diye.

RAB'be övgüler sunun!

106. Mezmur

(1 Ta. 16: 34-36)

BÖLÜM 106

106: 1 Övgüler sunun, RAB'be!
RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
106: 2 RAB'bin büyük işlerini kim anlatabilir,
Kim O'na yeterince övgü sunabilir?
106: 3 Ne mutlu adalete uyanlara,

Sürekli doğru olanı yapanlara!

106: 4 Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni,
Onları kurtardığında ilgilen benimle.
106: 5 Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim,
Ulusunun sevincini,
Kendi halkının kıvancını paylaşayım.

106: 6 Atalarımız gibi biz de günah işledik,
Suç işledik, kötülük ettik.
106: 7 Atalarımız Mısır'dayken
Yaptığın harikaları anlamadı,
Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı,
Denizde, Kızıldeniz'de başkaldırdılar.
106: 8 Buna karşın RAB gücünü göstermek için,
Adı uğruna kurtardı onları.
106: 9 Kızıldeniz'i azarladı, kurudu deniz,
Yürüdüler enginde O'nun öncülüğünde,
Çölde yürür gibi.
106: 10 Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları,
Düşmanlarının pençesinden kurtardı.
106: 11 Sular yuttu hasımlarını,
Hiçbiri kurtulmadı.
106: 12 O zaman atalarımız O'nun sözlerine inandılar,
Ezgiler söyleyerek O'nu övdüler.

106: 13 Ne var ki, RAB'bin yaptıklarını çabucak unuttular,
Öğüt vermesini beklemediler.
106: 14 Özlemle kıvrandılar çölde,
Tanrı'yı denediler ıssız yerlerde.
106: 15 Tanrı onlara istediklerini verdi,
Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.
106: 16 Onlar ordugâhlarında Musa'yı,
RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskanınca,
106: 17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu,
Aviram'la yandaşlarının üzerine kapandı.
106: 18 Ateş kavurdu onları izleyenleri,
Alev yaktı kötüleri.

106: 19 Bir buzağı heykeli yaptılar Horev'de,

Dökme bir puta tapındılar.
106: 20 Tanrı'nın yüceliğini,
Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.
106: 21 Unuttular kendilerini kurtaran Tanrı'yı,
Mısır'da yaptığı büyük işleri,
106: 22 Ham ülkesinde yarattığı harikaları,
Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.
106: 23 Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı,
Ama seçkin kulu Musa O'nun önündeki gedikte durarak,
Yok edici öfkesinden vazgeçirdi O'nu.

106: 24 Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi,
Tanrı'nın verdiği söze inanmadılar.
106: 25 Çadırlarında söylendiler,
Dinlemediler RAB'bin sesini.
106: 26-27 Bu yüzden RAB elini kaldırdı
Ve çölde onları yere sereceğine,
Soylarını ulusların arasına saçacağına,
Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.

106: 28 Sonra Baal-Peor'a bel bağladılar,
Ölülere sunulan kurbanları yediler.
106: 29 Öfkelendirdiler RAB'bi yaptıklarıyla,
Salgın hastalık çıktı aralarında.
106: 30 Ama Pinehas kalkıp araya girdi,
Felaketi önledi.
106: 31 Bu doğruluk sayıldı ona,
Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.

106: 32 Yine RAB'bi öfkelendirdiler Meriva suları yanında,
Musa'nın başına dert açıldı onlar yüzünden;
106: 33 Çünkü onu sinirlendirdiler,
O da düşünmeden konuştu.

106: 34 RAB'bin onlara buyurduğu gibi
Yok etmediler halkları,
106: 35 Tersine öteki uluslara karıştılar,
Onların törelerini öğrendiler.
106: 36 Putlarına taptılar,
Bu da onlara tuzak oldu.

106: 37 Oğullarını, kızlarını
Cinlere kurban ettiler.
106: 38 Kenan putlarına kurban olsun diye
Oğullarının, kızlarının kanını,
Suçsuzların kanını döktüler;
Ülke onların kanıyla kirlendi.
106: 39 Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar,
Vefasız duruma düştüler töreleriyle.

106: 40 RAB'bin öfkesi parladı halkına karşı,
Tiksindi kendi halkından.
106: 41 Onları ulusların eline teslim etti.
Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.
106: 42 Düşmanları onları ezdi, Boyun eğdirdi hepsine.
106: 43 RAB onları birçok kez kurtardı,
Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı
Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.
106: 44 RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıyla
Yakarışlarını duyunca.
106: 45 Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna,
Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.
106: 46 Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.

106: 47 Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB,
Topla bizi ulusların arasından.
Kutsal adına şükredelim,
Yüceliğinle övünelim.
106: 48 Öncesizlikten sonsuza dek,
İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!
Bütün halk, "Âmin!" desin.
RAB'be övgüler olsun!

5. KİTAP

107. Mezmur

BÖLÜM 107

107: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
107: 2 Böyle desin RAB'bin kurtardıkları,
Düşman pençesinden özgür kıldıkları,
107: 3 Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden[1],
Bütün ülkelerden topladıkları.

107: 4 Issız çöllerde dolaştılar,
Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar.
107: 5 Aç, susuz,
Sefil oldular.
107: 6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
107: 7 Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek,
Onlara doğru yolda öncülük etti.
107: 8 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.
107: 9 Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir,
Aç canı iyiliklerle doyurur.

107: 10 Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar,
Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.
107: 11 Çünkü Tanrı'nın buyruklarına karşı çıkmışlardı,
Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesi'nin öğüdünü.
107: 12 Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti,
Çöktüler, yardım eden olmadı.
107: 13 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,

---

[1] "Güneyden": İbranice "Denizden".

RAB kurtardı onları dertlerinden;
107: 14 Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan,
Kopardı zincirlerini.
107: 15 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
107: 16 Çünkü tunç kapıları kırdı,
Demir kapı kollarını parçaladı O.

107: 17 Cezalarını buldu aptallar,
Suçları, isyanları yüzünden.
107: 18 İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden,
Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.
107: 19 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
107: 20 Sözünü gönderip iyileştirdi onları,
Kurtardı ölüm çukurundan.
107: 21 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
107: 22 Şükran kurbanları sunsunlar
Ve sevinç çığlıklarıyla duyursunlar O'nun yaptıklarını!

107: 23 Gemilerle denize açılanlar,
Okyanuslarda iş yapanlar,
107: 24 RAB'bin işlerini,
Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.
107: 25 Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu,
Dalgalar şaha kalktı.
107: 26 Göklere yükselip diplere indi gemiler,
Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,
107: 27 Sarhoş gibi sallanıp sendelediler,
Ustalıkları işe yaramadı.
107: 28 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar,
RAB kurtardı onları dertlerinden.
107: 29 Fırtınayı limanlığa çevirdi,
Yatıştı dalgalar;
107: 30 Rahatlayınca sevindiler,
Diledikleri limana götürdü RAB onları.
107: 31 Şükretsinler RAB'be sevgisi için,
İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
107: 32 Yüceltsinler O'nu halk topluluğunda,

Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.

107: 33 Irmakları çöle çevirir,
Pınarları kurak toprağa,
107: 34 Verimli toprağı çorak alana,
Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.
107: 35 Çölü su birikintisine çevirir,
Kuru toprağı pınara.
107: 36 Açları yerleştirir oraya;
Oturacak bir kent kursunlar,
107: 37 Tarlalar ekip bağlar diksinler,
Bol ürün alsınlar diye.
107: 38 RAB'bin kutsamasıyla,
Çoğaldılar alabildiğine,
Eksiltmedi hayvanlarını.

107: 39 Sonra azaldılar, alçaldılar,
Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
107: 40 RAB rezalet saçtı soylular üzerine,
Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.
107: 41 Ama yoksulu sefaletten kurtardı,
Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
107: 42 Doğru insanlar görüp sevinecek,
Kötülerse ağzını kapayacak.

107: 43 Aklı olan bunları göz önünde tutsun,
RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

108. Mezmur

(57: 7-11; 60: 5-12) *Ezgi - Davut'un mezmuru*

BÖLÜM 108

108: 1 Kararlıyım, ey Tanrı,
Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!
108: 2 Uyan, ey lir, ey çenk,
Seheri ben uyandırayım!
108: 3 Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB,
Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.

108: 4 Çünkü sevgin göklere erişir,
Sadakatin gökyüzüne ulaşır.

108: 5 Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,
Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
108: 6 Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

108: 7 Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
"Şekem'i sevinçle bölüştürecek,
Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim.
108: 8 Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,
Yahuda asam.
108: 9 Moav yıkanma leğenim,
Edom'un üzerine çarığımı fırlatacağım,
Filist'e zaferle haykıracağım."

108: 10 Kim beni surlu kente götürecek?
Kim bana Edom'a kadar yol gösterecek?
108: 11 Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
108: 12 Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.
108: 13 Tanrı'yla zafer kazanırız,
O çiğner düşmanlarımızı.

109. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 109

109: 1 Ey övgüler sunduğum Tanrı,
Sessiz kalma!
109: 2 Çünkü kötüler, yalancılar
Bana karşı ağzını açtı,
Karalıyorlar beni.
109: 3 Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp
Yok yere bana savaş açtılar.

109: 4 Sevgime karşılık bana düşman oldular,
Bense dua etmekteyim.
109: 5 İyiliğime kötülük,
Sevgime nefretle karşılık verdiler.

109: 6 Kötü bir adam koy düşmanın başına,
Sağında onu suçlayan biri dursun!
109: 7 Yargılanınca suçlu çıksın,
Duası bile günah sayılsın!
109: 8 Ömrü kısa olsun,
Görevini bir başkası üstlensin!
109: 9 Çocukları öksüz,
Karısı dul kalsın!
109: 10 Çocukları avare gezip dilensin,
Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
109: 11 Bütün malları tefecinin ağına düşsün,
Emeğini yabancılar yağmalasın!
109: 12 Kimse ona sevgi göstermesin,
Öksüzlerine acıyan olmasın!
109: 13 Soyu kurusun,
Bir kuşak sonra adı silinsin!
109: 14 Atalarının suçları RAB'bin önünde anılsın,
Annesinin günahı silinmesin!
109: 15 Günahları hep RAB'bin önünde dursun,
RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!
109: 16 Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi,
Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula,
Yüreği kırık insana.
109: 17 Sevdiği lanet başına gelsin!
Madem kutsamaktan hoşlanmıyor,
Uzak olsun ondan kutsamak!
109: 18 Laneti bir giysi gibi giydi,
Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!
109: 19 Bir giysi gibi onu örtünsün,
Bir kuşak gibi hep onu sarsın![2]

109: 20 Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere,
RAB böyle karşılık versin!

[2] 109: 6-19 Bazı uzmanlara göre bu ayetler Davut'un düşmanlarının konuşmasıdır.

109: 21 Ama sen, ey Egemen RAB,
Adın uğruna bana ilgi göster;
Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!
109: 22 Çünkü düşkün ve yoksulum,
Yüreğim yaralı içimde.
109: 23 Batan güneş gibi geçip gidiyorum,
Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
109: 24 Dizlerim titriyor oruç tutmaktan;
Bir deri bir kemiğe döndüm.
109: 25 Düşmanlarıma yüzkarası oldum;
Beni görünce kafalarını sallıyorlar!

109: 26 Yardım et bana, ya RAB Tanrım;
Kurtar beni sevgin uğruna!
109: 27 Bilsinler bu işte senin elin olduğunu,
Bunu senin yaptığını, ya RAB!
109: 28 Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni,
Bana saldıranlar utanacak,
Ben kulunsa sevineceğim.
109: 29 Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar,
Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!

109: 30 RAB'be çok şükredeceğim,
Kalabalığın arasında O'na övgüler dizeceğim;
109: 31 Çünkü O yoksulun sağında durur,
Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

110. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 110

110: 1 RAB efendime:
"Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek[3]
Sağımda otur" diyor.
110: 2 RAB Siyon'dan uzatacak kudret asanı,
Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!

[3] "Ayaklarının altına serinceye dek": İbranice "Ayaklarına tabure yapıncaya dek".

110: 3 Savaşacağın gün
Gönüllü gidecek askerlerin.
Seherin bağrından doğan çiy gibi
Kutsal giysiler içinde
Sana gelecek gençlerin.
110: 4 RAB ant içti, kararından dönmez:
“Melkisedek düzeni uyarınca
Sonsuza dek kâhinsin sen!” dedi.

110: 5 Rab senin sağındadır,
Kralları ezecek öfkelendiği gün.
110: 6 Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak,
Dünyanın dört bucağında başları ezecek.
110: 7 Yol kenarındaki dereden su içecek;
Bu yüzden başını dik tutacak.

111. Mezmur

BÖLÜM 111

111: 1 Övgüler sunun RAB’be!
Doğru insanların toplantısında,
Topluluk içinde,
Bütün yüreğimle RAB’be şükredeceğim.
111: 2 RAB’bin işleri büyüktür,
Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.
111: 3 O’nun yaptıkları yüce ve görkemlidir,
Doğruluğu sonsuza dek sürer.

111: 4 RAB unutulmayacak harikalar yaptı,
O sevecen ve lütfedendir.
111: 5 Kendisinden korkanları besler,
Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.
111: 6 Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle
Gösterdi onlara işlerinin gücünü.
111: 7 Yaptığı her işte sadık ve adildir,
Bütün koşulları güvenilirdir;
111: 8 Sonsuza dek sürer,
Sadakat ve doğrulukla yapılır.

111: 9 O halkının kurtuluşunu sağladı,
Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı.
Adı kutsal ve müthiştir.
111: 10 Bilgeliğin temeli RAB korkusudur,
O'nun kurallarını yerine getiren herkes
Sağduyu sahibi olur.
O'na sonsuza dek övgü sunulur!

112. Mezmur

BÖLÜM 112

112: 1 Övgüler sunun RAB'be!
Ne mutlu RAB'den korkan insana,
O'nun buyruklarından büyük zevk alana!
112: 2 Soyu yeryüzünde güç kazanacak,
Doğruların kuşağı kutsanacak.
112: 3 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden,
Sonsuza dek sürer doğruluğu.

112: 4 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için,
Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.
112: 5 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren,
İşlerini adaletle yürüten insana!
112: 6 Asla sarsılmaz,
Sonsuza dek anılır doğru insan.

112: 7 Kötü haberden korkmaz,
Yüreği sarsılmaz, RAB'be güvenir.
112: 8 Gözü pektir, korku nedir bilmez,
Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.
112: 9 Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır,
Gücü ve saygınlığı artar.
112: 10 Kötü kişi bunu görünce kudurur,
Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir.
Kötülerin dileği boşa çıkar.

113. Mezmur

BÖLÜM 113

113: 1 Övgüler sunun RAB'be!
Övgüler sunun, ey RAB'bin kulları,
RAB'bin adına övgüler sunun!

113: 2 Şimdiden sonsuza dek
RAB'bin adına şükürler olsun!
113: 3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
RAB'bin adına övgüler sunulmalı!
113: 4 RAB bütün uluslara egemendir,
Görkemi gökleri aşar.

113: 5 Var mı Tanrımız RAB gibi,
Yücelerde oturan,
113: 6 Göklerde ve yeryüzünde olanlara
Bakmak için eğilen?
113: 7 Düşkünü yerden kaldırır,
Yoksulu çöplükten çıkarır;
113: 8 Soylularla,
Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.
113: 9 Kısır kadını evde oturtur,
Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar.

RAB'be övgüler sunun!

114. Mezmur

BÖLÜM 114

114: 1 İsrail Mısır'dan çıktığında,
Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,
114: 2 Yahuda Rab'bin kutsal yeri oldu,
İsrail de O'nun krallığı.

114: 3 Deniz olanı görüp geri çekildi,

Şeria Irmağı tersine aktı.
114: 4 Dağlar koç gibi,
Tepeler kuzu gibi sıçradı.

114: 5 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?
Ey Şeria, neden tersine aktın?
114: 6 Ey dağlar, niçin koç gibi,
Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?

114: 7-8 Titre, ey yeryüzü,
Kayayı havuza,
Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde,
Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

15. Mezmur

(135: 13-20)

BÖLÜM 115

115: 1 Bizi değil, ya RAB, bizi değil,
Sevgin ve sadakatin uğruna,
Kendi adını yücelt!

115: 2 Niçin uluslar:
"Hani, nerede onların Tanrısı?" desin.
115: 3 Bizim Tanrımız göklerdedir,
Ne isterse yapar.
115: 4 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
115: 5 Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,
115: 6 Kulakları var, duymazlar,
Burunları var, koku almazlar,
115: 7 Elleri var, hissetmezler,
Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.
115: 8 Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!

115: 9 Ey İsrail halkı, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
115: 10 Ey Harun soyu, RAB'be güven,
O'dur yardımcınız ve kalkanınız!
115: 11 Ey RAB'den korkanlar,
RAB'be güvenin, O'dur yardımcınız ve kalkanınız!

115: 12 RAB bizi anımsayıp kutsayacak,
İsrail halkını, Harun soyunu kutsayacak.
115: 13 Küçük, büyük,
Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.

115: 14 RAB sizi,
Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!
115: 15 Yeri göğü yaratan RAB
Sizleri kutsasın.

115: 16 Göklerin öteleri RAB'bindir,
Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.
115: 17 Ölüler, sessizlik diyarına inenler,
RAB'be övgüler sunmaz;
115: 18 Biziz RAB'bi öven,
Şimdiden sonsuza dek.

RAB'be övgüler sunun!

116. Mezmur

BÖLÜM 116

116: 1 RAB'bi seviyorum,
Çünkü O feryadımı duyar.
116: 2 Bana kulak verdiği için,
Yaşadığım sürece O'na sesleneceğim.
116: 3 Ölüm iplerine dolaşmıştım,
Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı,
Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
116: 4 O zaman RAB'be yakardım,
"Aman, ya RAB, kurtar canımı!" dedim.

116: 5 RAB lütufkâr ve adildir,
Sevecendir Tanrımız.
116: 6 RAB saf insanları korur,
Tükendiğim zaman beni kurtardı.
116: 7 Ey canım, yine huzura kavuş,
Çünkü RAB sana iyilik etti.

116: 8 Sen, ya RAB, canımı ölümden,
Gözlerimi yaştan,
Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
116: 9 Yaşayanların diyarında,
RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.
116: 10 İman ettim,
"Büyük acı çekiyorum" dediğim zaman bile.[4]
116: 11 Şaşkınlık içinde,
"Bütün insanlar yalancı" dedim.

116: 12 Ne karşılık verebilirim RAB'be,
Bana yaptığı onca iyilik için?
116: 13 Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp
RAB'be sesleneceğim.
116: 14 Bütün halkının önünde,
RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim.
116: 15 RAB'bin gözünde değerlidir
Sadık kullarının ölümü.
116: 16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum;
Kulun, hizmetçinin oğluyum,
Sen çözdün bağlarımı.
116: 17 Ya RAB, sana seslenecek,
Şükran kurbanı sunacağım.
116: 18 RAB'be adadıklarımı yerine getireceğim
Bütün halkının önünde,
116: 19 RAB'bin Tapınağı'nın avlularında,
Senin orta yerinde, ey Yeruşalim!

RAB'be övgüler sunun!

[4] "*İman ettim, 'Büyük acı çekiyorum' dediğim zaman bile*" ya da "*İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum*"

117. Mezmur

BÖLÜM 117

117: 1 Ey bütün uluslar,
RAB'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!
117: 2 Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür,
RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer.

RAB'be övgüler sunun!

118. Mezmur

BÖLÜM 118

118: 1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.
118: 2 "Sonsuzdur sevgisi!" desin İsrail halkı.
118: 3 "Sonsuzdur sevgisi!" desin Harun'un soyu.
118: 4 "Sonsuzdur sevgisi!" desin RAB'den korkanlar.

118: 5 Sıkıntı içinde RAB'be seslendim;
Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
118: 6 RAB benden yana, korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
118: 7 RAB benden yana, benim yardımcım,
Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.
118: 8 RAB'be sığınmak
İnsana güvenmekten iyidir.
118: 9 RAB'be sığınmak
Soylulara güvenmekten iyidir.

118: 10 Bütün uluslar beni kuşattı,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
118: 11 Kuşattılar, sardılar beni,
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
118: 12 Arılar gibi sardılar beni,

Ama diken ateşi gibi sönüverdiler;
RAB'bin adıyla püskürttüm onları.
118: 13 İtilip kakıldım, düşmek üzereydim,
Ama RAB yardım etti bana.
118: 14 RAB gücüm ve ezgimdir,
O kurtardı beni.

118: 15 Sevinç ve zafer çığlıkları
Çınlıyor doğruların çadırlarında:
"RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!
118: 16 RAB'bin sağ eli üstündür,
RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!"
118: 17 Ölmeyecek, yaşayacağım,
RAB'bin yaptıklarını duyuracağım.
118: 18 RAB beni şiddetle yola getirdi,
Ama ölüme terk etmedi.

118: 19 Açın bana adalet kapılarını,
Girip RAB'be şükredeyim.

118: 20 İşte budur RAB'bin kapısı!
Doğrular girebilir oradan.

118: 21 Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,
Kurtarıcım oldun.
118: 22 Yapıcıların reddettiği taş,
Köşenin baş taşı oldu.
118: 23 RAB'bin işidir bu,
Gözümüzde harika bir iş!

118: 24 Bugün RAB'bin yarattığı gündür,
Onun için sevinip coşalım!
118: 25 Ne olur, ya RAB, kurtar bizi,
Ne olur, başarılı kıl bizi!

118: 26 Kutsansın RAB'bin adıyla gelen!
Kutsuyoruz sizi RAB'bin evinden.
118: 27 RAB Tanrı'dır, aydınlattı bizi.
İplerle bağlayın bayram kurbanını[5],

[5] "İplerle bağlayın bayram kurbanını" ya da "Elinizde dallarla bayramı kutlayın".

İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar.

118: 28 Tanrım sensin, şükrederim sana,
Tanrım sensin, yüceltirim seni.

118: 29 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur.

119. Mezmur

(ALEF)[6]

BÖLÜM 119

119: 1 Ne mutlu yolları temiz olanlara,
RAB'bin yasasına göre yaşayanlara!
119: 2 Ne mutlu O'nun öğütlerine uyanlara,
Bütün yüreğiyle O'na yönelenlere!
119: 3 Hiç haksızlık etmezler,
O'nun yolunda yürürler.
119: 4 Koyduğun koşullara
Dikkatle uyulmasını buyurdun.
119: 5 Keşke kararlı olsam
Senin kurallarına uymakta!
119: 6 Hiç utanmayacağım,
Bütün buyruklarını izledikçe.
119: 7 Şükredeceğim sana temiz yürekle,
Adil hükümlerini öğrendikçe.
119: 8 Kurallarını yerine getireceğim,
Bırakma beni hiçbir zaman!

(BEYT)

119: 9 Genç insan yolunu nasıl temiz tutar?
Senin sözünü tutmakla.
119: 10 Bütün yüreğimle sana yöneliyorum,
İzin verme buyruklarından sapmama!
119: 11 Aklımdan çıkarmam sözünü,

[6] Alef, beyt, vb. sözcükleri İbrani alfabesinin harfleridir. 119. Mezmur akrostiş biçimde yazılmış bir şiirdir.

Sana karşı günah işlememek için.
119: 12 Övgüler olsun sana, ya RAB,
Bana kurallarını öğret.
119: 13 Ağzından çıkan bütün hükümleri
Dudaklarımla yineliyorum.
119: 14 Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken,
Sanki benim oluyor bütün hazineler.
119: 15 Koşullarını derin derin düşünüyorum,
Yollarını izlerken.
119: 16 Zevk alıyorum kurallarından,
Sözünü unutmayacağım.

(GİMEL)

119: 17 Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım,
Sözüne uyayım.
119: 18 Gözlerimi aç,
Yasandaki harikaları göreyim.
119: 19 Garibim bu dünyada,
Buyruklarını benden gizleme!
119: 20 İçim tükeniyor,
Her an hükümlerini özlemekten.
119: 21 Buyruklarından sapan
Lanetli küstahları azarlarsın.
119: 22 Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri,
Çünkü öğütlerini tutuyorum.
119: 23 Önderler toplanıp beni kötüleseler bile,
Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.
119: 24 Öğütlerin benim zevkimdir,
Bana akıl verirler.

(DALET)

119: 25 Toza toprağa serildim,
Sözün uyarınca yaşam ver bana.
119: 26 Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın;
Kurallarını öğret bana!
119: 27 Koşullarını anlamamı sağla ki,
Harikalarının üzerinde düşüneyim.
119: 28 İçim eriyor kederden,
Sözün uyarınca güçlendir beni!

119: 29 Yalan yoldan uzaklaştır,
Yasan uyarınca lütfet bana.
119: 30 Ben sadakat yolunu seçtim,
Hükümlerini uygun gördüm.
119: 31 Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB,
Utandırma beni!
119: 32 İçime huzur verdiğin için
Buyrukların doğrultusunda koşacağım.

(HE)

119: 33 Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB,
Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
119: 34 Anlamamı sağla, yasana uyayım,
Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
119: 35 Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,
Çünkü yolundan zevk alırım.
119: 36 Yüreğimi haksız kazanca değil,
Kendi öğütlerine yönelt.
119: 37 Gözlerimi boş şeylerden çevir,
Beni kendi yolunda yaşat.
119: 38 Senden korkulması için
Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.
119: 39 Korktuğum hakaretten uzak tut beni,
Çünkü senin ilkelerin iyidir.
119: 40 Çok özlüyorum senin koşullarını!
Beni doğruluğunun içinde yaşat!

(VAV)

119: 41 Bana sevgini göster, ya RAB,
Sözün uyarınca kurtar beni!
119: 42 O zaman beni aşağılayanlara
Gereken yanıtı verebilirim,
Çünkü senin sözüne güvenirim.
119: 43 Gerçeğini ağzımdan düşürme,
Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.
119: 44 Yasana sürekli,
Sonsuza dek uyacağım.
119: 45 Özgürce yürüyeceğim,
Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.

119: 46 Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek,
Utanç duymayacağım.
119: 47 Senin buyruklarından zevk alıyor,
Onları seviyorum.
119: 48 Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına,
Derin derin düşünüyorum kurallarını.

(ZAYİN)

119: 49 Kuluna verdiğin sözü anımsa,
Bununla umut verdin bana.
119: 50 Acı çektiğimde beni avutan budur,
Sözün bana yaşam verir.
119: 51 Çok eğlendiler küstahlar benimle,
Yine de yasandan şaşmadım.
119: 52 Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca,
Avundum, ya RAB.
119: 53 Çileden çıkıyorum,
Yasanı terk eden kötüler yüzünden.
119: 54 Senin kurallarındır ezgilerimin konusu,
Konuk olduğum bu dünyada.
119: 55 Gece adını anarım, ya RAB,
Yasana uyarım.
119: 56 Tek yaptığım,
Senin koşullarına uymak.

(HET)

119: 57 Benim payıma düşen sensin, ya
RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
119: 58 Bütün yüreğimle sana yakardım.
Lütfet bana, sözün uyarınca.
119: 59 Tuttuğum yolları düşündüm,
Senin öğütlerine göre adım attım.
119: 60 Buyruklarına uymak için
Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
119: 61 Kötülerin ipleri beni sardı,
Yasanı unutmadım.
119: 62 Doğru hükümlerin için
Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
119: 63 Dostuyum bütün senden korkanların,

Koşullarına uyanların.
119: 64 Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB,
Kurallarını öğret bana!

(TET)

119: 65 Ya RAB, iyilik ettin kuluna,
Sözünü tuttun.
119: 66 Bana sağduyu ve bilgi ver,
Çünkü inanıyorum buyruklarına.
119: 67 Acı çekmeden önce yoldan sapardım,
Ama şimdi sözüne uyuyorum.
119: 68 Sen iyisin, iyilik edersin;
Bana kurallarını öğret.
119: 69 Küstahlar yalanlarla beni lekeledi,
Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
119: 70 Onların yüreği yağ bağladı,
Bense zevk alırım yasandan.
119: 71 İyi oldu acı çekmem;
Çünkü kurallarını öğreniyorum.
119: 72 Ağzından çıkan yasa benim için
Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.

(YOD)

119: 73 Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi.
Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
119: 74 Senden korkanlar beni görünce sevinsin,
Çünkü senin sözüne umut bağladım.
119: 75 Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir;
Bana acı çektirirken bile sadıksın.
119: 76 Ben kuluna verdiğin söz uyarınca,
Sevgin beni avutsun.
119: 77 Sevecenlik göster bana, yaşayayım,
Çünkü yasandan zevk alıyorum.
119: 78 Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için.
Bense senin koşullarını düşünüyorum.
119: 79 Bana dönsün senden korkanlar,
Öğütlerini bilenler.
119: 80 Yüreğim kusursuz uysun kurallarına,
Öyle ki, utanç duymayayım.

(KAF)

119: 81 İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken,
Senin sözüne umut bağladım ben.
119: 82 Gözümün feri sönüyor söz verdiklerini beklemekten,
"Ne zaman avutacaksın beni?" diye soruyorum.
119: 83 Dumandan kararmış tuluma döndüm,
Yine de unutmuyorum kurallarını.
119: 84 Daha ne kadar bekleyecek kulun?
Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
119: 85 Çukur kazdılar benim için
Yasana uymayan küstahlar.
119: 86 Bütün buyrukların güvenilirdir;
Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
119: 87 Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden,
Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.
119: 88 Koru canımı sevgin uyarınca,
Tutayım ağzından çıkan öğütleri.

(LAMET)

119: 89 Ya RAB, sözün
Göklerde sonsuza dek duruyor.
119: 90 Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor,
Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.
119: 91 Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey
Sana kulluk ediyor.
119: 92 Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı,
Çektiğim acılardan yok olurdum.
119: 93 Koşullarını asla unutmayacağım,
Çünkü onlarla bana yaşam verdin.
119: 94 Kurtar beni, çünkü seninim,
Senin koşullarına yöneldim.
119: 95 Kötüler beni yok etmeyi beklerken,
Ben senin öğütlerini inceliyorum.
119: 96 Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm,
Ama senin buyruğun sınır tanımaz.

(MEM)

119: 97 Ne kadar severim yasanı!
Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.

119: 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar,
Çünkü her zaman aklımdadır onlar.
119: 99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım,
Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
119: 100 Yaşlılardan daha bilgeyim,
Çünkü senin koşullarına uyuyorum.
119: 101 Sakınırım her kötü yoldan,
Senin sözünü tutmak için.
119: 102 Ayrılmam hükümlerinden,
Çünkü bana sen öğrettin.
119: 103 Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma,
Baldan tatlı geliyor ağzıma!
119: 104 Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum,
Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.

(NUN)

119: 105 Sözün adımlarım için çıra,
Yolum için ışıktır.
119: 106 Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim,
Andımı tutacağım.
119: 107 Çok sıkıntı çektim, ya RAB;
Koru hayatımı sözün uyarınca.
119: 108 Ağzımdan çıkan içten övgüleri
Kabul et, ya RAB,
Bana hükümlerini öğret.
119: 109 Hayatım her an tehlikede,
Yine de unutmam yasanı.
119: 110 Kötüler tuzak kurdu bana,
Yine de sapmadım senin koşullarından.
119: 111 Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,
Yüreğimin sevincidir onlar.
119: 112 Kararlıyım
Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.

(SAMEK)

119: 113 Döneklerden tiksinir,
Senin yasanı severim.
119: 114 Sığınağım ve kalkanım sensin,
Senin sözüne umut bağlarım.

119: 115 Ey kötüler, benden uzak durun,
Tanrım'ın buyruklarını yerine getireyim.
119: 116 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım;
Umudumu boşa çıkarma!
119: 117 Sıkı tut beni, kurtulayım,
Her zaman kurallarını dikkate alayım.
119: 118 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
Çünkü onların hileleri boştur.
119: 119 Dünyadaki kötüleri cüruf gibi atarsın,
Bu yüzden severim senin öğütlerini.
119: 120 Bedenim ürperiyor dehşetinden,
Korkuyorum hükümlerinden.

(AYİN)

119: 121 Adil ve doğru olanı yaptım,
Gaddarların eline bırakma beni!
119: 122 Güven altına al kulunun mutluluğunu,
Baskı yapmasın bana küstahlar.
119: 123 Gözümün feri sönüyor,
Beni kurtarmanı,
Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
119: 124 Kuluna sevgin uyarınca davran,
Bana kurallarını öğret.
119: 125 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,
Öğütlerini anlayabileyim.
119: 126 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır,
Yasanı çiğniyorlar.
119: 127 Bu yüzden senin buyruklarını,
Altından, saf altından daha çok seviyorum;
119: 128 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum,
Her yanlış yoldan tiksiniyorum.

(PE)

119: 129 Harika öğütlerin var,
Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
119: 130 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,
Saf insanlara akıl verir.
119: 131 Ağzım açık, soluk soluğayım,
Çünkü buyruklarını özlüyorum.

119: 132 Bana lütufla bak,
Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
119: 133 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca,
Hiçbir suç bana egemen olmasın.
119: 134 Kurtar beni insan baskısından,
Koşullarına uyabileyim.
119: 135 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine,
Kurallarını öğret bana.
119: 136 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,
Çünkü uymuyorlar yasana.

(SADE)

119: 137 Sen adilsin, ya RAB,
Hükümlerin doğrudur.
119: 138 Buyurduğun öğütler doğru
Ve tam güvenilirdir.
119: 139 Gayretim beni tüketti,
Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.
119: 140 Sözün çok güvenilirdir,
Kulun onu sever.
119: 141 Önemsiz ve horlanan biriyim ben,
Ama koşullarını unutmuyorum.
119: 142 Adaletin sonsuza dek doğrudur,
Yasan gerçektir.
119: 143 Sıkıntıya, darlığa düştüm,
Ama buyrukların benim zevkimdir.
119: 144 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;
Bana akıl ver ki, yaşayayım.

(KOF)

119: 145 Bütün yüreğimle haykırıyorum,
Yanıtla beni, ya RAB!
Senin kurallarına uyacağım.
119: 146 Sana sesleniyorum,
Kurtar beni,
Öğütlerine uyayım.
119: 147 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim,
Senin sözüne umut bağladım.
119: 148 Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye,

Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
119: 149 Sevgin uyarınca sesime kulak ver,
Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!
119: 150 Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,
Yasandan uzaklaşıyorlar.
119: 151 Oysa sen yakınsın, ya RAB,
Bütün buyrukların gerçektir.
119: 152 Çoktan beri anladım
Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.

(REŞ)

119: 153 Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni,
Çünkü yasanı unutmadım.
119: 154 Davamı savun, özgür kıl beni,
Sözün uyarınca koru canımı.
119: 155 Kurtuluş kötülerden uzaktır,
Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
119: 156 Çok sevecensin, ya RAB,
Hükümlerin uyarınca koru canımı.
119: 157 Bana zulmedenler, düşmanlarım çok,
Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
119: 158 Tiksinerek bakıyorum hainlere,
Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
119: 159 Bak, ne kadar seviyorum koşullarını,
Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
119: 160 Sözlerinin temeli gerçektir,
Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.

(SİN ve ŞİN)

119: 161 Yok yere zulmediyor bana önderler,
Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
119: 162 Ganimet bulan biri gibi
Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
119: 163 Tiksinir, iğrenirim yalandan,
Ama senin yasanı severim.
119: 164 Doğru hükümlerin için
Seni günde yedi kez överim.
119: 165 Yasanı sevenler büyük esenlik bulur,
Hiçbir şey sendeletmez onları.

119: 166 Ya RAB, kurtarışına umut bağlar,
Buyruklarını yerine getiririm.
119: 167 Öğütlerine candan uyar,
Onları çok severim.
119: 168 Öğütlerini, koşullarını uygularım,
Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.

(TAV)

119: 169 Feryadım sana erişsin, ya RAB,
Sözün uyarınca akıl ver bana!
119: 170 Yalvarışım sana ulaşsın;
Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
119: 171 Dudaklarımdan övgüler aksın,
Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
119: 172 Dilimde sözün ezgilere dönüşsün,
Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
119: 173 Elin bana yardıma hazır olsun,
Çünkü senin koşullarını seçtim ben.
119: 174 Kurtarışını özlüyorum, ya RAB,
Yasan zevk kaynağımdır.
119: 175 Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım,
Hükümlerin bana yardımcı olsun.
119: 176 Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum;
Kulunu ara,
Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

120. Mezmur

Hac ilahisi[7]

BÖLÜM 120

120: 1 Sıkıntıya düşünce RAB'be seslendim;
Yanıtladı beni.
120: 2 Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan,
Aldatıcı dillerden!

[7] "Hac İlahisi": Fısıh, Hasat, Çardak bayramlarını kutlamak için Yeruşalim'e çıkarken söylenen ezgi.

120: 3 Ey aldatıcı dil,
RAB ne verecek sana,
Daha ne verecek?
120: 4 Yiğidin sivri oklarıyla
Retem çalısından alevli korlar!

120: 5 Vay bana, Meşek'te garip kaldım sanki,
Kedar çadırları arasında oturdum.
120: 6 Fazla kaldım
Barıştan nefret edenler arasında.
120: 7 Ben barış yanlısıyım,
Ama söze başladığımda,
Onlar savaşa kalkıyor!

121. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 121

121: 1 Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,
Nereden yardım gelecek?
121: 2 Yeri göğü yaratan
RAB'den gelecek yardım.

121: 3 O ayaklarının kaymasına izin vermez,
Seni koruyan uyuklamaz.
121: 4 İsrail'in koruyucusu ne uyur ne uyuklar.

121: 5 Senin koruyucun RAB'dir,
O sağ yanında sana gölgedir.
121: 6 Gündüz güneş,
Gece ay sana zarar ver

121: 7 RAB her kötülükten seni korur,
Esirger canını.
121: 8 Şimdiden sonsuza dek
RAB koruyacak gidişini, gelişini.

122. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 122

122: 1 Bana: "RAB'bin evine gidelim" dendikçe
Sevinirim.
122: 2 Ayaklarımız senin kapılarında,
Ey Yeruşalim!

122: 3 Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir Yeruşalim!
122: 4 Oymaklar çıkar oraya, RAB'bin oymakları,
İsrail'e verilen öğüt uyarınca,
RAB'bin adına şükretmek için.
122: 5 Çünkü orada yargı tahtları,
Davut soyunun tahtları kurulmuştur.

122: 6 Esenlik dileyin Yeruşalim'e:
"Huzur bulsun seni sevenler!
122: 7 Surlarına esenlik,
Saraylarına huzur egemen olsun!"
122: 8 Kardeşlerim, dostlarım için,
"Esenlik olsun sana!" derim.
122: 9 Tanrımız RAB'bin evi için
İyilik dilerim sana.

123. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 123

123: 1 Gözlerimi sana kaldırıyorum,
Ey göklerde taht kuran!
123: 2 Nasıl kulların gözleri efendilerinin,
Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa,
Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımız'a öyle bakar,
O bize acıyıncaya dek.

123: 3 Acı bize, ya RAB, acı;
Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
123: 4 Rahat yaşayanların alayları,
Küstahların hakareti
Canımıza yetti.

124. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 124

124: 1 RAB bizden yana olmasaydı,
Desin şimdi İsrail:
124: 2 RAB bizden yana olmasaydı,
İnsanlar bize saldırdığında,
124: 3 Diri diri yutarlardı bizi,
Öfkeleri bize karşı alevlenince.
124: 4 Sular silip süpürürdü bizleri,
Seller geçerdi üzerimizden.
124: 5 Kabaran sular
Aşardı başımızdan.

124: 6 Övgüler olsun
Bizi onların ağzına yem etmeyen RAB'be!
124: 7 Bir kuş gibi
Kurtuldu canımız avcının tuzağından,
Kırıldı tuzak, kurtulduk.
124: 8 Yeri göğü yaratan
RAB'bin adı yardımcımızdır.

125. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 125

125: 1 RAB'be güvenenler Siyon Dağı'na benzer,
Sarsılmaz, sonsuza dek durur.

125: 2 Dağlar Yeruşalim'i nasıl kuşatmışsa,
RAB de halkını öyle kuşatmıştır,
Şimdiden sonsuza dek.

125: 3 Kalmayacak kötülerin asası,
Doğruların payına düşen toprakta,
Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.
125: 4 İyilik et, ya RAB,
İyilere, yüreği temiz olanlara.
125: 5 Ama kendi halkından eğri yollara sapanları,
RAB kötü uluslarla birlikte kovacak.
İsrail'e esenlik olsun!

126. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 126

126: 1 RAB sürgünleri Siyon'a geri getirince,
Rüya gibi geldi bize.
126: 2 Ağzımız gülüşlerle,
Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.
"RAB onlar için büyük işler yaptı"
Diye konuşuldu uluslar arasında.
126: 3 RAB bizim için büyük işler yaptı,
Sevinç doldu içimiz.

126: 4 Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi,
Negev'de suya kavuşan vadiler gibi.
126: 5 Gözyaşları içinde ekenler,
Sevinç çığlıklarıyla biçecek;
126: 6 Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan,
Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

127. Mezmur

Süleyman'ın hac ilahisi

BÖLÜM 127

127: 1 Evi RAB yapmazsa,
Yapıcılar boşuna didinir.
Kenti RAB korumazsa,
Bekçi boşuna bekler.
127: 2 Boşuna erken kalkıp
Geç yatıyorsunuz.
Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler,
RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.

127: 3 Çocuklar RAB'bin verdiği bir armağandır,
Rahmin ürünü bir ödüldür.
127: 4 Yiğidin elinde nasılsa oklar,
Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
127: 5 Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!
Kent kapısında[8] hasımlarıyla tartışırken
Utanç duymayacaklar.

128. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 128

128: 1 Ne mutlu RAB'den korkana,
O'nun yolunda yürüyene!

128: 2 Emeğinin ürününü yiyeceksin,
Mutlu ve başarılı olacaksın.
128: 3 Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak;
Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.
128: 4 İşte RAB'den korkan kişi
Böyle kutsanacak.

128: 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın!
Yeruşalim'in gönencini göresin,
Bütün yaşamın boyunca!

[8] "Kent kapısında": Eski zamanlarda mahkeme kent kapısında yapılırdı.

128: 6 Çocuklarının çocuklarını göresin!
İsrail'e esenlik olsun!

129. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 129

129: 1 Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar;
Şimdi söylesin İsrail:

129: 2 "Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar,
Ama yenemediler beni.
129: 3 Çiftçiler saban sürdüler sırtımda,
Upuzun iz bıraktılar."
129: 4 Ama RAB adildir,
Kesti kötülerin bağlarını.

129: 5 Siyon'dan nefret eden herkes
Utanç içinde geri çekilsin.
129: 6 Damlardaki ota,
Büyümeden kuruyan ota dönsünler.
129: 7 Orakçı avucunu,
Demetçi kucağını dolduramaz onunla.
129: 8 Yoldan geçenler de,
"RAB sizi kutsasın,
RAB'bin adıyla sizi kutsarız" demezler.

130. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 130

130: 1 Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,
130: 2 Sesimi işit, ya Rab,
Yalvarışıma iyi kulak ver!

130: 3 Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,
Kim ayakta kalabilir, ya Rab?
130: 4 Ama sen bağışlayıcısın,
Öyle ki senden korkulsun.

130: 5 RAB'bi gözlüyorum,
Canım RAB'bi gözlüyor,
Umut bağlıyorum O'nun sözüne.
130: 6 Sabahı gözleyenlerden,
Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok,
Canım Rab'bi gözlüyor.

130: 7 Ey İsrail, RAB'be umut bağla!
Çünkü RAB'de sevgi,
Tam kurtuluş vardır.
130: 8 İsrail'i bütün suçlarından
Fidyeyle O kurtaracaktır.

131. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 131

131: 1 Ya RAB, yüreğimde gurur yok,
Gözüm yükseklerde değil.
Büyük işlerle,
Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.
131: 2 Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş çocuk gibi,
Kendimi yatıştırıp huzur buldum,
Sütten kesilmiş çocuğa döndüm.
131: 3 Ey İsrail, RAB'be umut bağla
Şimdiden sonsuza dek!

132. Mezmur

(2 Ta. 6: 41-42)

Hac ilahisi

BÖLÜM 132

132: 1-2 Ya RAB, Davut'un hatırı için,
Çektiği bütün zorlukları,
Sana nasıl ant içtiğini,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na adak adadığını anımsa:
132: 3 "Evime gitmeyeceğim,
Yatağıma uzanmayacağım,
132: 4 Gözlerime uyku girmeyecek,
Göz kapaklarım kapanmayacak,
132: 5 RAB'be bir yer,
Yakup'un güçlü Tanrısı'na bir konut buluncaya dek."

132: 6 Antlaşma Sandığı'nın Efrata'da olduğunu duyduk,
Onu Yaar kırlarında bulduk.
132: 7 "RAB'bin konutuna gidelim,
Ayağının taburesi önünde tapınalım" dedik.

132: 8 Çık, ya RAB, yaşayacağın yere,
Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.
132: 9 Kâhinlerin doğruluğu kuşansın,
Sadık kulların sevinç çığlıkları atsın.

132: 10 Kulun Davut'un hatırı için,
Meshettiğin krala yüz çevirme.
132: 11 RAB Davut'a kesin ant içti,
Andından dönmez:
"Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.
132: 12 Eğer oğulların antlaşmama,
Vereceğim öğütlere uyarlarsa,
Onların oğulları da sonsuza dek
Senin tahtına oturacak."

132: 13 Çünkü RAB Siyon'u seçti,
Onu konut edinmek istedi.
132: 14 "Sonsuza dek yaşayacağım yer budur" dedi,
"Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.
132: 15 Çok bereketli kılacağım erzağını,
Yiyecekle doyuracağım yoksullarını.
132: 16 Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini;

Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.
132: 17 Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım,
Meshettiğim kralın soyunu
Işık olarak sürdüreceğim.
132: 18 Düşmanlarını utanca bürüyeceğim,
Ama onun başındaki taç parıldayacak."

133. Mezmur

Davut'un hac ilahisi

BÖLÜM 133

133: 1 Ne iyi, ne güzeldir,
Birlik içinde kardeşçe yaşamak!
133: 2 Başa sürülen değerli yağ gibi,
Sakaldan, Harun'un sakalından
Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.
133: 3 Hermon Dağı'na yağan çiy
Siyon dağlarına yağıyor sanki.
Çünkü RAB orada bereketi,
Sonsuz yaşamı buyurdu.

134. Mezmur

Hac ilahisi

BÖLÜM 134

134: 1 Ey sizler, RAB'bin bütün kulları,
RAB'bin Tapınağı'nda gece hizmet edenler,
O'na övgüler sunun!
134: 2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp
RAB'be övgüler sunun!

134: 3 Yeri göğü yaratan
RAB kutsasın sizi Siyon'dan.

135. Mezmur

(115: 4-11)

BÖLÜM 135

135: 1-2 RAB'be övgüler sunun!
RAB'bin adına övgüler sunun,
Ey RAB'bin kulları!
Ey sizler, RAB'bin Tapınağı'nda,
Tanrımız'ın Tapınağı'nın avlularında hizmet edenler,
Övgüler sunun!
135: 3 RAB'be övgüler sunun,
Çünkü RAB iyidir.
Adını ilahilerle övün,
Çünkü hoştur bu.
135: 4 RAB kendine Yakup soyunu,
Öz halkı olarak İsrail'i seçti.

135: 5 Biliyorum, RAB büyüktür,
Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.
135: 6 RAB ne isterse yapar,
Göklerde, yeryüzünde,
Denizlerde, bütün derinliklerde.
135: 7 Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgâr estirir.

135: 8 İnsanlardan hayvanlara dek
Mısır'da ilk doğanları öldürdü.
135: 9 Ey Mısır, senin orta yerinde,
Firavunla bütün görevlilerine
Belirtiler, şaşılası işler gösterdi.
135: 10 Birçok ulusu bozguna uğrattı,
Güçlü kralları öldürdü:
135: 11 Amorlu kral Sihon'u,
Başan Kralı Og'u,
Bütün Kenan krallarını.
135: 12 Topraklarını mülk,
Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.

135: 13 Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek,
Bütün kuşaklar seni anacak.
135: 14 RAB halkını haklı çıkarır,
Kullarına acır.

135: 15 Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış,
İnsan elinin eseridir.
135: 16 Ağızları var, konuşmazlar,
Gözleri var, görmezler,
135: 17 Kulakları var, duymazlar,
Soluk alıp vermezler.
135: 18 Onları yapan, onlara güvenen herkes
Onlar gibi olacak!

135: 19 Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sun!
Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sun!
135: 20 Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sun!
RAB'be övgüler sunun, ey RAB'den korkanlar!
135: 21 Yeruşalim'de oturan RAB'be
Siyon'dan övgüler sunulsun!

RAB'be övgüler sunun!

136. Mezmur

BÖLÜM 136

136: 1 Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 2 Şükredin tanrılar Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 3 Şükredin rabler Rabbi'ne,
Sevgisi sonsuzdur;

136: 4 Büyük harikalar yapan tek varlığa,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 5 Gökleri bilgece yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 6 Yeri sular üzerine yayana,

Sevgisi sonsuzdur;
136: 7 Büyük ışıklar yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 8 Gündüze egemen olsun diye güneşi,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 9 Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,
Sevgisi sonsuzdur;

136: 10 Mısır'da ilk doğanları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 11-12 Güçlü eli, kudretli koluyla
Sevgisi sonsuzdur;
İsrail'i Mısır'dan çıkarana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 13 Kızıldeniz'i ikiye bölene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 14 İsrail'i ortasından geçirene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 15 Firavunla ordusunu Kızıldeniz'e dökene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 16 Kendi halkını çölde yürütene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 17 Büyük kralları vurana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 18 Güçlü kralları öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 19 Amorlu kral Sihon'u,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 20 Başan Kralı Og'u öldürene,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 21-22 Topraklarını mülk olarak,
Sevgisi sonsuzdur;
Kulu İsrail'e mülk verene,
Sevgisi sonsuzdur;

136: 23 Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 24 Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,
Sevgisi sonsuzdur;
136: 25 Bütün canlılara yiyecek verene,

Sevgisi sonsuzdur;

136: 26 Şükredin Göklerin Tanrısı'na,
Sevgisi sonsuzdur.

137. Mezmur

BÖLÜM 137

137: 1 Babil ırmakları kıyısında oturup
Siyon'u andıkça ağladık;
137: 2 Çevredeki kavaklara
Lirlerimizi astık.
137: 3 Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler,
Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor,
"Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!" diyorlardı.

137: 4 Nasıl okuyabiliriz RAB'bin ezgisini
El toprağında?
137: 5 Ey Yeruşalim, seni unutursam,
Sağ elim kurusun.
137: 6 Seni anmaz,
Yeruşalim'i en büyük sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın!

137: 7 Yeruşalim'in düştüğü gün,
"Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!"
Diyen Edomlular'ın tavrını anımsa, ya RAB.

137: 8 Ey sen, yıkılası Babil kızı,
Bize yaptıklarını
Sana ödetecek olana ne mutlu!
137: 9 Ne mutlu senin yavrularını tutup
Kayalarda parçalayacak insana!

138. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 138

138: 1 Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB,
İlahlar önünde seni ilahilerle överim.
138: 2 Kutsal tapınağına doğru eğilir,
Adına şükrederim,
Sevgin, sadakatin için.
Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun.
138: 3 Seslendiğim gün bana yanıt verdin,
İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.

138: 4 Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü,
Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.
138: 5 Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB,
Çünkü çok yücesin.

138: 6 RAB yüksekse de,
Alçakgönüllüleri gözetir,
Küstahları uzaktan tanır.

138: 7 Sıkıntıya düşersem, canımı korur,
Düşmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın,
Sağ elin beni kurtarır.

138: 8 Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için.
Sevgin sonsuzdur, ya RAB,
Elinin eserini bırakma!

139. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 139

139: 1 Ya RAB, sınayıp tanıdın beni.
139: 2 Oturup kalkışımı bilirsin,
Niyetimi uzaktan anlarsın.
139: 3 Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin,
Bütün yaptıklarımdan haberin var.
139: 4 Daha sözü ağzıma almadan,

Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.
139: 5 Beni çepeçevre kuşattın,
Elini üzerime koydun.
139: 6 Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,
Başa çıkamam, erişemem.

139: 7 Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,
Nereye kaçabilirim huzurundan?
139: 8 Göklere çıksam, oradasın,
Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.
139: 9 Seherin kanatlarını alıp uçsam,
Denizin ötesine konsam,
139: 10 Orada bile elin yol gösterir bana,
Sağ elin tutar beni.
139: 11 Desem ki, "Karanlık beni kaplasın,
Çevremdeki aydınlık geceye dönsün."
139: 12 Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için,
Gece, gündüz gibi ışıldar,
Karanlıkla aydınlık birdir senin için.

139: 13 İç varlığımı sen yarattın,
Annemin rahminde beni sen ördün.
139: 14 Sana övgüler sunarım,
Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.
Ne harika işlerin var!
Bunu çok iyi bilirim.
139: 15 Gizli yerde yaratıldığımda,
Yerin derinliklerinde örüldüğümde,
Bedenim senden gizli değildi.
139: 16 Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni;
Bana ayrılan günlerin hiçbiri gelmeden,
Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
139: 17 Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı,
Sayıları ne çok!
139: 18 Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam.
Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.

139: 19 Ey Tanrı, keşke kötüleri öldürsen!
Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!
139: 20 Çünkü senin için kötü konuşuyorlar,

Adını kötüye kullanıyor düşmanların.
139: 21 Ya RAB, nasıl tiksinmem senden tiksinenlerden?
Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan?
139: 22 Onlardan tümüyle nefret ediyor,
Onları düşman sayıyorum.
139: 23 Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,
Sına beni, öğren kaygılarımı.
139: 24 Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı,
Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

140. Mezmur

Müzik şefi için - Davut'un mezmuru

BÖLÜM 140

140: 1 Ya RAB, kurtar beni kötü insandan,
Koru beni zorbadan.
140: 2 Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar,
Savaşı sürekli körükler,
140: 3 Yılan gibi dillerini bilerler,
Engerek zehiri var dudaklarının altında. *Sela*

140: 4 Ya RAB, sakın beni kötünün elinden,
Koru beni zorbadan;
Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
140: 5 Küstahlar benim için tuzak kurdu,
Haydutlar ağ gerdi;
Yol kenarına kapan koydular benim için. *Sela*

140: 6 Sana diyorum, ya RAB:
"Tanrım sensin."
Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
140: 7 Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım,
Savaş gününde başımı korudun.
140: 8 Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB,
Tasarılarını ileri götürme!
Yoksa gurura kapılırlar. *Sela*

140: 9 Beni kuşatanların başını,

Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.
140: 10 Kızgın korlar yağsın üzerlerine!
Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,
Bir daha kalkamasınlar.
140: 11 İftiracılara ülkede hayat kalmasın,
Felaket zorbaları amansızca avlasın.
140: 12 Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur,
Yoksulları haklı çıkarır.
140: 13 Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek,
Dürüstler senin huzurunda oturacak.

141. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 141

141: 1 Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımıma koş!
Sana yakarınca sesime kulak ver!
141: 2 Duam önünde yükselen buhur gibi,
El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!

141: 3 Ya RAB, ağzıma bekçi koy,
Dudaklarımın kapısını koru!
141: 4 Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin,
Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım;
Onların nefis yemeklerini tatmayayım.

141: 5 Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,
Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,
Başım reddetmez onu.
Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
141: 6 Önderleri kayalardan aşağı atılınca,
Dinleyecekler tatlı sözlerimi.

141: 7 Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi,
Saçılmış kemiklerimiz ölüler diyarının ağzına.
141: 8 Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB,
Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!
141: 9 Koru beni kurdukları tuzaktan,

Suç işleyenlerin kapanlarından.
141: 10 Ben güvenlik içinde geçip giderken,
Kendi ağlarına düşsün kötüler.

142. Mezmur

Davut'un Maskili - Mağaradayken ettiği dua

BÖLÜM 142

142: 1 Yüksek sesle yakarıyorum RAB'be,
Yüksek sesle RAB'be yalvarıyorum.

142: 2 Önüne döküyorum yakınmalarımı,
Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
142: 3 Bunalıma düştüğümde,
Gideceğim yolu sen bilirsin.
Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
142: 4 Sağıma bak da gör,
Kimse saymıyor beni,
Sığınacak yerim kalmadı,
Kimse aramıyor beni.

142: 5 Sana haykırıyorum, ya RAB:
"Sığınağım,
Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin" diyorum.
142: 6 Haykırışıma kulak ver,
Çünkü çok çaresizim;
Kurtar beni ardıma düşenlerden,
Çünkü benden güçlüler.
142: 7 Çıkar beni zindandan,
Adına şükredeyim.
O zaman doğrular çevremi saracak,
Bana iyilik ettiğin için.

143. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 143

143: 1 Duamı işit, ya RAB,
Yalvarışlarıma kulak ver!
Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!
143: 2 Kulunla yargıya girme,
Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.

143: 3 Düşman beni kovalıyor,
Ezip yere seriyor.
Çoktan ölmüş olanlar gibi,
Beni karanlıklarda oturtuyor.
143: 4 Bu yüzden bunalıma düştüm,
Yüreğim perişan.

143: 5 Geçmiş günleri anıyor,
Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor,
Ellerinin işine bakıp dalıyorum.
143: 6 Ellerimi sana açıyorum,
Canım kurak toprak gibi sana susamış. *Sela*

143: 7 Çabuk yanıtla beni, ya RAB,
Tükeniyorum.
Çevirme benden yüzünü,
Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim.
143: 8 Sabahları duyur bana sevgini,
Çünkü sana güveniyorum;
Bana gideceğim yolu bildir,
Çünkü duam sanadır.

143: 9 Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB;
Sana sığınıyorum.
143: 10 Bana istemini yapmayı öğret,
Çünkü Tanrım'sın benim.
Senin iyi Ruhun
Düz yolda bana öncülük etsin!

143: 11 Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana,
Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.
143: 12 Sevginden ötürü,

Öldür düşmanlarımı,
Yok et bütün hasımlarımı,
Çünkü senin kulunum ben.

144. Mezmur

Davut'un mezmuru

BÖLÜM 144

144: 1 Ellerime vuruşmayı,
Parmaklarıma savaşmayı öğreten
Kayam RAB'be övgüler olsun!
144: 2 O'dur benim vefalı dostum, kalem,
Kurtarıcım, kulem,
Kalkanım, O'na sığınırım;
O'dur halkları bana boyun eğdiren!

144: 3 Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin,
İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?
144: 4 İnsan bir soluğu andırır,
Günleri geçici bir gölge gibidir.

144: 5 Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in,
Dokun dağlara, tütsünler.
144: 6 Şimşek çaktır, dağıt düşmanı,
Savur oklarını, şaşkına çevir onları.
144: 7 Yukarıdan elini uzat, kurtar beni;
Çıkar derin sulardan,
Al eloğlunun elinden.
144: 8 Onların ağzı yalan saçar,
Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

144: 9 Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim,
Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.
144: 10 Sensin kralları zafere ulaştıran,
Kulun Davut'u kötülük kılıcından kurtaran.
144: 11 Kurtar beni, özgür kıl
Eloğlunun elinden.
Onların ağzı yalan saçar,

Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.

144: 12 O zaman gençliğinde
Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız,
Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.
144: 13 Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız;
Binlerce, on binlerce yavrulayacak
Çayırlarda davarlarımız.
144: 14 Semiz olacak sığırlarımız;
Surlarımıza gedik açılmayacak,
İnsanlarımız sürgün edilmeyecek,
Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!

144: 15 Ne mutlu bunlara sahip olan halka!
Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

145. Mezmur

Davut'un övgü ilahisi

BÖLÜM 145

145: 1 Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim,
Adını sonsuza dek öveceğim.
145: 2 Seni her gün övecek,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.
145: 3 RAB büyüktür, yalnız O övgüye yaraşıktır,
Akıl ermez büyüklüğüne.

145: 4 Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak,
Güçlü işlerin duyurulacak.
145: 5 Düşüneceğim harika işlerini,
İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.
145: 6 Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler,
Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.
145: 7 Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,
Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.
145: 8 RAB lütufkâr ve sevecendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
145: 9 RAB herkese iyi davranır,

Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.

145: 10 Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB,
Sadık kulların sana övgüler sunar.
145: 11 Krallığının yüceliğini anlatır,
Kudretini konuşur;
145: 12 Herkes senin gücünü,
Krallığının yüce görkemini bilsin diye.
145: 13 Senin krallığın ebedi krallıktır,
Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer.
RAB verdiği bütün sözleri tutar,
Her davranışı sadıktır.
145: 14 RAB her düşene destek olur,
İki büklüm olanları doğrultur.
145: 15 Herkesin umudu sende,
Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.
145: 16 Elini açar,
Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.
145: 17 RAB bütün davranışlarında adil,
Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
145: 18 RAB kendisine yakaran,
İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
145: 19 Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların,
Feryatlarını işitir, onları kurtarır.
145: 20 RAB korur kendisini seven herkesi,
Yok eder kötülerin hepsini.

145: 21 RAB'be övgüler sunsun ağzım!
Bütün canlılar O'nun kutsal adına,
Sonsuza dek övgüler dizsin.

146. Mezmur

BÖLÜM 146

146: 1 RAB'be övgüler sunun!
Ey gönlüm, RAB'be övgüler sun.
146: 2 Yaşadıkça RAB'be övgüler sunacak,
Var oldukça Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim.

146: 3 Önderlere,
Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.
146: 4 O son soluğunu verince toprağa döner,
O gün tasarıları da biter.

146: 5 Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan insana,
Umudu Tanrısı RAB'de olana!
146: 6 Yeri göğü,
Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,
Sonsuza dek sadık kalan,
146: 7 Ezilenlerin hakkını alan,
Açlara yiyecek sağlayan O'dur.

RAB tutsakları özgür kılar,
146: 8 Körlerin gözünü açar,
İki büklüm olanları doğrultur,
Doğruları sever.
146: 9 RAB garipleri korur,
Öksüze, dul kadına yardım eder,
Kötülerin yolunuysa saptırır.

146: 10 RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon,
Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek.

RAB'be övgüler sunun!

147. Mezmur

BÖLÜM 147

147: 1 RAB'be övgüler sunun!
Ne güzel, ne hoş Tanrımız'ı ilahilerle övmek!
O'na övgü yaraşır.
147: 2 RAB yeniden kuruyor Yeruşalim'i,
Bir araya topluyor İsrail'in sürgünlerini.
147: 3 O kırık kalplileri iyileştirir,
Yaralarını sarar.
147: 4 Yıldızların sayısını belirler,
Her birini adıyla çağırır.

147: 5 Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür,
Sınırsızdır anlayışı.
147: 6 RAB mazlumlara yardım eder,
Kötüleri yere çalar.

147: 7 RAB'be şükran ezgileri okuyun,
Tanrımız'ı lirle, ilahilerle övün.
147: 8 O'dur gökleri bulutlarla kaplayan,
Yeryüzüne yağmur sağlayan,
Dağlarda ot bitiren.
147: 9 O yiyecek sağlar hayvanlara,
Bağrışan kuzgun yavrularına.
147: 10 Ne atın gücünden zevk alır,
Ne de insanın yiğitliğinden[9] hoşlanır.
147: 11 RAB kendisinden korkanlardan,
Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.

147: 12 RAB'bi yücelt, ey Yeruşalim!
Tanrın'a övgüler sun, ey Siyon!
147: 13 Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar,
İçindeki halkı kutsar.
147: 14 Sınırlarını esenlik içinde tutar,
Seni en iyi buğdayla doyurur.
147: 15 Yeryüzüne buyruğunu gönderir,
Sözü çarçabuk yayılır.
147: 16 Yapağı gibi kar yağdırır,
Kırağıyı kül gibi saçar.
147: 17 Aşağıya iri iri dolu savurur,
Kim dayanabilir soğuğuna?
147: 18 Buyruk verir, eritir buzları,
Rüzgârını estirir, sular akmaya başlar.
147: 19 Sözünü Yakup soyuna,
Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.
147: 20 Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu,
Onlar O'nun ilkelerini bilmezler.

RAB'be övgüler sunun!

[9] "Yiğitliğinden": İbranice "Bacaklarından".

148. Mezmur

BÖLÜM 148

148: 1 RAB'be övgüler sunun!
Göklerden RAB'be övgüler sunun,
Yücelerde O'na övgüler sunun!
148: 2 Ey bütün melekleri,
O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey bütün göksel orduları!
148: 3 Ey güneş, ay,
O'na övgüler sunun,
Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar!
148: 4 Ey göklerin gökleri
Ve göklerin üstündeki sular,
O'na övgüler sunun!

148: 5 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü O buyruk verince, var oldular;
148: 6 Bozulmayacak bir kural koyarak,
Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.

148: 7 Yeryüzünden RAB'be övgüler sunun,
Ey deniz canavarları, bütün enginler,
148: 8 Şimşek, dolu, kar, bulutlar,
O'nun buyruğuna uyan fırtınalar,
148: 9 Dağlar, bütün tepeler,
Meyve ağaçları, sedir ağaçları,
148: 10 Yabanıl ve evcil hayvanlar,
Sürüngenler, uçan kuşlar,
148: 11 Yeryüzünün kralları, bütün halklar,
Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,
148: 12 Delikanlılar, genç kızlar,
Yaşlılar, çocuklar!
148: 13 RAB'bin adına övgüler sunsunlar,
Çünkü yalnız O'nun adı yücedir.
O'nun yüceliği yerin göğün üstündedir.
148: 14 RAB kendi halkını güçlü kıldı,
Bütün sadık kullarına,
Kendisine yakın olan halka,

İsrailliler'e ün kazandırdı.

RAB'be övgüler sunun!

149. Mezmur

BÖLÜM 149

149: 1 RAB'be övgüler sunun!
RAB'be yeni bir ezgi söyleyin,
Sadık kullarının toplantısında
O'nu ezgilerle övün!
149: 2 İsrail Yaratıcısı'nda sevinç bulsun,
Siyon halkı Kralları'yla coşsun!
149: 3 Dans ederek övgüler sunsunlar O'nun adına,
Tef ve lir çalarak O'nu ilahilerle övsünler!

149: 4 Çünkü RAB halkından hoşlanır,
Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.
149: 5 Bu onurla mutlu olsun sadık kulları,
Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!
149: 6 Ağızlarında Tanrı'ya yüce övgüler,
Ellerinde iki ağızlı kılıçla
149: 7 Uluslardan öç alsınlar,
Halkları cezalandırsınlar,
149: 8 Krallarını zincire,
Soylularını prangaya vursunlar!
149: 9 Yazılan kararı onlara uygulasınlar!
Bütün sadık kulları için onurdur bu.

RAB'be övgüler sunun!

150. Mezmur

BÖLÜM 150

150: 1 RAB'be övgüler sunun!

Kutsal yerde Tanrı'ya övgüler sunun!
Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun O'na!
150: 2 Övgüler sunun O'na güçlü işleri için!
Övgüler sunun O'na eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!

150: 3 Boru çalarak O'na övgüler sunun!
Çenkle ve lirle O'na övgüler sunun!
150: 4 Tef ve dansla O'na övgüler sunun!
Saz ve neyle O'na övgüler sunun!
150: 5 Zillerle O'na övgüler sunun!
Çınlayan zillerle O'na övgüler sunun!
150: 6 Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun!

RAB'be övgüler sunun!